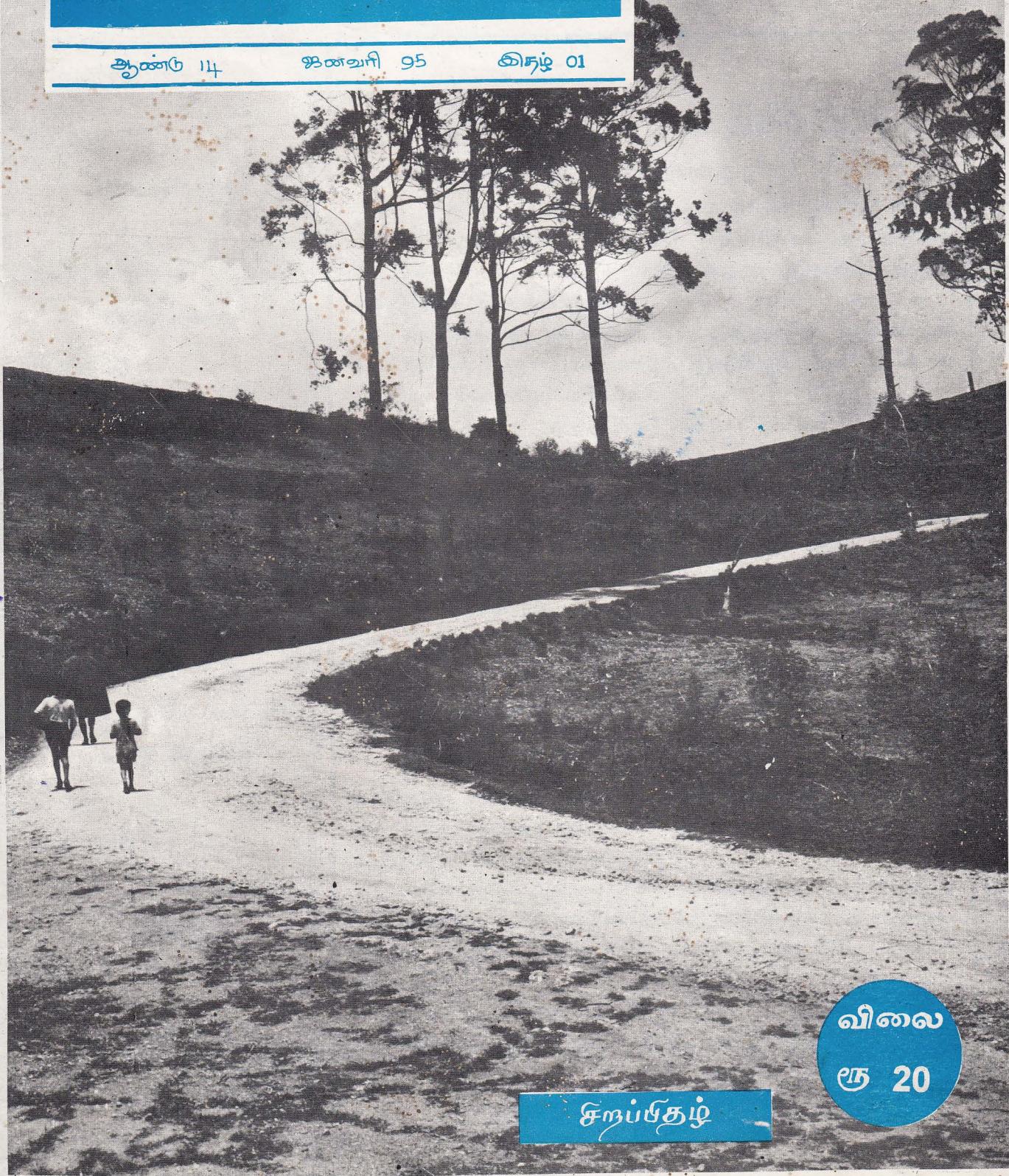

குன்றின் குரல்

ஆண்டு 14

ஜூன் 95

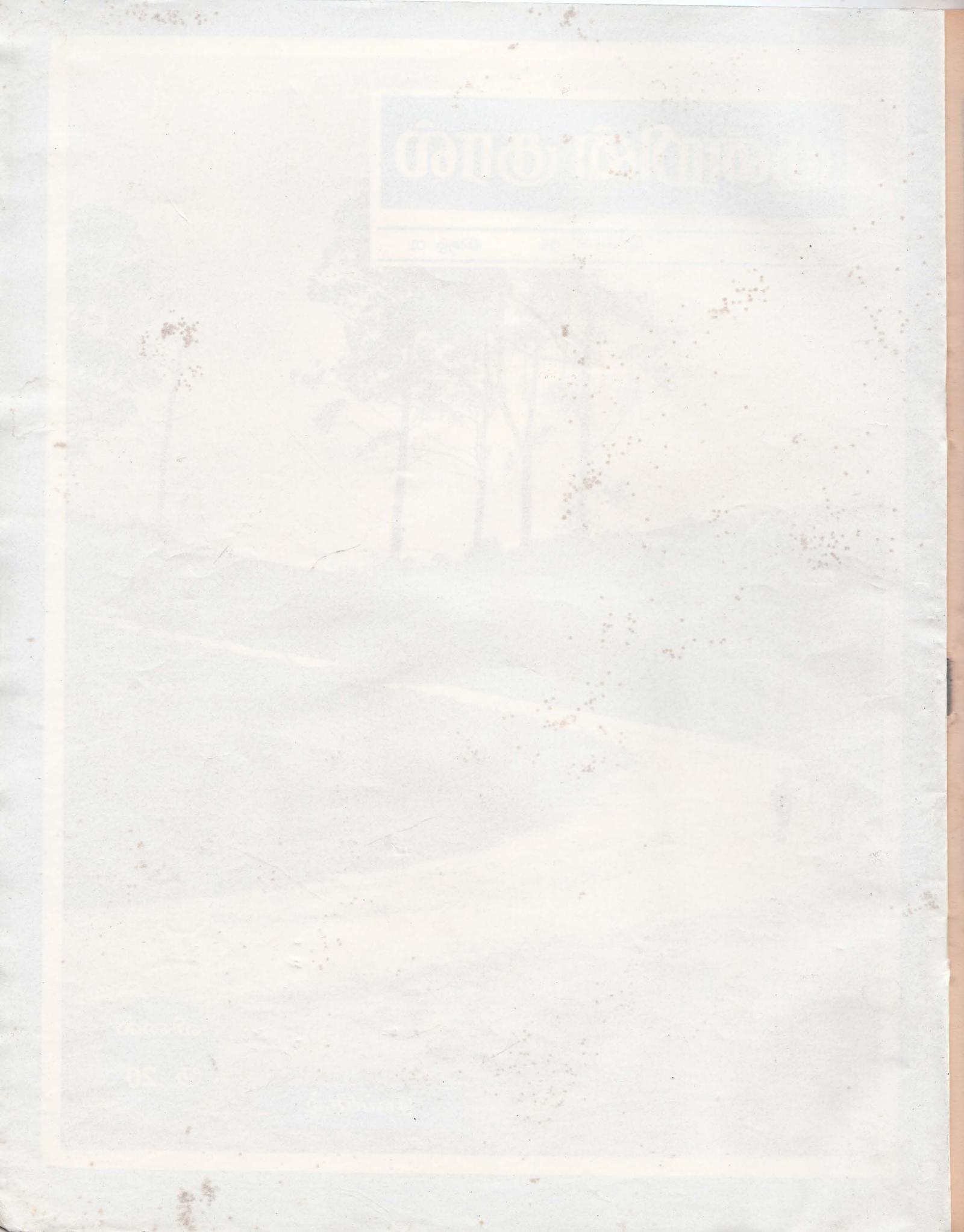
நாள் 01

விலை

ரூ 20

செப்டம்பர்

குன்றின்குரல்

ஆண்டு 14
செப்டம்பர்
ஆவார் 95.

ஆசிரியர்-

அந்தனிஜ் வா

இகை ஆசிரியர்-

ஜே. ஜேஸ் கொடி

ஆசிரியர் குழு-

வண. மரியாந்தனி

க. முருவிதரன்

ஜே. பிராண்சில்

பொறுப்பாசிரியர்-

திருமதி வசந்திசிவசாமி

வெளியீடு-

தோட்டப் பிரதேசங்கட்கான

கூட்டு செயலகம்

அச்சுப் பதிப்பு-

பிரத்ப் பய்பிளிக்கேஷன்ஸ்

கொழும்பு

தொடர்பு-

குன்றின்குரல்

30. புஸ்பதான மாவத்தை.

கண்டி

புதிய சூரியன் உதிக்கட்டும்

புதிய ஆண்டு மலர்ந்துள்ளது.

புதிய ஆண்டில் நம்பிக்கைக்குரிய முயற்சிகள் தென்படுகின்றன. நாட்டின் தலைவியாக திருமதி சந்திரிக்கா குமாரதுங்க பொறுப்பீற்றவுடன் மக்களுக்கு நம்பிக்கைதரும் செயல்திட்டங்களை அமுல்படுத்த தொடங்கியுள்ளார்.

சமாதானத்தை ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதில் முனைப்புடன் செயல்படுகிறார். ஒருநாட்டில் வாழும் இருமொழி பேசும் மக்களை ஒருதாய் மக்களாகவே மதிக்கிறார்.

ஒரு தசாப்த காலத்திற்கு பின்னர் நாட்டில் அமைதியும் சமாதானமும் ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்றுகள் தென்பட தொடங்கியுள்ளன. இதன் முன்னோட்டமாக சமாதானப்பேச்க வார்த்தைகள் நடைபெறுகின்றன. கடந்த அரசின் கீழ் தனித்தனியாக இயங் கிய இந்து முஸ்லிம் கலாச்சார அமைச்சக் கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு சகலமக்களுக்கும் பொதுவான கலாச்சார அமைச்ச அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் முதல் நடவடிக்கையாக தேசிய சாகித்திய விழா நடைபெற்றது.

ஒரே மேடையில் தமிழ் சிங்கள படைப்பாளிகளுக்கு சமான பணப்பிரிக்கம் விருதுகளும் வழங்கப்பட்டன. இது இருமொழி பேசும் கலை இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஒரு நாட்டில் வாழும் இரு மொழிபேசும் இனங்களை மொழியலோ அல்லது மத்தியின் பெயரால் தனித்தனியே பிரிக்காமல் அவர்களின் தனித்துவத்துடன் ஒருதாய் பிள்ளைகளைப்போல நடத்துவது மிகமுக்கியமானதாகும்.

அதனை பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசு செயல்படுத்த துவங்கியுள்ளது. நாட்டுமக்களிடையே நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக திருமதி சந்திரிக்கா திகழ்கிறார் அவரது ஆட்சியில் புதுயுகம் பிறக்கட்டும்.

புதிய சூரியன் உதிக்கட்டும்

இனிவரும் காலம் இனிதாகவே அமையட்டும்.

ஆசிரியர்.

மாடும் வீடும்

மல்லிகை . சி. குமார்

இக்	நிலை	தனியாரின்
கண்ணபிரான்	இராமனுக்கே!	சாபத்தால்
இந்திரன்	இவ்	வனமாகும்
வாகனத்தில்	வேடமாற்றத்தால்	நிலை
வரு வார் என்ற	விமோசனம்	ஆழ் புதை
எதிர்பார்ப்பில்	பச்சை வண்ண	அரு வக்
ஏமாற்றம்	இராமன்	காட்டுக்குள்
ராமாவதாரத்தில்	நீலவண்ணக்	தலைக்காட்டும்
என்	கண்ணனாய்	தளிர்கள்
செஞ் ப்பிற்கும்	ஆயர் பாடிக்கே	இங்கு
பரவதத்தில்	மீண்டும்	மாற்றுத் தொழில்
சிறப்புண்டு	அதிபதி	மாடு வளர்ப்பென்றால்
பெரு மைப்பட்ட	மதுராவின்	அதற்காக
இராமனுக்கும்	பிரதிநிதிகளுக்கு	குழல் ஊதும்
சோதனை	மீண்டும்	பொறுப்பு
பாதுகை	மவுக...	கண்ணனுக்குத்தான்
சமந்த	ஆனால்....	இக்குடிகள்
பரதன்கள்	கொழுந்தாயும்	இன்று நம்புவது
இடம் மாறி	குடிகளுக்கு	மாட்டையும்
போய்	விமோசனமெல்லாம்	வீட்டையும் தான்.
இடம் ஒன்று	இன்னும்	மாடும்
பிடித்ததால்...	காகித	வீடும்
மானாக	வார்ப்பில் தான்...	வெறும்
மாறியாவது	கொழுந்தாயும்	காகித வார்ப்பென்றால்
சீதை முன்	காடு	பின்
நிற்க வேண்டிய		எல்லாமே
		வனவாசம் தான்

எழுத்தாளர் புதுமைப்பித்தனின் கடிதம்.

உண்சல்

அருமை ராசாவுக்கு,

உன்னுடை கடுதாசி எனக்கு இன்று மத்தியானம் கிடைத்தது. நீ என் வீட்டுப்பக்கம் இன்று வந்திருந்தால் என் கடுதாசி கிடைத்திருக்கும். பரஸ்பரம் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு பேரும் கடிதம் படித்துக்கொள்வது ஒரு நல்ல ஏற்பாடு தானே! நிற்க, உன் கடுதாசியை படித்த பிற்பாடு எனக்கு ஒரு கதை சொல்ல வேண்டும் என்று ஆசையாக இருக்கிறது. ஏலை எங்கிட்டேயே மூட்டையை அவுக்கிறயே என்று எண்ணாமல் பெறுமையாகக் கேளு.

ஒரே ஒரு காட்டில் இரண்டு மூன்று ஒன்றாய்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் ஒன்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் தம் பசியைத் தீத்துக்கொண்டு வந்தன. அந்த ஒன்றாய்கள் யாவும் கம்பெனிக் சட்டத்தைக் கரைத்துக் குடித்திருந்த படியால் யாருக்கும் பயப்படாமல் நல்ல வெள்ளையான மூன்று மாத வெள்ளாட்டுக் குட்டிகளைப் பட்டவர்த்தனமாக சட்டப்படி குருமா செய்து சாப்பிட்டு வந்தன. இந்த ஒன்றாய்க் கம்பெனியில் ஒரு கிழமுடு தட்டிப்போன கிழமுடு வெள்ளாடு காரியதரிசி. அதுதான் தன்னுடைய இனத்தில் நல்ல சரக்காக இருப்பதைக் தாஜாப் பண்ணிக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து தன்னுடைய எஜமானர்களின் மேஜையை அலங்காரம் பண்ணும்.

அந்த வரட்டு வெள்ளாட்டுக்கு நாலு வேதம் ஆறு சாஸ் திரிம் அறுபத்தினாலு கலைக்கியானத்துடன் பால் கறவை காணாத பெரியதொரு

மடுவும் உண்டு. இதனுடைய சத்சம் பாஷணையை நம்பி தாய் ஆடுகள் தம் முடையை குட்டிகளை உலக அனுபவம் பெறுவதற்கு ஒப்படைக்கும். கொஞ்ச நாள் கழிந்து இந்த வரட்டு வெள்ளாடு தாய்களின் கண்களில் தப்பித்தவி எத்துப்பட்டால் " உன்னுடைய குழந்தை படித்துப் பட்டம் பெற்றுக் கைலாச யாத்திரை போயிருக்கிறது கவலைப்படாதே என்று சொல்லிவிட்டுத் தயிலிடும். இந்த ஆடு தரையில் நடக்கிறதைப் பார்த்தால் தருமத்துக்கும் கடவுளுக்கும் யந்து நடக்கிறமாதிரி தோன்றும் அதற்கு இரண்டு வித ஆயுதங்கள் உண்டு. ஒன்று பயந்தமாதிரி மிரள் வது மிஞ்சிப்போனால் இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் விடுவது.

இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கத்துக்குள்ளே உலகத்திலேயே இதற்கு முன் இல்லாத அளவு அவ்வளவு வெள்ளையான வெள்ளாட்டுக்குட்டி ஒன்று துள்ளிக் கொண்டு ஒடிவந்து அதற்கு இரண்டரை மாதங்கள் கூட வயசாகவில்லை தாயாருக்கு டிமிக்கி கொடுத்து விட்டு உலகத்தைப் பார்க்கப் புறப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி தனிச்சையாகத் துள்ளி வந்த வெள்ளாட்டுக் குட்டி ஒன்றாய்கூட்டுறவு ஸ்தாபனக் கட்டித்துக் கேட்டுக்குள் நுழைந்து உள்ளே என்ன அதிசயம் என்று பார்க்கப் போயிற்று. அங்கே உள்ளே உட்கார்ந்து ராமநாமம் ஜெயித்துக்கொண்டிருந்த கிழமுடு ஆடு இதைக் கண்டதும் தனது எஜமானர்களுக்காக நாக்கில் ஜலத்தை ஊறவைத்துக் கொண்டது எஜமானர்கள் இதை எவ்வளவு ரசித்து சாப்பிடு

வார்கள் அதனால் நமக்கு எவ்வளவு நன்மை? என்று எண்ணும் போது அதற்கு நிஜமாகவே எஜமான விகாசத்தால் நாக்கில் ஜலம் ஊற்றிற்று இந்த ஆட்டுக்குட்டியை எப்படியாவது வளைக்க வேண்டும் என்று நினைத்து மேஜையிலிருந்து கண்ணாடியை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டது பால்சரக்காத தனது வரட்டு மடுவை ஒரு துடையில் மூட்டையாக ஏற்றிவைத்துக் கொண்டு அதன் மீது தன் தொந்தியைச் சாய்த்துக்கொண்டு எங்கே வந்தே?" என்றது.

குறும்பு பிடித்த சித்தாட்டுக் குட்டி கும்மா வெளியே போகாமல் "கும்மா உங்களைப் பார்க்கத்தான் வந்தேன் என்றது

"பார்த்தாச்சோல்லியோ?" என்றது ஆடு, ஆமாம் பாத்தாச்சி போரேன்" என்று திரும்பியது சித்தாடு.

அடேடே! அவ்வளவு அவசரமா? உனக்கு நல்லகாலம் வந்துதான் இங்கே வந்தே அதுக்குள்ள, போகவா? இங்கே இப்படிக்டவா. உனக்கு ராமாயணம் வருமா என்றது வரட்டு ஆடு.

"ஓ ராமாயணமா? அது எனக்கு தலைகீழ்ப்பாடமே சொல்லட்டுமா?"

என்று துள்ளிக் கொண்டு ஒடிவந்தது சித்தாட்டுக் குட்டி.

"வேண்டாம் வேண்டாம் உனக்குத் தெரிந்தால் போதும். இங்கே நான் ராமாயணம் சொல்லேன் அதுக்கு இந்தக் கட்ட முதலாளிகள் உனக்குச் சம்பளம் போட்டுத் தருவார் சம்மதமா?" என்றது வரட்டு ஆடு.

"சம்மதம் என்று நான் சொல்ல வேறு வேணுமா? ஆனால் ஒன்று சாப்பிடுகிற நேரம் தவிர மத்த நேரத்தில்தான் இருந்து கேட்பேன்" என்று விவகாரம் தெரிந்தாக நினைத்துக் கொண்ட சித்தாட்டுக் குட்டி.

"சாப்பாடா? அதற் கென்ன தனிநேரம்? எங்கூடவே காப்பி பாரில் சாப்பிட்டால் போகிறது. கேட்டால் போதும். பில் கூடக் கொடுக் கொண்டாம் என்று கண்ணிலிருந்த கண்ணாடியை எடுத்து கைக்கு ட்டையில் துடைத்து மாட்டிக்கொண்டு அதைக் கூர்ந்து பார்த்துச் செல்லியது வரட்டு ஆடு.

சித்தாடு தனக்கு உடனே உலகத்தின் போக்குபூரவும் அத்து படியாகி, புத்திசாலித்தனமாக வரட்டு ஆட்டை மொற்றிவிட்டாக நினைத்துக் கொண்டு ஒரு துள்ளு துள்ளியது: பிறகு நிதானமாக நின்று "இது வெறும் பேச்சாகிவிடக்கூடாது என்கு உன் கட்டடத்து எஜமானர்களிடம் ஆபீஸ் ஒடர் வேண்டும்" என்றது.

மறுநாள் "ராமாயணம் கேட்பதற்காக சித்தாட்டுக் குட்டி மாதம் ரூ. 55ல் நியமிக்கப் பட்டி ருக்கிறது" என்று ஒரு உத்தரவை வாங்கிக்கொண்டு வந்து கொடுத்தது. வரட்டு ஆடு. அதற்கு ஒரு சித்தாடு வேண்டும் ஒநாய்களுக்கு சாப்பாடு வேண்டும் அவ்வளவுதானே.

மூன்று மாதங்கள் சித்தாடு ராமாயணம் கேட்டு காப்பி குடித்தது. சில சமயம் ஒநாய்கள் உள்ளே வந்து உலாவும். நாக்கைச் சப்புக் கொட்டும். வரட்டாட்டிடம் கண் காட்டிவிட்டுப் போகும்.

நாளாக நாளாக ஒநாய்களுக்குப் பொறுமை குறைந்து போக ஒரு நாள் வரட்டு ஆடு ராமாயணத்தோடு ராமாயணமாகத் தன்னைப் பிறருக் குகாக்க கொடுப்பதன் மகிழ்மையைப்பற்றி ஒரு மணி நேரம் மூச்ச விடாமல் பேசியது. சித்தாட்டுக் குட்டியைக் குனிந்து கூர்ந்து பார்த்தது சித்தாடும் உருகிவிட்டது. அதுவும் ஏற்கனவே பிறருக்காகச் சாகத் கொடுத்து வைத்தவர்கள் தேவர்கள் என்று ராமாயணத்திலும் ஒத்திகைகளிலும் அடிக்கடி படித்திருக்கிறது: பெரியவர்கள் பிரசங்கங்களில் கேட்டிருக்கிறது: தானும் பிரசங்கம் பண்ணியிருக்கிறது. இதற்கு மேலாக அனுபவ பூர்வாக அத்தாட்சி வேண்டாம் என்று முடிவு கட்டி நீங்கள் சொல்வது வாஸ்வதம்தான் என்றது.

வரட்டாடு நிம் மதியாகப் பெருமூச்ச விட்டுவிட்டு 'வா, போய் காப்பி பாரில் காப்பி சாப்பிடுவோம்' என்று அழைத்துச் சென்றது.

இரண்டும் தூடான காப்பிக்கு எதிரே உட்கார்ந்திருக்கும் போது வரட்டாடு உனக்கு பசிக்கின்றதானால் எதுவும் சாப்பிடு என்று சொல்லிக் கொண்டு, ஒரு கரண்டி சர்க்கரையும் ஒரு கோப்பை பாலையும் தனது கோப்பையில் கொட்டிக் கொண்டது. கையில் கோப்பையை எடுக்காமல் குனிந்து வாய் வைத்து நக்கி ருசி பார்த்து விட்டு நிமிந்து உட்கார்ந்தது. தனது வரட்டு மடுவைத் தனது இடது துடையில் ஏற்றிக்கொண்டது மேலே சுற்றிக்கொண்டிருந்த மின்சார விசிறியைப் பார்த்து ஒரு கணைப்புக் கணைத்துக்கொண்டு நம்ம எஜமானர்களுக்கு என்மேல் ரொம்ப ஆசை உன்னுடைய சதையை மல்லினகப் பூப்போன்ற சதையைச் கவைத்துப் பார்க்க ஆசைப்படு கின்றார்கள். பிறருக்குகாக சாவதைப் போல உலகில் பெரிய காரியம் என்ன இருக்கின்றது?" என்று கேட்டது.

சித்தாட்டுக் குட்டிக்குத் திடீரென்று குடித்துக்கொண்டிருந்த

காப்பி பொறுக்க முடியாமல் கடுவது போலிருக்க கோப்பையைக் கீழே வைத்து, அப்படியா சேதி?" என்றது.

வரட்டு ஆட்டுக்குக் கூட்டிக் கொடுக்கவும் ராமாயணம் பண்ணவும் தான் தெரியும். சித்தாடு சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ளப் போதுமான புத்தி இல்லை தனது பொக்கைப் பல்லைக்காட்டி அதுதான் சேதி!" என்றது.

சித்தாட்டுக் குட்டி சிரிக்காமல் கொள்ளாமல், எங்கும் என் சதையை எஜமானர்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போல மகிழ்ச்சி தரும் காரியம் வேறு ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் எங்கும் என் ஆசைக்கும் பதிலாக இந்த பாழாய்ப் போன ஆபீஸ் உத்தரவல்லவா குறுக்கே நிற்கிறது என்ன செய்யட்டும்? என்று சொல்லி இரண்டு சொட்டு கண்ணீர் விட்டது.

வரட்டாட்டுக்கு இது புரிய வில்லை தெளிவாய்ச் சொல்லு என்றது.

எங்கு என் எஜமான் மீது ரொப்பும் பியம்தான். அவர்களுக்குத் துரோகம் பண்ண மனசு வரவில்லை ஆணால் ஆபீஸ் உத்தரவு ராமாயணம் கேட்கத்தான் எங்கு மாதச் சம்பளம் என்றிருக்கிறது நான் சதையைக் கொடுத்துவிட்டால் அப்பும் ராமாயணம் கேட்க முடியுமா? ராமாயணம் கேட்க முடியாது போனால் ஆபீஸ் உத்தரவை மீறுவதாகாதா? அதுவும் ஒரு விதத்தில் எஜமானத் துரோகமாக்கே! எந்தவிதமான எஜமானத் துரோகத்துக்குப் பணிந்தால் தருமத்துக்குப் பொருந்தும் என்பது தெளியாமல் சங்கடப்படுகிறேன். நீங்கள் எஜமானர்களிடம் போய் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லித் தட்டிக் கழித்தது.

வரட்டாடு காப்பி குடித்தும் குடியாத்துமாக எஜமானர்களிடம் ஒடி, சித்தாடுக் குட்டியின் மனோ வேதனையைச் சவிஸ் தரமாகச் சொல்லியது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் நடத்தும் ஒநாய்களுக்கோ சித்தாட்டுக்

குட்டியின் சித்திர வேலைமானம் புரியவில்லை. இதற்கு முன்பெல்லாம் உத்தரவு பிளேட்டுக்குக் கறி என்றிருந்தது போக, கத்திரிக்காய் எதிர்த்துப் பேசுகிறமாதிரி சித்தாட்டுக்குட்டி வாதாடுவதைப் பார்த்து வரட்டாடும் உணவேலை போய்விடும். குட்டியைக்கொண்டா என்று உறுமின.

வரட்டு மடுவை முத்திரம் நன்கூக்க வரட்டாடு ஒடிவங்தது உனக்கு எதற்கு இந்த ஆத்ம வேதனை? நான் சொல்கிறபடி உன் சதையைக் கொடுத்துவிடு அதுதான் தர்மம் என்று உபதேசம் செய்தது.

சித்தாடு நீங்கள் செல்வது சரியாகத்தான் படுகிறது. போய் எழுமானர்களிடம் உத்தரவை மாற்றி எழுதி வாங்கி வாருங்கள். நான் உங்களுடன் கூட வருகிறேன் என்று.

வரட்டாடு திரும்பவும் ஒடியது. ஒழுங்கள் அதன் மூஞ்சியிடம் தமது கோரப் பற்களைக் காண்பித்து, சித்தாடு இல்லாவிட்டால் நீ என்றன.

வரட்டாடு "மே" என்று கத்திக்கொண்டும் கழிந்து கொண்டும் ஒடி வந்து, உனக்கு கோடிப் புண்ணியிப்பா என்னுடன் வா என்று கெஞ்சி அழுது மூத்திரம் வடித்துக் கழிந்தது.

சித்தாட்கு இளகிய மனக பாவம் போகட்டுமே நம்மால் ஒரு வரட்டு ஆடு பிழைக்கட்டுமே என்று நினைத்து தியாகம் பண்ணத் தீர்மானித்தது. எதற்கும் அம்மாவிடம் கேட்போம் என்று டிரங்க் டெலிபோன் செய்தது சித்தாட்டுக் குட்டியின் அம்மா வெகுகைக்காரி அவள் சொன்னாள். ஒநாய் உறுமுவதும் வரட்டாடு கந்தரகாண்டம் பேசுவதும் உன் சதையைப் பியக்கத்தானே வரட்டு ஆடு ஒநாய்க்காகத்தானே அழுகிறது. உனக்காக ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் விட்டா? தேவெடியன் மாதிரி நெஞ்சைக் கல்லாக்கி கிழமு சாகட்டுமோ! என்று செல்லியனுப்பியது.

ரகு! நான் உனக்கு வேறு

என்னத்தை சொல்லப் போகிறேன்? பிடிடுன் கையில் இருப்பதால்தானே உறுமலும் மாய்மாலக் கண்ணீரும்! உன்னிடம் அக்கறை உள்ளவரானால் உனக்கு ஒருமாதச் சம்பளம் கிடைப்பதற்கு வழி செய்து உன்னை ஸிஃப் செய்ய வரட்டு ஆடு ஏற்பாடு செய்யாதா? தன்னுடைய 300க்குப் பழுதில்லாமலிருக்க இறம்பக் செய்யும் கண்ணீருக்கு நீ ஏன் இளக வேண்டும்? உன்னுடைய நெஞ்சுமுத்தம் எங்கே? ரூ 55அறுபத்தியஞ்சுதானே கம்மா வருகிறதா?.....வுக்கு இமக்கப் பிரியமில்லாமல் உன்னை மிரட்டினால் அதற்காக நீ ஒடிவங்து விடுவதா? அவனுக்கு "பிம்ப் வேலை செய்வது மாதிரி உன் கழுத்தறுக்கத் துணிந்த வரட்டு ஆட்டின் மீது உனக்கு ஏன் நெஞ்சிளைக்கம்? கோழை என்ற மாய்மாலத்தால் காரிய சாதனை செய்யும் அயோக்கியத் தனத்தைக் கோழைத்தனம் என்று ஏமாறாதே. அது ஒரு வேஷம். உனக்கு 22 வயக் இளகுவது இயல்பு. உரிமைக்காகப் போராடு என்று பெரிய வார்த்தைகளைக் போட்டு நான் உன்னை நிர்ப்பந்தப் படுத்தவில்லை... பதிப்பிக்கும் அயோக்கியர்கள் மத்தியில் பெரிய வார்த்தைகளுக்கு இடமில்லை பெருச்சளியைக் கொல்வதற்கு Bren Gun தேவை இல்லை, பெரியதடி போதும். பிரேன் கன் உபயோகிப்பது நமது முட்டாள்தனத்துக்கு அறிகுறி. நீ உன் உறுதியை அயோக்கியர்களிடம் பிரயோகித்துப் பாரேன். உரிமைக்காகப் போட்டச் சொல்வில்லை. அதில் எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது ரூ 55 எந்தக் காரணத்துக்காக இழப்பதும் மடத்தனம் என்று சொல்கிறேன். என்னுடைய கடித்தைக் கண்டதும் கை கடப்ப விட்ட பின்பு கட்டுரைப்பதென் கெலோ என்ற வார்த்தைகள்தான் ஞாபகம் வந்தது. இந்தக் கடிதம் வருமுன் நீ இப்பொழுதுள்ள நிலையில் காரியத்தை எனக்குப் பாதகமாக முடித்துக் கொண்டு வருவாய் என்றுதான்

எதிர்பார்க் கிறேன் வேலையைத் தீர்த்துவிட்டால் உனக்கு அவகாசம் உண்டு. சென்னை கார்ப்பரேஷன் அப்ட்டாயருக்கு (ஆடு வெட்டும் இடம்) போய்ப்பார். ஆடுகளை வரிசையாக நிறுத்திப் பளபளவென்று கொலைக் கத்தியை குல் தடி வைத்துக் கேடு போட்ட மாதிரி இருத்து வர தலைகள் உருணும் ஆடுகள் தன்னன் முறை வரும் போது குனிந்து கொடுக்கும். இந்த ஆடுகளில் ஒன்றுதான் என்னுடைய ரகு ராசா என நினைக்க எனக்கு நெஞ்சு கொதிக் கிறது. இந்த ஒருவிசை கை கட்டுவிட்டது இனியாவது இந்த விஷப் பரிட்சை செய்யாதே. இனிமேல் செய்ய உனக்கு உரிமை இல்லாதபடியால் உனது கையைப் பிடித்து ஒருத்தி நிற்பாள் அவளையும் மறந்து சோதனை செய்வாரோ? சத்திய சோதனை செய்ய எல்லாருக்கும் உரிமை கிடையாது. கதையில் ஒருவன் செய்து நமக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகிறான். வாழ்வில் ஒருவன் செய்து நம்மையெல்லாம் காய்தித்து விட்டான். இரண்டு பேர் போதும் மூவருக்கு அங்கே நிற்கக்கூட இடமில்லை முடிவாக நீ செய்திருப்பது சத்திய சோதனையல்ல அயோக்கியர்களுக்கு பணிவு நான் கடுமையாகத்தான் எழுதுவேன் ஒன்று நீ எதற்கும் நிலைகுலையாதே என்தோன்பலம் உனக்கு எப்போதும் உண்டு. உனது ரத்த பந்தங்கள் உன்னைக் கண்டு மிரளாம் உனது செய்கை என்னைச் சிரிக்கத்தான் வைக் கிறது உன் சொ.வி.யிடம் உன்னால் கோபப்பட முடியாது. போனது போகட்டும் வருந்தாதே. இனிமேல் ஏமாறாதே. அதற்கு அவசியமும் இராது.

தீபம்: ஜூலை 1965 சொ.வி.யிடம் புதுமைப்பித்தனின் நெருங்கிய நண்பான ரகுநாதன் ஒரு பத்திரிகாயைத்தில் உரிமைபோரில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் அவரை ஜக்குவித்து உந்சாகமுடிவுதற்காக புதுமைப்பித்தன் எழுதிய கடிதம் அவர் எழுதிய கடிதங்களிலேயே பிகஷம் நீஸான கடிதம் இது.)

இலக்கியமும்(இனப்)புரிந்துணர்வும்

கார்த்திகேச சிவதம்பி

கல் வி பற் றிக் கூறப் படும் வரைவிலக் கணங் களில் ஒன் று சுவாஸ் ரயமானது

ஒருவரிடத்து தான் படித்த யாவற்றையும் அவர் மறந்தபின்னர் எது மீதியாகவருகிறதோ அதுவே கல்வி என்பதாகும்

எனச் செல்லும் அது

இவ் வாறு 'படித் தவை' (அதாவது நேடிச்சென்ற பெற்றுக் கொண்ட அறிவு) மறக்கப்பட்டபின் மனதிலே நிற்கப்போவது விளக்கத்திற்கு அல்லது விளக்குதிற்கு தான்

இந்த விளக்கு திறன் வழியாகத்தான் 'புரிந்துணர்வு' (understanding) ஏற்படுகிறது புரிந்துணர்வு என்பது விளக்கத்துக்கும் சற்று மேனிலைப்பட்டது நாம் இன்னொரு நிலையில் அல்லது இன் னொரு நிலையில் நின்று கொண்டு அந்த ஒன் றை அல்லது ஒருவரை விளக்கிக்கொள்ளலாகும்.

கலை இலக்கியம் இந்தப்புரிந்துணர்வை மிகச்சிறப்பாக ஏற்படுத்தும். இதற்குக் காரணம் கலைகள் இலக்கியம் உட்பட மனிதத் தலத் தில் நின் று இயங்குபவையாகும் அவை ஏதோ ஒரு வகையில் மானுடம் பற்றியனவேயாகும் மனிதனின் மானுடத் தன்மைதான் இவற்றின் பொருள் வட்டமாகும் மேலும் இவை மனித அனுபவம் என்ற தளத்தில் நின்றே இந்தப் பணியை நிறைவேற்றும் மனித அனுபவம் என்பது உணர்வுகள் உணர்ச்சிகள் நினைவுகள் என் பன பற்றியது

இந்நிலைமை காரணமாக கலை இலக்கியம் மனிதப் புரிந்துணர்விற்கான வன்மைமிக்க காரணங்களாகும்.

பண் பாட்டு ஊட்டங் கள் நிகழும் நிலைகளில் கலை இலக்கியம் மிக முக்கியமான இடத்தைகிப்பதை அவதானிக்கலாம் இன் னொரு பண் பாட்டை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அந்தப் பண் பாட்டின் மானுடத்தத் துவ அடிப்படைகள் நன்கு உதவிபுரியும் அத்துடன் குறித்தபண் பாட்டின் பெறுமானங்கள் கன் னோட்டங்கள் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் மனித உறவு அமையுகள் ஆகியன கலை இலக்கியம் மூலமாக நன்கு புரிந்து கொள்ள பெறும். இலக்கியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் மொழி பெயர்ப்புகள் தழுவல் கள் என் பன இப்பயன் பாட்டைச் செய்து கொண்டு ருப்பனவே.

பல்வேறு நாடுகளிடையேயும் ஒரு நாட்டுக்குள்ளேயுள்ள பல்வேறு மக்கள் குழுவினிடையே இத்தகைய பண் பாட்டுப் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது.

இலங்கையில் இனத் துவ ஊடாட்டங்கள் இவ்வாறு திட்டமிட்டு தவிர்க்கப்படவில்லை.

இனங்களின் தனித் துவம் மொழி அடிப்படையில் வைத்து நோக்கப்படுவதாலும் பேணப்படுவதாலும் மொழிநிலை ஊடாட்டங்களுக்கு இடமிருக்கவேயில்லை மாறாக மொழிநிலை ஊடாட்டங்கள் தவிர்க்கப்பட்டன அதனால் மொழி நிலை ஒதுக்கல் பாடு ஏற்பட்டது இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கான

தீவு என்பது இந்த ஒதுக்கற்பாட்டு மனோபாவத் தையும் விட்டு நீங்குவதாகவே அமையும்.

தமிழுக்கும் சிங்களத்துக்கும் நீண்டகால உறவுண்டு இலங்கையின் வரலாறு தொடங்கிய காலம் முதல் அந்த உறவு இருந்து வந்துள்ளது தமிழின் இலக்கியச் செல்வாக்கு பலவழிகளில் சிங்கள இலக்கியத்தை வளப்படுத்தியின்னது என்பதைச் சிங்கள அறிஞர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர் சிங்களத்தின் செல்வாக்கால் பல சொற்கள் இலங்கைத் தமிழ் பேச்சுவழக்கில் இடம் பெற்றுள்ளன. இலங்கைப் பழமொழிகளைப் பார்க்கும்பொழுது சிங்கள தமிழ் ஊடாட்டத் தின் செழுமை தெரியும் துறதிஷ்டவசமாக இந்த அடிநிலை ஒருமைப்பாடுகள் உயர் சமூக வட்டத் தில் வற்புறுத்தப்படவில்லை மாறாக வேறுமுகமாகவே அழுத் திக் காட்டப்பட்டு வந்துள்ளன.

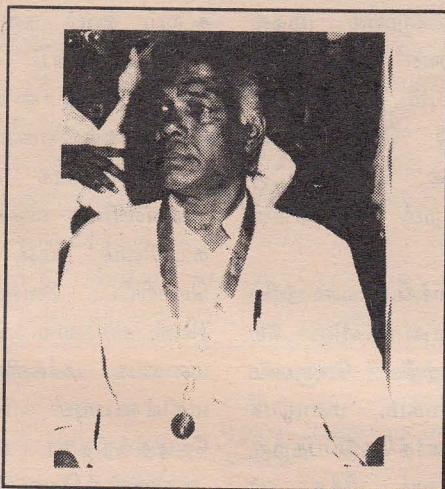
பண்பாட்டுத் தனித்துவங்களை ஒப்புக்கொண்டு பரஸ்பர மனிதாய உறவு ஊடாட்டத்தை வற்புறுத்தும் பொழுதான் புரிந்துணர்வு வளரும் தமிழில் சிங்களக் கலை இலக்கியத்துறைகளில் ஏற்படும் வளர்ச்சிப்போக்குகளை உனிப்பாக கவனித்துவரும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் கலை ஆரவலர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் சிலர் இத்துறையில் மிக கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர்.

அதேபோன்று தமிழ்த் துறை வளர்ச்சிகளை மிக உனிப்பாக கவனிக்கும் சிங்கள புத்திஜீவிகள் பலர் உள்ளனர் அவர்கள் தமிழ் பிரச்சனை மிக்க புரிந்துணர்வுடன் விளக்கிக் கொள்கின்றனர். 22 ம் பக்கம்

மலையக பந்தாங்கந்தாவெறுமில்

முன்னோழகன்

மலைமுரள் குபந்தவும்

மாத்தகை கொதமன்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு காத்திரமான பங்களிப்பை சிறு சஞ்சிகைகளே செய்துள்ளன. சிறு சஞ்சிகைகளின் மூலம் பல எழுத்தாளர்கள் அறிமுகமாகியுள்ளனர். தமிழகத்தில் மனிக் கொடி என்ற சஞ்சிகையின் மூலம் சிறந்த படைப்பாளிகள் அறிமுகமாகி யுள்ளனர். அதே போல இலங்கையில் வடபகுதியில் மறுமலர்ச்சி' என்ற சஞ்சிகை மூலமே இலக்கிய வானில் கூடர்விட்டுப் பிரகாசித்துள்ளனர். தமிழகத்தில் மனிக் கொடியும், இலங்கையில் மறுமலர்ச்சியும் செய்த பணியை அறுபது களில் மலையகத்தில் மலைமுரசு செய்தது.

அறுபதுகளில் மலையகத்தில் அர்த்தபுஷ்டியாக இலக்கிய முயற்சிகளில் இனந்தலைமுறை ஈடுபட்டது. அவர்களின் எண்ணங்களும் வண்ணங்களும் களம் அமைத்து கொடுத்தது மலைமுரசு.

மலைமுரசு சஞ்சிகையின் மூலம் அறிமுகமான சாரல்நாடன், தெனிவத்தை ஜோசப், தமிழோவியன், மல்லிகை சிகுமார், மு.சிவலிங்கம், மலைத்தம்பி போன்றவர்கள் இன்றும் தங்களின் இலக்கிய பணியை சிறப்பாக தொடருகின்றனர்.

இதற்கெல்லாம் காரண கர்த்தாவாக வினங்கிய மலைமுரசு க.ப.சி.வமாகும் மலையக பத்திரிகைத்துறை முன்னோடிகளில் மிக முக்கியமானவர்.

மனிவிழா வயதை தாண்டிவிட்ட மலைமுரசு கபசிவம் இன்னும் பத்திரிகைத்துறையை தன்வாழ்வாகவும் தொழிலாகவும் கொண்டுள்ளார்.

கண்டி மாநகரில் கபசிவத்தை தெரியாதவர்கள் யாருமே இல்லை. கலையா, இலக்கியமா, சமூகப்பணியா, கருத்தரங்கமா, நாடக அரங்கேற்றமா எல்லாவற்றிற்கும் முன்னின்று ஒத்துழைப்பு வழங்குவதுடன் அதன்

வெற்றிக்கு பின்னனியில் பெரும்பங்கு வகிப்பவர் 'மலைமுரசு' கபசிவம்.

இன்று தேனீயைப் போல சுறக்குப்பாக இயக்கும் கபசிவத்திடம் அவரது இளமைக் காலம் வாழ்வைப்பற்றி கேட்ட பொழுது அவரே வெற்றிலை மென்று கவைத்தவாறு கூறுகிறார்.

"நான் சின்னஞ்சிறு வயதில் குருமாரிடம் கற்றேன். அம்பிட்டிய செமினேரி கத்தோலிக்க பாடசாலையில் ஆரம்ப கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். வண. தந்தை பெருவட்ஸ் அடிகளார் தான் எனது அறிவுக் கனலைத் தூண்டிவிட்டார் பின்னர் கண்டி சில்வேஸ்டர்ஸ் கல்லூரியில் எஸ்எஸ்வி வரை பயின்றேன்.

ஓரிரு நிமிட அமைதிக்குப் பின்னர் அவரே தொடர்கிறார். நான் கல்லூரியில் படிக்கும் பொழுது முழுக்க முழுக்க ஆங்கிலக் கல்வி தினம் 45 நிமிடம் மாத்திரமே தமிழ் மொழிக் கல்வி. ஒரு நாள் கல்லூரியில் தமிழ் சங்க கூட்டத்தில் நான் பேசுவேண்டும் என்றார் ஆசிரியர் பேசுவதற்கு பயந்து நான் பள்ளிக்கூடம் யோகவில்லை. இதனால் எனக்கு ஐந்து சதம் அபராதம் போட்டார்கள்.

ஐந்து சதம் அபராதம் செலுத்திய நான் ஒரு தமிழனாக இருந்து கொண்டு தமிழில் பேசுமுடியாது அபராதம் செலுத்தினேன் என்று வேதனைப் பட்டேன். இந்த சம்பவமே என்னை பேச்சாளராக மாற்றியது.

பள்ளிக்கூடத்தில் தமிழ்ச்சங்கத்தில் சிறந்த பேச்சாளனாக வினங்கியதோடு கட்டுரை, கவிதை எழுதுவதிலும் முன்னணி வகித்து ஆசிரியர் பாராட்டைப் பெற்றேன்" என்கிறார்.

துடிக்கும் இளமைப்பருவத்தில் சிவத்தின் இதயத்தில் பெரியார்

ச.வேஷாவின் பகுத்தறிவு சிந்தனைகள் இடம் பிடித்தன. இலங் கையில் பகுத்தறிவு பாசறையாக விளங்கிய இலங் கை திராவிடர் இயக் க செயற்பாடுகளில் பங் காளியானார். இலங்கை திராவிடர் முன் நேற்றக் கழக பொதுச் செயலாளரான திரு ஏ.இளங்கெழுயனின் வழிகாட்டலுடன் மலையகத்தின் பல பகுதிகளிலும் நடைபெற்ற பிரசார கூட்டங்களில் சீர்திருத்த கருத்துக்களை சிவம் முழுங்கி வந்தார்.

மலையக மக்களின் கலை இலக்கியத் திறமைகளை நாடறியச் செய்ய வேண்டும் என ஆர்வம் கொண்ட சிவம் மலைநாட்டில் கலை விழா, மலையக நாடக விழா போன்றவற்றில் முன் னின் று நடத்தியுள்ளார்.

இக்கலைகட்டத்தில் தான் மலை நாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் உதயமாகியது. மலையகம் மலைநாடு மலையக இலக்கியம் என்ற சொற் தொடர்கள் வலிமைபெற்ற தொடங்கின. தேசியப் பத்திரிகைகளில் மலைநாட்டு படைப்புகளுக்கு முக்கிய மளிக்க தொடங்கின. இதற்கெல்லாம் முக்கியமானவர்களில் ஒருவராக கபசிவம் திகழ்ந்துள்ளார்.

மலையக எழுத்தாளர்களில் படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் அனிக் கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கபசிவமும் கவிஞர் சமூக்குமாரும் இணைந்து “முத்தமிழ் முழக்கம்” என்றபெயரில் ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட்டுள்ளனர். சிலகாலத்திற்குப் பின்னர் பெரியார் பி.டி.ராஜன் அவர்களின் ஆலோசனையுடன் மலைமுரசு என்றபெயில் இது மாதசஞ்சிகையாக வெளிவந்தது.

“என்னுடைய கலைஇலக்கிய முயற்சிகளுக்கு மாத்திரமின்றி எனது

முன் ணேற்றத் திற்கு காரணமானவர் அசோகா கல்விநிறுவனத்தை நிறுவிய பெரியார் பிடிராஜன் ஆவார்” என நன்றியுடன் சிவம் குறிப்பிடுகின்றார்.

மலையக வரலாற்றில் முதல் தடவையாக மலையக எழுத்தாளர் சந்திப்பு ஒன்றையும் கண்டியில் கபசிவம் ஏற்பாடு செய்துள்ளார் இதன் விளைவாக மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் தோற்றம் பெற்றது

மலையக இலக்கிய வரலாற்றில் இரண்டு தலைமுறைகளிடையே இலக்கியப் பணியாற்றிய பெருமை கபசிவத்தையே சாரும். மலையக இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கு அறுபதுகளில் ஆர்வம் மிக்க ஒரு பரம்பரை முன் வந்தது. அதன் முன் வரிசையில் இருந்தவர்களில் ஒருவர் கபசிவம்.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளாக பத்திரிகையாளராக பணியாற்றி வரும் கபசிவத்தின் அனுபவம் வரலாற்று பதிவுகளாக வெளிவர வேண்டியது அவசியமாகும் மலையகத்தின் முத்த கவிஞர் சிவி வேலுப்பிள்ளை முதல் இன்றைய இளைய தலை முறையின் முன் ணோடிக் கவிஞர் முரளிதரன் வரை இரண்டு தலை முறையினர் இடையே இன்றும் இளைஞனைப்போல உற்சாகத்துடன் செயல்படும் கபசிவத்தின் பங்களிப்பு கொரவிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

மலையகத்தில் வெளிவரும் ப்ரியநிலா என்ற சஞ்சிகை தனது அட்டையில் இவரது படத்தை பிரசுரித்து கொரவித்தது.

கடந்தகால நூற்றாண்டுகளாக தேசிய தினசரியான “வீரகேசரி” யின் நிருபராக பணியாற்றி வரும் எழுத்தை தம் ஆத்மநாதமாகக் கொண்டு சமூக கலை இலக்கிய

பணிகளை க.ப.சிவம் செய்து வருகிறார்.

“நமக்கு தொழில் எழுத்து, அதுவே கையெழுத்தாய், தலையெழுத்தாய் மாறிவிட்டது எனக் கூறும் சிவம் தனது பெற்றோர்களன் கருப்பண்ணப் பிள்ளையையும், பச்சையம்மாளையும் தனது தெய்வங்கள் எனக்குறிப்பிடுகிறார்.

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஸ்தாபகத் தலைவரான கப.சிவம் “மலைமுரசு” மீண்டும் வெளியிட வேண்டும் அதற்காக சிலகடமைகளை செய்து வருகிறேன். மலையக மக்களிடையே எனக்குரிய மதிப்பையும் கொரவத் தையும் தேடித்தந்தது மலைமுரசு தான் அதனைத் தொடர்ந்து இலக்கிய சஞ்சிகையாக வெளியிடுவதுதான் எனது நோக்கமும் இலட்சியமுமாகும் என்று சிவம் குறிப்பிடுகின்றார்.

உறவுகள்

மலையக மண்ணில் எங்களின் உறவுகள் மனிதாபிமானமின்றி தவிக்கிறது ஆம் எங்களின் உறவுகள் உண்மையானதுதான் என்று யாருக்குத் தெரியும்? ஊமை உறவுகளாய் நொண்டி சமாதானமாய் உருண்டோடும் எங்கள் நாட்டு உறவுக்கூட தொழில் உறவால் வந்தது தானோ? -நல்லையா சந்திரசேகரன் -

யோ. பெனடிக் பாலனின் சொந்தக்காரன்?

நாவல் பற்றிய சுருக்கமான விமர்சனக் குறிப்பு

லெனின் மதிவாணம்

மேனாட்டு சிந்தனை மரபுகளிலிருந்து எம்மை வந்தடைந்த மேனாட்டு சிந்தனை, கல்வி மரபு என்பன தமிழ் இலக்கிய துறையிலும் கணிசமான அளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்தகைய சிந்தனை மரபுகளின் வாயிலாக எம்மை வந்தடைந்த இலக்கிய சாருகளில் ஒன்று தான் நாவல் துறையும் தமிழ் மொழியில் நாவல் துறை ஒரு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலான வரலாற்றினை உள்ளடக்கியதுடன் இன்று நாவல் என்பது அந்திய சரக்கு என்ற எண்ணம் விலகி செல்வதுடன், தமிழ் நாவல் துறையாகவே கொள்ளப்படுகின்ற சிந்தனை போக்கு வளர்ச்சி கண்டு வருவதை காணலாம். இந்திலையில் நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவம் மேனாட்டு சிந்தனை மரபுகளிலிருந்து எம்மை வந்தடைந்து ஒன்று என்ற போதும் அவை தமிழ் மொழியில் உள்ள சில சிறப்பு அம்சங்களையும், தனித்துவங்களையும் உள்வாங்கி ஒரு புதிய சொல் நெறியாக துலங்குகின்றது.

இவ்வாறாக ஈழத்து நாவல் துறை வளர்ச்சியானது தமிழ் நாட்டில் நாவல் இலக்கிய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்ட காலகட்டத்திற்கு சிறிது பின்னர் தான் தொடங்குகின்றன. என்ற போதும் அதன் பிரதேச இலக்கியத்தில் ஒன்றாகிய மலையக நாவல் துறையின் வளர்ச்சி சற்று குன்றிய நிலையிலேயே உள்ளது. குறிப்பாக மலையக இலக்கியத்தில் ஏனைய இலக்கிய சாருகளின் வளர்ச்சியுடன் நாவல் துறையினை ஒப்பட்டு நோக்கும் போது குறைநிலை வளர்ச்சியினையே காணலாம். அதிலும் யதார்த்த நாவல் என்ற வகையில் குறிப்பிடத்தக்க நாவல் ஓரிரண்டே உள்ளன எனலாம்.

யதார்த்த நாவல் (Realistic Novel)
என்பதை நோக்குவதற்கு முன்னர் யதார்த்த நெறி என்றால் என்ன என்பது பற்றிய மேலோட்டமான வரையறையை ஏற்படுத்திக் கொள்வது அவசியமானது எனக்கருதுகின்றேன். இது விடயத்தில் மார்க்கரட் ஹாக்கென்ஸ் என்ற எழுத்தாளருக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் ஏங்கல்ஸ் மிக்கவன்மையுடன் எடுத்துக் கூறிய கருத்தினை கவனத்திற்கொள்வது அவசியமான ஒன்றாகி விட்டது.

"Realism, to my mind implies, besides truth of detail, the truthful reproduction of typical characters under typical circumstance"

(யதார்த்த நெறி என்பது நுணுக்க விவரங்களின் உண்மையுடைமை தவிர, வகை மாதிரிக்கு பொருத்தமான பாத்திரங்களை வகை மாதிரிக்கு பொருத்தமான நிலைமைகளுக்கு இணங்க மெய்மை குன்றாத வகையில் சித்தரிக்கலாம்)

மேற்குறிப்பிட்ட ஏங்கல் சின் இரத்தின் சுருக்கமான வரியை நோக்கும் போதும், சமூக வளர்ச்சியின் இயக்கவியல் தன்மையினை புரிந்து அதன் அடிப்படையில், புதிய சமூகம், புதிய பண்பாடு ஆகியவற்றினை உருவாக்க முற்போக்கான நவீன சிந்தனையை உள்ளடக்கி இருப்பதை யதார்த்த நெறி என்பது புலனாகும். தெளிவாக நோக்கும் போது உள்ளதை உள்ளவாறு சுட்டிக் காட்டுவது மாத்திரம் அன்று அதற்கான தீர்வினையும் முன் வைப்பதே யதார்த்தம் என்ற பதம் கொள்கின்றோம். தீர்வினை முன் வைக்கின்ற போது அது தட்டில் வைத்து வழங்க கூடாது, சூழல், நடிப்பு, பாத்திரம் வாயிலாக வெளிப்படல் அவசியம் இதனடிப்படையில் யதார்த்த நாவல் பற்றி பார்வையை பதிக்கும் போது மேற்குறிப்பிட்ட இரத்தின் சுருக்கமான

தத்துவத்தை உள்ளடக்கியதுடன், இன்றைய சமூகமாற்றத்தின் குரலாகவும் இவை அமைந்து விளங்குகின்றன எனலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட வகையில் கட்டுரையின் வரிவு அஞ்சி யதார்த்த நெறிபற்றி சிறுவரையறை ஏற்படுத்திக் கொண்டதுடன், இத்தகைய சிறப்புகளை உள்ளடக்கமாக சொந்தக்காரன்? நாவல் பற்றிய சில விடயங்களை நோக்குவோம். மலையக இலக்கியத்தில் இந்நாளின் தோற்றும் முக்கியமானது சவாரசியமானது இதன் சமூக வரலாற்று உள்ளடக்கங்களும், ஆளுமை பரிமானங்களும் சற்று நுணுக்கி நோக்கப்பட வேண்டியவை. இந்திலைப்பட்ட இவ்ஆய்வு முயற்சி இந்நாவலை ஒரு வரலாற்று சான்றாக மாத்திரம் கொள்ளாமல், அது தோன்றிய காலப்பின்னணியை உணர்ந்து இக்காலத்தினை நாவல் தோன்றிய காலப்பின்னணியில் வைத்து நோக்குவதாக அமையும். இவ்வாறான முயற்சியின் போது இதன்வழி இந்நாவல் பற்றிய ஆய்வினை இன்றைய சமூக சிந்தனைக்கான கருவியாக கொள்ள முடியும்.

சொந்தக்காரன்? நாவல் ஆசிரியரான யோ. பெனடிக் பாலன்

(யோ.பெ.) சிறுக்கதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம், நாவல் ஆகிய துறைகளில் பண்புக் குழுமமையை பதித்தவர். தவிரவும் ஒரு வலிமை மிக்க உலக நோக்கை (மார்க்ஸிய சிந்தனை) கொண்டவன் என்பதை அவரது இலக்கிய உற்பத்திகளி னாடாக நோக்கியிரியலாம். இந்தவகையில் தனது காத்திரமான பார்வையினை மலையக தொழிலாளர்கள் மீதும் செலுத்தி அதன் ஒளியிலேயே இந்த தொழிலாளர்களையும், அதன்வழி தொழிலாளர்வர்க்கத்தின் உரிமை குரலாகவும், போராட்டமாகவும் திகழும் இந்நாவல் ஈழத்து யதார்த்த நாவல்களின் வரிசையில் முனைப்பு பெற்று விளங்குகின்றது.

நாவல் ஆசிரியர் பாலன் இம்மக்களின் யதார்த்த வாழ்க்கை யிலிருந்து விலகி நின்ற ஒரு வரட்டு தத்துவவாதியாக நாவலை எழுத வில்லை. இவர் மலையக சமூகத்தை சாராத ஒருவர் என்ற போதும், மலையகத்தில் ஆசிரியராக கடமை புரிந்த காலகட்டத்தில் அடிமை சமுதாயத் தில் வாழ்ந்தவர். அடிமை தனத்தை உள்ளும் புறழும் கண்டவர் என்பதை இந்நாவலினுடே நோக்கியிரியலாம். தவிரவும் தமிழில் யதார்த்த நாவல் துறையில் கணிசமான அளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி யவரான செ. கணேசனிங்கனின் முன்னுரையுடன் இது வெளி வருவது கவனத்திற் கொள்ளத் தக்கது. பாரிநிலை வெளியீடாக (முதற்பதிப்பு - 1968) வரும் இந்நாவல் 207 பக்கங்களை உள்ளடக்கி காணப்படுகின்றது.

நாவலில் அட்டைப்படம் இம்மக்களின் சிவப்பு சாயத்தினை உமிழ்ந்து மதர்த்து, தளர்த்து நிற்கும் தேயிலை செடி களையும் அதற்கு எருவாக உழைத்து தோய்கின்ற மலையக தொழிலாளர்களை பெண்களையும், முதலாளித்துவத்தின் அடி வருடி களாக, அவர்களின் அற்ப சொற்பு சலுகைகளை பெற்று இம்

மக்களின் வாழ்வியலில் குருங்களை ஏற்படுத்தியவர்களை துரையின் (Superintendent) அதிகாரத்தை யும் வெளிப்படுத்த துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இது இம்மக்களின் துன்பம் பீற்றும் மனித அழிப்பு களின் வரலாற்றினை எடுத்துக் கூறும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது.

அதிகாரத்துவத்தின் கோரத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்த துரையின் தோற்றம் இம் மக்களை மேற்பார்வை செய்வதாக மாத்திரமன்று அவர்களின் துன்பங்களை கண்டு இரசிப்பதாகவும் காணப்படுகின்றது என்னும். உதாரணமாக ரோம் பேரரசுகளின் நாகரிக பொழுது போகக்காக மனிதனையும், கோர மிருகங்களையும், சண்டையிட வைத்து கண்டு கழித்த வரலாறு மேற்குறிப்பட்ட எண்ணம் தோன்ற வழி வகுக்கின்றன.

மலையக தொழிலாளர்கள் வாழ்கின்ற லயம் (Line) என்ற ஆங்கில சொல் சிறிது மாற்றத்துடன் லயநாக மாறியுள்ளது) பத்தடி நீளமும், எட்டடி அகலமும் கொண்டு தொடர் அறைகள் அமைந்துள்ளன. சில சந்தர்ப்பங்களில் இது புறத்திலும், வலது புறத்திலும் அறைகளை உள்ளடக்கிய லயங்களும் (இரட்டை சீட்டு லயம்) உண்டு. லயங்களில் காணப்படுகின்ற அறைதான் “காம்பரா” (போர்த்துக்கீஸ் சொல்) என்ற பதம் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு அறையிலும் பல சூடும்பங் கள் எண்ணும் கணக்கற்ற உறுப்பினர் களும், குகையில் அடைக்கப்பட்டது போன்று சிறந்த வெளி கைதிகளாக வாழ்ந்தனர்.

சொந்தக்காரன்? நாவலின் பிரதான கருவாக “காம்பரா” பற்றிய விடயத்தினையும் அதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் அனுபவித்த கொடுமைகள் அவதிகள் ஆபாசங்கள் என்பவற்றினை இயக்கவியல் உண்டாவுடன் புரிந்து கொண்டதுடன் அவற்றினை

வர்க்க முரண்பாடு வர்க்க பிரச் சினையாக அனுகி தொழிலாளர்வர்க்க எழுச்சியினாடாகவே தமது உரிமைகளை வென்றெடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை நாவலின் ஊடாக வெளிப் படுத்துகின்றார்.

உதாரணமாக தொழிலாளர்களின் இப்பிரச் சினை சின்ன கலப்பங் என்ற பாத்திரத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துவதுடன், அதனை அனைத்து தொழிலாளர்களது ஒரு பொதுப் பிரச் சினையாகவும், இருப்பதை காணலாம். இத்தகைய பிரச் சினையை நாவலில் வெளிப்படுத்திய ஆசிரியர் சின்ன கலப்பங் தனது காம்பராவை துரையை எதிர்த்து கட்டல் (புதிதாக கட்டப்பட்ட காப்பரா) தொழிலாளர்களின் விழிப்பு, போராட்டம் என்பன பல்வேறு பாத்திர உற்பத்திகளினாடாக வாயிலாக வெளிப் படுத்துகின்றார். இவ் வம்சத்தில் பாலன் நாவலை ஒரு புறத்தில் அது தோன்றிய கால கட்டத்தின் உற்பத்தி பொருளாகவும் உள்ளது. உற்பத்திக்குட்டப்பட்ட பாத்திரங்கள் யாவும் மானுட பிறப்புகளாக அமையலாம் மானுட தன்மை கொண்டு அமைந்துள்ளது இதன் சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும்.

இவ்வாறாக தொழிலாளவர்க்கம் தமது உரிமைகளை பெற்றுக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப் படுகின்ற போராட்டம் ஒரு தனி நபர்வாத போராட்டமாகவோ அல்லது ஒரு குழு போராட்டமாகவோ அல்லாமல் தொழிலாளர்க்க தனது வர்க்க எதிரியை சரியாக இனக்கண்டு அதற்கு எதிராக தொழிலாளாவர்க்க தலைமையிலான போராட்டம் முடிய வேண்டியதன் அவசியத்தை நாவல் வெளிப்படுத்துகின்றது. இது பாலனின் சித்தாந்த நிலைப் பாட்டினையும், வெசுசன புரட்சியில் அவர் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

சின்ன கலப்பனின் காம்பரா (புதிதாக கட்டப்பட்ட காம்பரா) உடைக்கப்படு சின்ற போதும் அதனை எதிர்த்த சின்ன கலப்பனை நுரை அடிக்கின்ற போதும் அதனை எதிர் த து தொழிலாளர்கள் போராடுவதையும் காணலாம். தவிரவும் இறுதியாக காவற்படையினர் ஆயுதம் தாங்கி வருகின்ற போதும் மக்கள் திரளினர் முன்னோக்கி செல்வதையும் நாவல் வெளிப்படுத்துகின்றது. இது மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்கு சிறந்த உதாரணமாக உள்ளது.

இந்நாவல் தோன்றிய காலப்பின் னணியில் மலைய கொழிலாளர்களிடையே கல்வி, சிந்தனை, கலை, இலக்கியம் என்பன வளர்ச்சியடைந்து வந்ததுடன் மலையகத்தை தாய்கமாக கொள்ளும் தேசிய உணர்வும் ஏற்பட்டது. இந்த வளர்ச்சி போக்கில் அதிருப்தி அடைந்த சிங்கள முதலாளிகள் இவர்களை நாடற்ற வர்களாக கும் முயற் சியில் ஈடுபட்டனர். அதன் உடன் விளைவாக தான் இந்திய இலங்கை இரு அரசுகளின்தும் நலன் என்ற அர்த்தத்தில் இலங்கை பிரதமர் திருமதி சிரிமா பண்டாரநாயக்காவும், இந்திய பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரியும் செய்துக் கொண்ட ஒப்பந்தமே சிரிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தமாகும். இரு அரசுகளின் நலனை அடிப்படை நோக்கமாக கொண்டு செய்யப்பட்ட பிற போக்குத் தனமான இவ்வொப்பந்தம் இம்மக்களை பெரிதும் பாதிப்படைய செய்தது.

இக்குருரச் செயல் தொடர்பான கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் அவ்வப்போது வெளிப்பட்ட போதும், அவை பெரும்பாலும் எங்கி குழுவுவதாகவே இருந்தன. ஆயினும் சொந்தக்காரன்? நாவல் இக் கொடுமையை சுட்டிக் காட்டியதுடன், அதற்கு எதிராக இம்மக்கள் போராட வேண்டியதன்

அவசியத்தையும், இம்மக்கள், உதிர்த்தையும் தம் முடலையும் உரமாக்கி கட்டியெழுப்பிய இப்பிரதேசம் இவர்களுடையதே என்ற உணர்வினையும் ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

வீரமுத்து, புஞ்சி பண்டா ஆசிய தொழிலாள தோழர்களும் சங்க பிரதிநிதி இராமநாதன், சங்க காரிய தரிசி சூண்சேகரா போன்றோரின் சமூக உறவுகள் மூலம் பாலன் தனது வர்க்க கண்ணேணாட்டத்தை தெளிவுப்படுத்துகின்றார். இன் மத, சாதி பாகுபாடுகளால் பிரிந்தனள் சமூக அமைப்பு வர்க்க அடிப்படையிலேயே ஒன்றினைய முடியும் என்பதையும், இவ்வேறுபாடுகளை கடந்து வர்க்க உணர்வுகள் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதையும் நாவல் வெளிப்படுத்துகின்றது. இது நாவல் ஆசிரியர் பாலன் மார்க்கிளின் சிந்தனையை அடிப்படையாக கொண்டு நாவல் எழுதியுள்ளமையும், அதன் வெளிப்பாடான வர்க்க கண்ணேணாட்டத்தையும் வெளிப்படுத்த சிறந்த உதாரணமாக அமைந்து காணப்படுகின்றது.

தவிரவும் நாவல் தோற்றம் பெற்ற காலப்பின் னணியில் மலையத் தில்தொழிற்சங்கங்கள் தோற்றம் பெற்று நன்கு வளர்ச்சி அடைந்த துடன் அவற்றுக் கிடையிலான முரண்பாடுகள் தோன்றியிருந்த தையும் காணலாம். அத்துடன் மிதவாத தொழிற்சங்கங்கள் அனைத்தும் மக்கள் நலன் பேனும் நோக்கிலிருந்து தவறி தொழிற்சங்க தலைவர் களின் நலனையே அடிப்படையாக கொண்டமைந்திருந்தது. அவை இம்மக்களின் உரிமைகளை குறுகிய வரம்புக்குள் நிலைநிறுத்தி இம்மக்களை பகடையாக்கி தங்களின் சகபோக வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதே அடிப்படையான நோக்கமாக கொண்டு செய்யப்பட்டு வந்தது. இதே காலப்பின் புறத்தில் மலையகத்தில் இடதுசாரி தொழிற்சங்கத்தை ஆதாரித்து நிற்பதையும் காணலாம்.

இவ்விடத்தில் பிரிதொரு விடயம் பற்றிய தெளிவும் அவசியம். தொழிற் சங்கம் என்பது முதலாளி கள் அவ்வப்போது செய்கின்ற கொடுமைகளை எதிர்த்து சமரசமாக பேசி தீர்த்துக் கொள்வதே தொழிற்சங்கத்தின் அடிப்படையான நோக்கமாகும். இதன் நிலைப்பாடு நோக்கும்போது தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கங்களின் ஊடாக தங்களது உரிமைகளை பெற்றுவிட முடியாது. எனவே அவர்களின் அரசியல் போராட்டத் தின் ஊடாகவே உரிமைகளை பெற வேண்டும் என்பதை நாவலில் சின்ன கலப்பன் சங்க பிரதிநிதி இராமநாதன் உரையாடல் மூலம் வெளிப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக நாவலின் கருத்தோட்டத்தை நோக்கும் போது முன்னுரையில் செ.கணேசவிங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு இது ஒரு கற்பனை நாவல் அல்ல, யதார்த்த நாவலாகும். அடிப்படையான உரிமைகள் யாவுமே மறுக்கப்பட்டு வாழும் மக்களிடையே இன்று ஏற்பட்டு வரும் காலமாற்றத்தையும், அரசியல் தாக்கங்களையும் ஆசிரியர் மறைத்து விடவில்லை.

இந்த வகையில் மலையக தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்டு வருகின்ற விழிப்பையும், கொந்தளிப்பையும் எடுத்துக் காட்டிய அதனை புரட்சிகரமாக மாற்றியமைக்கும் பணியிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். எனவே தான் இந்நாவல் சமூக மாற்றத்தின் எழுச்சி கீதமாக அமைந்துள்ளது.

கலை இலக்கிய உற்பத்தியின் அடிப்படையான சிரத்தை மனித அவை விடுவிப்புதான். எனவே சமூக மாற்றத்துக்காக பாடுபடுகின்ற எந்த ஒரு எழுத் தாளனும் அரசியலை புறக்கணித்து விட முடியாது. அதே சந்தர்ப்பத்தில் தொழிலாளவர்க்க உள்ளடக்கத்தை கொண்ட அந்த இலக்கிய உற்பத்தி

தொழிலாளர்கள் இலகுவாக
புரிந்துக் கொள்க்கூடிய கலைச்
செழுமையுடன் காணப்படுவது
அவசியம். இவ்விடத்தில் கலைச்
செழுமையின் புறக்கணிப்பு அதனை
சாதகமாக பயன்படுத்தி மூன்றாந்தர
நச்ச இலக்கியங்களும் மக்களை
சென்றடைந்து சீரமிலை ஏற்படுத்
தலாம். இவ்விடத்தில் சமூகமாற்றத்
துக்காக எழுதுகின்ற எழுத்தாளர்
களின் ஆக்கங்களை அழகியவின்
பெயரில் நிராகரிக்கின்ற பிற்போக்கு
அழகியலை கலைச் செழுமையாக
கொண்டது என் கருத்தல்ல, முற்
போக்கு இலக்கியத்திற்கு காணப்
படுகின்ற அழகியல் பற்றிய கலைச்
செழுமையையே குறிப்பிடுகின்றேன்.
இவ்விடத்தில் நான் சமூகவியவின்
அடிப்படையில் அமைந்த கலைச்
செழுமை பற்றிய பேராசியர் க.
கைலாசபதி யின் கட்சியை சார்ந்த
வன்.

இவ்வாறாக தொழிலாள
வர்க்க அவல விடுவிப்பை
கொண்டமெந்த இந்த நாவல்
அவர் களுக்கு இலகுவாக
புரிந்துக் கொள்ளக் கூடிய
கலைச் செழுமையுடன்
ஆக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்
தக்கது. இதன்வழி நாவல் பல
கதை மாந் தர் களை
உள்ளடக்கி அவர்களின்
அன்றாட சம்பவங்கள்
உரையாடல்கள், என்ற
பாத்திர உற்பத்திகளினாடாக
அவர்களிடையே அரசியல்
உணர்வையும் விழிப்பையும்
ஏற்படுத்துவதாகவே இந்
நாவல் அமைந்துள்ளமை
கலைச் செழுமைக்கு சிறந்த
உதாரணமாகும் இவ்வாறு
அரசியலையும் கலையையும்
இணைக்கின்ற போது சில
நாவல் ஆசிரியர்கள் மிக
யதார் தத் பண்பினை
வெளிப்படுத்தி விடுவதும்
உண்டு யதார்த்த நாவல்
ஆசிரியர்களில் ஒரு வரான

செ. கணேசவிங்கனின் பிற்கால
 சில நாவல்கள் சித்தாந்தத்தை
 உள்ளடக்கியிருந்த போதும் இந்த
 போக்கு நாவலின் கலைச்
 செழுமை குன்றி அதன்
 ஜனரஞ்சகப்பாடு (Popular)
 குன்றி விடுகின்றது.

நவீன இலக்கியங்களில் சமுதாயச் சார்பு என்ற வகையில் மண் வாசனையும், தனித்துவமும் இடம் பெறுவது அவசியமான ஒன்றாகும். அதன் அடிப்படையில் விமர்சனர்க் கைலாசபதியின் கூற்று நோக்கத் தக்கது.

“தேசிய இலக்கியம் என்ற குரல் எழுந்ததும், அதையொட்டி, நடந்த காரசாரமான சர்ச்சைகளும், புதுமை இலக்கியத்தும், பண்டித மரபிற்கும் நடந்து வந்த யுத்தமும். அது வரைகால தொடர்பில்லாத பிரச்சினைகளாய் இருந்த பலவற்றினை சந்திக்கு இழுத்து விட்டன. அவற்றுள் ஒன்று பேச்சு வழக்கினை இலக்கிய ஆக்கத்துக்கு பயன்படுத்துவதன் சாதக, பாதகம் பற்றிய வாத பிரதிவாதங்கள் ஆகும். தவிர்க்க முடியாத வகையில் உயிர் துடிப்புள்ள பேச்சு வழக்கே வெற்றி பெற்றது.”

இந்திலைப்பாட்டு சொந்தக்காரன்? நாவல் மன் வாசனையுடன் அதில் பேச்சு வழக்கு முறை சிறப்பாக கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதை நாவலினை வாசிக்கின்ற போது அறியலாம். குறிப்பாக இந்த பேச்சு வழக்கு என்ற அம்சம் சில யதார்த்த நாவல் ஆசிரியர்களின் நாவல்களில் சரியாக கையாளப்படாதையும் காணலாம். குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கிய யதார்த்த நாவல் துறையில் சவுடுபிதித்த ஆசிரியர்களான செ. கணேசனவிங்க னின் சில நாவல்களிலும் சுபைர் இளங்கீரனின் “நீதியே நீ கேள்” என்ற நாவலிலும் இன்னும் பெயர் குறிப்பிடாத சில நாவல் ஆசிரியர் களின் நாவலிலும் இத்தகைய பேச்சு வழக்கு தொடர்பான வறுமை காணப்படுகின்ற எனலாம். ஈழத்தில்

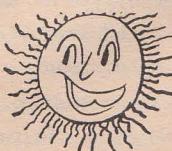
குறிப்பிடத்தக்க நாவல் ஆசிரியர்
ளான கே. டெனியல், யோ.
பெண்டி க் பாலன் பெயர்
குறிப்பிடாத சில நாவல் ஆசிரியர்
களில் பேச்சு வழக்கு முறை
சிறப்பாக கையாளப்பட்டுள்ளதை
காணலாம்.

மார்க்ஸிய மூலவர் களில் ஒருவரான பிரெட்டரிக் ஏங்கல்ஸின் (Frederick Engles) கருத்து இவ்விடத் தில் கவனத் திற் கொள்ளத்தக்கது. “குற்றங்கள் கஞ்சக காக தனிமனிதனை தண்டிப்பதை விடுத்து குற்றங்கள் எனின் பிறப்பிடங்களை அழித்து விட வேண்டும்” என்ற தத்துவார்த்தை உண்மையை ஏதோ ஒரு வகையிலும் அளவிலும் ஏற்றுக் கொண்டவராக நாவலினை பாலன் எழுதியுள்ளார். அத்துடன் கலை இலக்கிய உற்பத்தியாளன் என்பவன் சமூகவியலின் வைத்தியன் அவன் நோய்களை இனங்காட்டுவது மாத்திரமன்று அதற்கான மருந்தினையும் கொடுத்தல் அவசியம். எனவே தான் இலக்கியம் காலத்தினையும் தோற்றுவிக்கின்றது என்ற டாக்டர் ரோமன் ட் வில்லியம் ஸின் (Ramond William) கருத்து

வலிமைக்குரிய ஒன் றாகின் றது.
 இதனடிப்படையில் மலையக
 தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை
 களை இனங் காட்டுவதுடன்
 தொழிலாளர்கள் தங் களது
 அரசியல் போராட்டத்தின்
 ஊடாகவே அரசியல் உரிமைகளை
 பெற வேண்டும், என்ற கருத்து
 முன் கொண்ரப் படுவது
 இந்நாவலின் தனிச் சிறப்பாகும்.

இறுதியாக தொகுத்து நோக்கும்
போகு மலையக மக்களின்

21 பத்தம் பார்த்த

**இப்படித்து,
அதை....!**
**- பொதுநீண்டவாவு
மா. மஹேந்திரன்-**

கும்பிடிபுண்டி
எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு

அன்பு சிநேவிதன் சின்னையா
வக்கு.

இந்த கடதாசி உன்னை திகைப்பில்
ஆழ்த்தலாம் என்ன செய்வது
வாழ்க்கையை தொலைத்து விட்ட
பரிதாப ஜீவன்கள் நாங்கள். என்னை
நீ மறந்திருப்பாயோ என்று என்
மனது நினைக்கிறது. இங்கே எங்கள்
வாழ்க்கை தலைக்கீழாக போய் விட்டது.

அர்த்தமற்ற யுத்தத்தில் எங்களை
போன்ற ஆயிரம் ஆயிரம் அகதிகள்
பிரசவிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த
பூமியில் எத்தனை எத்தனை
கனவுகள், எத்தனை எத்தனை
ஆசைகளை ஏந்தி வாழ வந்தோம்.
அகதிகள் வாழாத நாடு எது, ஆயுதம்
பேசாத தேசம் எது? ருவாண்டாவில்
ரத்தக்கறை, பொஸ்ஸிய தெருக்களில்
மரண அழுகை, இந்தியாவில் இந்து,
முஸ்லிம் கலவராம்.

இப்போதெல்லாம் நிம்மதியாக
சிந்திக்கக்கூட சிறிது அவகாசம்
இல்லை. சிந்திக்க முடியாத
சிலையாகி போய்விட்டது வாழ்க்கை.
கழிவறையில் கூட கொஞ்சம் உலகை
மறந்து உயிர் மூச்சி விட முடியாத
நிரப்பந்தம்.

என்ன நான் சித்தார்த்தன் போல்
ஆகி விட்டேன் என்று நீ
ஆச்சரியப்படலாம். சித்தார்த்தன் கூட

வீதியை பார்த்து விட்டுத்தான்
வனாந்தரத்துக்கு ஓடி புத்தனானான்.
இப்போது சித்தார்த்தன் மட்டும்
ஜீவிததால் வீட்டிலிருந்து காட்டுக்கு
ஒட மாட்டான். இரண்டு யார் கயிறு
வாங்கி தூக்கு போட்டு கொள்வான்.

முன்னர் போல் இப்போதெல்லாம்
மனதுக்கும் மனிதனுக்கும் நிம்மதி
இல்லை. இந்த நீண்ட வருடங்களில்
பல பொய் பொய் கஷ்டங்
களையெல்லாம் கண்டு விட்டோம்.
கஷ்டங்களை தாங்கி தாங்கி நானும்
கலைத்து போய் விட்டேன். என்
கோலத்தை இப்போது நீ பார்த்தால்
ஆச்சரியப்படுவாய். ஏனென்றால் நான்
இப்போது தலை சீவுவதில்லை, முடிவு
வெட்டுவதில்லை, மேஷ்வர்
எடுப்பதில்லை, ஒரு விரக்தி பாலை
வனமாய் என் வாழ்க்கை..... இல்லை
இல்லை எங்கள் வாழ்க்கை ஆகி
விட்டது.

நானும் என் மனை வியும்
பிள்ளைகளும் உன் வீட்டுக்கு வந்து
விருந்துண்டு ஊர் திரும்பிய உடன்
இங்கும் பிரச்சினை தொடங்கி விட்டது.
இங்கு வந்ததிலிருந்து கடிதம் எழுத
கூட சூழ்நிலை இல்லாமல் போய்
விட்டது. கிளிநொச்சி, முறிகண்டி
மற்றைய இடங்களில் மிகவும் கஷ்டம்,
வேலை வெட்டி இல்லை. வறட்சி
பாய் விரித்திருந்த அந்த நேரத்தில்
விலை வாசி உயர்வு, மாவு 35 ரூபாய்
சீனி 60 முதல் 100 ரூபாய் வரை.

பப்படம் பொறித்து பசியாற
சாப்பிட வண்ணெய் கிடையாது.
குண்டுகளின் சத்தம் காதை
பிளக்கும் பசியோடு பல இரவுகள்
கழிந்த அனுபவம் கண்ணீர் சிந்த
வைக் கின் றது. எல் லா
பொருட்களும் தட்டுபாடாகி விட்ட
அந்த நேரத்தில் மரணம் மலிவாக
விற்பனையாகி கொண்டிருந்தது.
எப்போது எங்கு யார் தலையில்
ஷெல் விழும் என்ற பயம். பார்க்கும்
திசை எல்லாம் ஒரே பீதி.
போராளிகள் ஒரு பக்கம், படை
வீரர்கள் ஒரு பக்கம் நட்ட நடுவில்
நாங்கள். என்னதான் செய்வது
உயிரை கையில் பிடி ததுக் கொண்டு
28.8.90 அன்று அக்கரையானை
விட்டு புறப்பட்டு நாச்சிக்குடா என்ற
இடம் வந்து அங்கிருந்து
இரணைத்தீவிற்கு 30ம் திகதி வந்து
பசி, பட்டி னியோடு சொல்லொன்னா
துயரங்களை அனுபவித்து 3ம் திகதி
மீன் பிடி வள்ளம் மூலம்
இராமேஸ்வரம் வந்து தற்போது
சென்னைக்கு 43 கிலோ மீட்டர்
தொலைவில் உள்ள ஒரு அகதிகள்
முகாமில் கஷ்ட ஜீவிதம் நடத்து
கிறோம். இங்கு தற்போது 2000
அகதிகள் இருக்கிறார்கள்.
ஓவ்வொரு வருடத்தையும்
ஆயிரம் அவலங்கள் நிறைந்த சோக
கதை. என்ன செய்வது எல்லாம்
உயிர் வாழ நடத்தும் போராட்டம்
தான். இங்கு நம்மவர்கள் உறங்கி
நான் கண்டதில்லை. எல்லோரும்
விடியும் வரை தூங்க முயற்சி,

செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவும் கஸ்டமான வாழ்க்கைத் தான் என்றாலும் ஏதோ ஒரு நிம்மதி. உயிர் தப்பி விட்டோம். அந்த ஆயுத கலாச்சார தீவுகளை விட்டு கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருக்கிறோமே என்ற நிம்மதி.

யுத்தம் இல்லை, சத்தம் இல்லை, ரத்தம் இல்லை மற்றபடி இங்கு எல்லாம் உண்டு. மனிதனை மனிதன் குழி பறிக்கும் ஜாதி அது தாரேன் இது தாரேன் என்று ஆசை காட்டி இருப்பதையும் பிடிங்கி விட்ட ஜாதி இப்படியாக இங்கும் எல்லாம் உண்டு. நமது புராணங்களிலும் அரக்கர்கள் இல்லாத கதைகள் உண்டா? துரியோதனன் இல்லாமல் பாரத நாடு இல்லையே? அது போல் கெட்டவர் கரும் பேராசைக்காரர் கரும் உலகம் முழுவதும் பரவிக்கிடக்கிறார்கள்.

இப்போதெல்லாம் என் மகன் மார்கள் சட்டி பண்ணத் தொடங்கி விட்டார்கள். பெரியவன் கேள்வி கேட்கிறான். அவனுடைய கேள்விகள் என்னத் திண்டாட வைக்கின்றது. இவன் பெரியவனாகி விடுவான் என்ற நம் பிக்கை அவன் பேச்சிலிருந்து தெரிகிறது. மற்றவன் வழை போல் அமைதியாக அவவளவு சட்டி எல்லாம் இல்லாமல் விருப்பமான பிள்ளையாகவே வளர்கிறான். சின்னப் பெண்ணுக்கு எப்போதும் நவீன துப்பாக்கிகளும், பச்சை தரித்த பட்டவீரர்களின் நடை உடை பாவனை பற்றித்தான் அவளின் அதிக கதைகளில் வெளிப்படுகின்றது. இவருக்கு இன்னும் தாயக ஞாபகங்கள் தீரவில்லை போல்.

இங்கு நாங்கள் அகதி பெயரோடு தங்கியிருப்பது ஒரு பாயின் காணியில். இது விசாலமான பெரும் காணி அந்த இருக்கமுள்ளவர்தான் எங்களை போன்றவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து ஆதரிக்கிறார்.

ஓவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ஒரு அறை தரப்படுகின்றது. அந்த அறைகளில் ஒரு மூலை குசினியா கவும் மற்றைய பகுதியை தூங்கவும் பயன்படுத்துகின்றோம். 400, 500 அறைகள் கட்டப்பட்ட - ந் அங்கு வாழும் உன் லயக் காம்பராவைப் போல் இங்கும் எங்களுக்கும் வீடு கட்டி கொடுத்தி ருக்கிறார்கள். மழை பெய்தால் பழைய ஓட்டடைகளில் நீர் வடியும் எல்லாவற்றையும் சகித்துக் கொண்டு வாழ்க்கை நகர்கிறது. தெருக்களுக்கு மின்சார வெளிச்சம் உண்டு. எங்கள் அறைகளுக்கு அந்த வசதி இல்லை. தண்ணீருக்கு பஞ்சம் இல்லை. கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊறிக் கொண்டே இருக்கின்றது. இங்குள் கிணறுகள் மிகவும் ஆழமானது. ஒரு கல் போய் சேர்வதற்கு கூட மிகவும் நேரமாகும். என் முத்த மகனுக்கு இதே விளையாட்டுத்தான். அவனுக்கு விளையாட்டி வேலேய பொழுது போகின்றது. அவனுடைய எதிர் காலத்தை எண்ணினால் தான் வருத்தமாக இருக்கின்றது. அவனோடு விளையாடுவதற்கும் கூட்டாளிகள் உண்டு. விசாலமான மைதானத்தை போல் காணிகள் உண்டு. அவன் தன்னை மறந்து விளையாடி கொண்டிருக்கிறான். இதில் சினிமா பைத்தியம் வேறு. எனக்கும் நேரம் சரியாகத்தான் போகின்றது. மனைவிக்கும் குழந்தை கிடைக்க உள்ளது.

இங்கு எங்களுக்கு மாதம் 660/- ரூபாய் தருகிறார்கள். ரேசனுக்கு வாரம் 18 1/2 கிலோ அரிசியும் 2 கிலோ சீனியும் 3 லிட்டர் மண்ணெண்ணெண்யும் கோதுமையும் தருகிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் இங்குள் எகணக்குப்படி 75/- ரூபாய் முடியும். அரிசி மட்டும் ஓவ்வொரு வாரமும் தருவார்கள் மற்றவை எல்லாம் மாதம் ஒரு முறைதான் தருவார்கள் மேலும் பெட்சீட், பாய், உடுப்பு, இலைச்சாரம், காற்சட்டை மற்றும் உள்ளாடை என்று எல்லாம் இவ்வசமாகவே கொடுக்கிறார்கள். நான் எழுதியது போல் ஓவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் தனித் தனி வீடு கொடுத்து

இருக்கிறார்கள். நாங்கள் இருக்கும் இடத்தில் இப்போது விட்டு விட்டு மழை பெய்கின்றது. அதுவும் எனக்கு ஏற்படும் என் நாட்டு நினைவுகளை போல்.

மேலும் இன்னும் எழுதுவதற்கு நிறை விஷயங்கள் உண்டு. இடம் போதாதனால் வேறு கடிதத்தில் எழுதுகிறேன். அங்கு உள்ள நிலைமைகளை அறிய ஆசைப் படுகிறேன். அங்குள்ள நாட்டு நடப்புகள் இங்குள்ளவர்களுக்கு புரியாத புதிராகவுள்ளது. பத்திரிகை பார்க்கவே செய்தி கேட்கவோ வசதிகள் இல்லை. மறக்காமல் கடிதம் எழுதவும்.

அன்பு நண்பன்
ஏ.பி. பெருமால்
”

என். சின்னையா
பொகவந்தலாவ
நண்பன் பெருமாலுக்கு,

உன் கடிதம் கண்டு நானும் எனது வீட்டாரும் மிகவும் சந்தோஷ மடைந்தோம். ஆனால் உன் கடிதத்தில் கொட்டிக் கிடந்த சோகத்தை வாசிக்கும் போது எனக்குள் அழுகை வந்து விட்டது. நானும் எனது ஊரான கிளி நொக்கி விலாசத்துக்கு கடிதம் எழுதினேன் ஆனாலும் கிடைத்தோ கிடைக்க வில்லையோ தெரியவில்லை.

இப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் நிலமை அவ்வளவாக சரியில்லை நேற்று பன்னிரண்டு மணி செய்தியில் கூட குண்டு வெடிச்சி பொது சனங்கள் நிறைய பேர் செத்து போனதாக சொன்னாங்க.... இப்போ யாழ்ப்பாணத்தி லிருந்து எந்த நாளும் சனங்கள் வெளியூருக்கு போவதாக டவுனில் முதலாளி கதைச்சி கிட்டாரு. ஒரு வகையில் நீ உயிர் தப்பி இந்தியா போன்று கடவுள் கருணை தான். இங்க என்ன நடக்குமோ ஏது நடக்குமோ தெரியவில்லை. இந்த சின்ன சின்ன சன்னடமில் எத்தனை

அப்பாவி சனங்கள் செத்து அழிஞ்சி நாசமா போயிட்டாங்க நெனைக்கும் போதே நெஞ்சி கலங்குது.

இங்கே தோட்டங்களிலும் வாழ்க்கை போக்கு அவ்வளவாக நல்லா இல்லை. நீஅகதியா இருந்து அனுபவிக்கிற சுகத்தை கூட நாங்க அனுபவிக்கல். நான் கூட யோசனை சென்னேன் இந்தியா பாஸ்போர்ட் வாங்கிட்டு அங்கு வந்து ருவமானு ஆனாலும் இவ்வளவு நாளா இருந்த மண்ணை விட்டு போறதுக்கு மனது இடம் கொடுக்குதில்ல. ஒவ்வொரு நேரத்தில் ஒவ்வொரு மாதிரி நினைப்பு போவது. இப்போதெல்லாம் வேலை வெட்டிக்கு மிக்கம் கஷ்டம் தான். தோட்டத்தை எல்லாம் கம்பனி எடுத்த பிறகு, வேலைக் காட்டுவ வேலை செய்யிறது குறைஞ்சி போச்சி, எத்தனையோ சலுகைகள் சென்று தரப்போவதா தலைவர்மாறுகள் எல்லாம் பேசி தீர்த்தாங்க ஆனாலும் பேசி புரோஜனம் இல்லை. கடல் தண்ணி மாதிரி பயன் இல்லாமல் போயிடுக்கி.

ரெண்டு பேறு வேலை சென்று எந்த மூலைக்கு, இப்போ இருக்கிற விலை வாசிக்கு எங்க பாடு திண்டாட்டம் தான். அந்த வகையில் நீ கொடுத்து வச்சவன். முத்த மகனை பேறு பதியலாமுனு பார்த்தா முடியாம இருக்கு அந்த காலத்திலயெல்லாம் கூவிக்கு ஆள் தேடி அவையிவானுங்க இப்போ எல்லாமே தலை கீழா போயிருக்கி.

என் மகன் பத்தாம் வகுப்பு வரைக்கும் படிச்சான் அதுக்கு பிறகு படிப்பு ஒடிவில்லை. அதனால் இப்போ கொழும் புல ஒரு ஹோட்டல் தான் வேலை செய்யிறான். சின்னவன் ஸ்காலுக்கு ஏனோ தானோ ஆனு போய் கிட்டிருக்கிறான்.

உன் மனைவியை கவனமாய் பார்த்துக் கொள். ஏனென்றால் குழந்தை கிடைக்க இருப்பதாய் எழுதி இருந்தாய். அதனால்

ஆஸ்பத்திரிக்கு கூட்டி போய் கவனித்துக் கொள். ஒரு வேலை இந்த கடதாசி கிடைக்க முன் அங்கு நல்ல காரியம் நடந்திருக்கலாம்.

இப்படியொரு கடித போக்கு வரத்தை கண்டு பிடிச்ச அந்த பெரிய மனு சனுக்கு நான் தெய்வமா பூஜிக்கிறேன். நம்மலுக்குள் நடக்கிற வாழ்க்கை போராட்டத்தை ஒருத்தர் ஒருத்தாராய் அறிஞ்சி கொஞ்சம் நிம்மதி வாங்கி கொடுக்குது.

அது சரி இனி இங்கு வருவதற்கு நோக்கம் இல்லையா? கிளி நொக்கி யில் வீடு வாசல் தோட்டம் எல்லாம் எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றது. அங்கு யாரையாவது தங்க வச்சிருக்கிறயா? உனது மகன்மார்களை பள்ளிக் கூடத்துக்கு அனுப்பி படிக்க வை? உனது நம்பிக்கையை நினைச்சால் எனக்கு புதினமா இருக்கு இத்தனை கஷ்டத்து மத்தியிலும் நீ மனம் தளராமல் வாழ்க்கையை வாழ பழகிட்ட உன்னைய போன்றவர்களின் வாழ்க்கை பாடத்தைத் தான் இங்கு வயங்களில் தற்கொலை சென்றி, நஞ்சி குடிச்சி செத்து போகும் ஆருகவுட்டு சுடுகாட்டு குழியில் எழுதி வைக்கனும்.

இந்த கடிதத்துக்கு கட்டாயம் பதில் எழுது ஏனென்றால் நமது அன்பு பரிமாற்றத்துக்கு இது ஒரு பாலமா அமையது. அத் தோடு அங்கு அனைவரின் நலத்திற்கும் இறைவனை வேண்டுகிறேன். பதில் எழுத மறந்து விடாதே.

அன்பு நன்பன்
எம். சின்னையா.

“

சினேகிதன் சின்னையாவுக்கு,

உனது கடிதம் கண்டு பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அங்கு அனைவரும் நலமா?

நிற்க,

வாழ்க்கையில் எல்லோருக்கும் துயரங்கள் துக்கங்கள் உண்டு என்று உனது கடிதம் கண்டு தான் அறிந்து ஆறுதல் அடைந்தேன். இக்கரை

மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சையாம். அது போலதான் உனது எண்ணங்களும் எல்லா இடத்திலும் நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம் அத்தனையும் படைச் சிருக்கான் இறைவன். நாமதான் வாழ்க்கையை சந்தோஷமா வாழ பழகிக் கொள்ள வேணும். நீயும் இங்கு வருவதற்கு எழுதி இருந்ததை எண்ணிதான் இப்படி எழுதினேன் எல்லா வாழ்க்கையும் வர்மும் தளமும் ஒரே மாதிரி தான் ஆனால் மனிதர்கள் தான் வேறு வேறு.

“ஆறு என்று ஒன்று ஆண்டவானால் படைக்கப்படவில்லை. வெறும் நீஞர் மட்டுமே இறைவன் படைத்தான். அது ஆறாக உருக்க கொண்டு, இரண்டு கரைகளை யும் ஏற்படுத்திக் கொண்டது”

வன்று நான் அர்த்தமுள்ள இந்து மதத்தில் படித்தேன். அது போலத் தான் நம் வாழ்க்கையும் நம்ம கையில் தான் இருக்கின்றது. எனது குடும்பமும் நானும் எப்போதோ இறந்து புள்ளாய் பூண்டாய் முளைத்திருக்க வேண்டியவர்கள். ஆனாலும் ஏதோ ஒரு குருட்டு நம்பிக்கையில் இன்னைக்கு கொஞ்சம் நிம்மதியா சுவாசிக்க முடிகிறது. என்ன நான் புத்தி போதிக்கிறேனு நீ வேசாய் கோபிப்பது புரிகிறது.

உனது கடிதத்தின் மூலமாக தோட்டத்தின் நிலைமையை ஓரளவு புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. ஆனாலும் தோட்டத்தில் நன்றாக வாழ்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். தனியார் மயமான தோட்டங்களுக்கு பிரச்சினை உள்ளது உண்மைத் தான். ஆனால் நிர்வாகம் தான் மாறி மாறி வருகின்றது. தோட்ட தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கை அப்படியே தான் இருக்கின்றது. அது ஏன்? நான் அங்கு தங்கியிருந்த சிறிது காலத்தில் கவனித்தவைகள் படி சிலரின் காம்பிராவில் பெறுமதி யான சாமான்களும், சுவர்களின் பலபலப்பும் காணப்படுவதை

கண்டேன் அதே நேரம் வேறு சிலரின் வீடுகள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் கண்டபோது எனக்குள் தொன்றியது. குடி க்காதவர்களின் வீட்டு சுவர்கள் மட்டும் தான் வெள்ளையாக இருக்கின்றது. சாராய போதைகளில் குளிப்பவர்களின் வீடும் சரியில்லை, வாழ்க்கையும் சரியில்லை இதிலிருந்து எனக்கு புரிந்தது, குடி காரர்களின் வீடு மட்டும் தான் மோசமாக இருக்கின்றது. குடி குடியை கெடுக்கும் என்ற பழமொழி போல் வய வாழ்க்கையும் எத்தனை உண்மை.

நீயும் சிறிது குடிப்பாய் என்று எனக்குத் தெரியும் ஆனாலும் அதை நிறுத்தி விட முயற்சி பண்ணு எனது வாழ்க்கையில் இப்போதெல்லாம் முன்னர் போல் சாராயமோ சிகரட்டோ ஒன்றுமே இல்லை. அதை நிறுத்திய பின் தான் என் உடல் நிலையும், உள்ளமும் நல்லா இருக்கின்றது.

படித்து திருந்துவதும், பார்த்து திருந்துவதும், பட்டு திருந்துவதுமான மூன்று ஜாதியில் நான் பட்டு பார்த்து திருந்தி விட்டேன். நீயும் பீடியையும், சாராயத்தையும் அறவே நிறுத்தி விடுவதற்கு முயற்சி செய்து பார். ஒரே ஒரு மாதம் குடிக்காமல் இருந்து பரிசோதித்துப் பார், நான் எழுதியது போல் வாழ்க்கையும் நன்றாகும். வறுமையும் ஓடி போகும். கொடுக்கல் வாங்கல்களும் நன்றாக இருக்கும்.

இனியும் நிலைமை சீரடைந்தாலும் நாங்கள் அங்கு வர விரும்பவில்லை. சொந்தக்காரர்களின் முகத்தை காண முடியவில்லையே என மனவேத னையை தவிர வேற்றாரு மன வேதனையும் இல்லை. எனது வீடு வாசல் எல்லாம் எப்படி இருக் கிறதோ என்று எனக்கே தெரியாது. இன்னேரம் எங்கள் காணி நிலம் எல்லாம் பாலைவன மாகியிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இங்கு இந்த ஊரில் கத்தோலிக்க தேவாலயம் மூலம் குழந்தைக்கு ஒரு “நர்சரி” வகுப்பை ஆரம்பித்துள்ளார்கள்.

அதில் தான் பிள்ளைகள் படித்திறார்கள் மற்றபடி அங்கு நடக்கும் நிலைமைகளை அறிவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கின்றது. குடிதம் தொடர்ந்து எழுதவும்.

நன்பன்
ஏ.பி. பெருமால்.

“

எம். சின்னையா

நன்பன் பெருமாலுக்கு,

உனது குடிதத்தில் எழுதி யிருந்தவைகள் அத்தனையும் உண்மை. இங்குள்ள நிலைமையை நன்றாக புரஞ்சி வைத்திருக்கிறாய். இப்போது நான் அவ்வளவாக குடிப்பதில்லை. குடும்பத்தில் முன்னர் போல் அவ்வளவாக பிரச்சினை இல்லை. குடிக்க கூடாது என்று நினைக்கிறேன் ஆனாலும் முடியவில்லை.

மனைவிக்கும் சுகமில்லை. ஒரே காய்ச்சல் உனது குடிதம் இம்முறை சுணங்கி தான் கிடைத்தது நமது வயத்தில் இரண்டு சின்னையா இருப்பதால் குடிதம் கைப்பட்டு கைப்பட்டு தான் என் கைக்கு கிடைத்தது. நீ இங்கு இனி வருவதில்லை என்று எழுதியிருந்தாய். எனக்கு கவலையாக இருக்கின்றது. கரைச்சல் முடிந்தவுடன் வருவதற்கு முயற்சி செய்யவும். அடுத்த வாரம் போனஸ் வீவு கிடைக்கும் நான் தோட்டத்து காணியை செய்யலாம் என்று நினைச்சிருக்கிறேன். மற்றபடி இங்கு வழமை போலதான் நிலைமை கள் எல்லாம்.

இங்கு தோட்டத்தில் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு சட்டம் வேலை செய்யவே விருப்பமில்லாமல் போயிருக்கி எப்படா பென்சன் கொடுத்து வீட்டிலும் ஒக்கார வைக்கலா முனு பார்க்கிறாங்க. வர வர நிலைமை கள் ரொம்ப மோசம்.

கிளிநொச்சி பக்கத்திலிருந்து முறிகண்டி யிலிருந்தும் ரெண்டு குடும்பங்கள் டவுன்ல தங்கியிருக்கு அவர்களும் வீடு வாசலை இழந்திட்டு

சொந்தக்காரவுங்க வீட்டுல தான் தங்கியிருக்காங்க. அங்கு தொடர்ந்து சன்டைத் தான் நடக்கிறதாம். மனுசனுக்கு அங்க வாழ முடியாதாம். புது புது நோய் எல்லாம் வருதாம்.

கேட்கவே பயமா இருக்கு நிறைய சாமான்களுக்கு தட்டு பாடாம் வக்ஸ் பிரே கூடி அங்கிட்டு அனுப்புறதுக்கு இந்த அரசாங்கம் தடை போட்டிருக்காம். சொல்ல போனால் சோமாவியா மாதிரி தான் அந்த பக்கமும். அத்தோடு அங்கு அனைவரையும் அன்போடு விசாரித்ததாக கூறவும்.

அன்புள்ள நன்பன்,
எம். சின்னையா

“

சினேகிதன் சின்னையாவுக்கு,

இங்கு நிலைமை மோசமாகி கொண்டே வருகின்றது. ராஜிவ காந்தியை குண்டு வைத்து கொண்ற அன்று தான் என் மனைவிக்கும் ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. தமிழ் நாடே துக்கம் அனுஷ்டித்த போதும் எனக்குள் இரண்டு மன நிலையில் சந்தோஷமாகவும் சோகமாகவும் இருக்க முடிய வில்லை. அவருடைய படுகொலைக்கு பின் இலங்கை தமிழர்களின் நிலை எல்லாம் கெட்ட காலம் தான் எங்களை போன்ற அப்பாவி அகதிகளையும் ஒன்றுமே புரியாத ஜீவன்களையும் இவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்து நடத்துகிறார்கள். இப்போதெல்லாம் முன்னர் போல் அகதிகளை மதிப்பதில்லை. எல்லாம் வேண்டாம் வெறுப்பாகத்தான் நடத்துகிறார்கள். நிவாரண பொருட்களையும் சரியாக அகதிகளுக்கு விநியோகிப்பதில்லை. சுயநல்வாதிகளால் எங்கள் வாழ்க்கையின் தலை எழுத்துத் தான் கிறிக்கி கிழிக்கப் படுகின்றன

என் மனைவிக்கு மிகவும் கஷ்டத் தோடுதான் பிரசவம் நடந்தது. அந்த பதற் றமான நிமிழங் களில் ஆஸ்பத்திரியில் கூட இலங்கை தமிழனின் தலைக்கு கட்டு போட யாரும் இல்லை. ஆஸ்பத்திரியில் இலங்கை தமிழன் என்று

தெரிந்தவுடன் ஈவு ஈரக்கமின்றி கூழ்த்தை பிடித்து வெளியே தள்ளி விட்டார்கள். பின்னர் நான் கூலி வேலை பார்க்கும் இடத்தில் நண்பர்களோடு தான் உதவி நாடி சிராமத்து மருத்துவச்சி மூலமாகத் தான் குழந்தை கிடைத்தது. இனி குழந்தையே வேண்டாம் என்ற நிலைக்கு என் மனதை அந்த மரண பிரசவம் நிர்ணயித்தது. என் மனவியின் அழுகையும், கதறலும் என்னால் ஜீரனிக்க முடியாத வேதனையை நந்தது. மனிதர்கள் ஏத்தனை கொடுமையானவர்கள் என்பது இப்போது தான் புரிந்தது பிரசவம் என்பது மனவிக்கு மரண அழைப்பு போல் அல்லவா? பிரசவத்தை நேரில் பார்க்கும் கணவனுக்கு அதன் ஆபத்து புரியும். என்ன தான் இருந்தாலும் தாயை மிஞ்சிய தெய்வம் இவ்வையகத்தில் இல்லை.

இவர்கள் எதனால் எங்களை போன்ற அப்பாவி சனங்களையும் தண்டிக்கிறார்கள் என்பது புரிய வில்லை. எங்களுக்கும் ராஜிவ் காந்தி இறந்து விட்டார் என்றவுடன் சரகுழாய் வெடித்து விடுவது போலத்தான் இருந்தது. இப்போது கஷ்ட காலம் தான். என்ன செய்வது விதி விட்ட வழியிலேயே போக வேண்டியது தான்.

என் மகனுக்கும் ராஜிவ் நினைவாக ராஜிவ் என்றே பெயரை வைத்து விட்டேன். அப்போதாவது இவர்கள் எங்களையும் எங்கள் சோகங் களையும் புரிந்து கொள்ள எடுத்து.

இப்போது கடிதம் எழுதுவதற்கு கூட மனசில் நிம்மதி இல்லை. குழந்தையும் சுகமாக இல்லை. இத்தோடு முடிக்கிறேன். கடிதம் கண்டதும் பதில் தொடரும்.

நன்றி இப்படிக்கு அகதி
ஏ.பி. பெரு மால்.

பி.குறிப்பு: இருவருக்கிடையிலும் கடிதப் பரிமாறல்கள் தொடர்ந்தது.....

முற்றும்.

இலக்கிய படைப்பாளிகளிரு வர் சாரல் நாடன்

வரலாற்று முக்கியத்துவத்துடன் மலையக மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான வழிமுறைகளைத் தொடர்வதற்கும், திட்டமிட்டுச் செயல்புரிவதற்கும், போராட்டங்களை நடாத்துவதற்கும் தமது ஆற்றலுக் குப்பட்ட சக்திகளைத் திறம்பட யென்படுத்திய இருதலைவர்களாக கோதண்டராம நடேசய்யரும் (1892-1947) கண்ணப்பன் வேல்சிங்கம் வேலுப்பிள்ளையும் (1914-1984) கருதப்படுகின்றனர். இருவரும் ஆற்றல் மிகுந்த இலக்கியவாதிகளாகவும் திகழ்ந்தவர்கள்.

இலங்கைத்தீவின் தொழிற்சங்க வரலாற் றிலும் அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும், பத்திரிகை வெளியீட்டுத் துறையிலும், மலையகத்தமிழ் - ஆங்கில இலக்கிய முறைகளிலும் முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்தவர்கள்.

கருத்துக்களும், பங்கேக்டுக்களும் அவரது அரசியல் தலைமைத் துவத்தைப் பிரதிபலித்தது. ஏனெனில், அவர் ஒருவரே அவரது இயக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கும் உறுப்பினராக இருந்தார்.

வேலுப்பிள்ளையின் பங்கேற்பு அவ்விதம் அமையவில்லை. ஓர் இயக்கத்தைச் சார்ந்த ஏழு உறுப்பினர்களில் ஒருவருடைய தாகவே அவரது பங்களிப்பு அமைந்தது. (இ.இ.காங்கிரஸ்) நடேசய்யரின் அரசியல் முதிர்ச்சி யும், தீர்மானத் தலைமைத் துவமும் இதனால் “சிவி” க்கு இல்லாமல் போயிற்று.

மொழிப்பு வரமை

நடேசய்யர் சட்ட நிருபண சபையிலும் (1925-1931) அரசாங்க சபையிலும் (1936-1947) மொத்தம் பதினேழு ஆண்டுகள் மலையக மக்களின் தேர்தலில் தெரிவான பிரதிநிதியாகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

வேலுப்பிள்ளை நாடாளுமன்றத்தில் (1947-1952) மொத்தம் ஐந்தாண்டுகள் மலையக மக்களின் தேர்தலில் வென்ற பிரதிநிதியாகக் கடமையாற்றியுள்ளார். உண்மையில் 1947ல் நடேசய்யர் தேர்தலில் தோற்று மரணித்த அதே ஆண்டில் “சிவி” தேர்தலில் வென்று நாடாளுமன்றம் சென்றார். தமது வாழ்நாளில் வேலுப்பிள்ளை “சிவி” என்றே அறியப்பட்டார்.

நாடாளுமன்றத்தில் நடேசய்யரின்

இருவருமே நிறைந்த ஆங்கிலப் புலமைக் கொண்டிருந்தனர். நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதற்கு இது உதவிற்று. அவர்களது இலக்கியப் புலமையும் அறிவுச் செறிவும் இதனால் வளம்பெற்றது. சிவியின் தமிழ்ப் புலமை நடேசய்யரின் தமிழ்ப் புலமைக்கு குறைந்ததாகவே இருந்தது. சிவி தமது ஜம்பது ஆண்டுகால எழுத்துக்க அனுபவத்

தில் முதல் இருபத்தெட்டாண்டுகள் ஆங்கிலத் திலேயே தமது படைப்புக்களை வெளியிட்டார். ஆங்கிலத் தில் எழுதுவதால் விசாலமான வாசகர் கூட்டத்தைப் பெற்றார். தமிழ்நியாத வாசகர் களின் கவனிப்பையும் பெற்றார். சர்வதேச கணிப்புக்கு மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு இலக்கிய வடிவம் கொடுத்தார்.

ஆனால் அவரது எழுத்து அவர்யாரைப் பற்றி எழுதினாரோ அவர்களால் வாசித்துப் புரிந்து பயன்பாடு பெறும் நிலையினை அரிதாகவே பெற்றது. இந்தக்குறையினை அவர் வெகுவாக உணர்ந்து கடைசி இருபத்திரண்டாண்டுகள் தமிழில் எழுதுவதன் மூலம் கலைந்து கொண்டார்.

காலத்தேவைக்கேற்ப தனக்குச் சற்று சிரமமாக இருந்த போதும் நாவல், குருநாவல், கட்டுரை என்று தமிழில் படைப்பிலக்கியத்தில் ஈடுபட்ட “சிவி” மலையக மக்களின் இதயக்குரலாக ஒலிக்கும் கவிஞர்கள் சர்வதேச மட்டத்தில் புகழ் பெற்றவர் தமிழில் சுயமாகக் கவிதை எழுதாமையைக் கவனத் திற் கொள்ளுதல் வேண்டும். இது ஒரு குறையே. தனது தமிழ் மொழி ஆளுமை, தனக்கிருக்கும் ஆங்கில கவிதை வீச்சை வெளிப்படுத் துமளவுக்கு இல்லை என்று “சிவி” என்னியிருக்கக் கூடும்.

இதற்கு ஈடு செய்யுமாப்போல மலையக மக்களின் இதயக்குரலாக ஒலிக்கும் வாய் மொழிப் பாடல்களைத் திரட்டி நூலாக்கியும், ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து சஞ்சிகைகளில் அச்சேற்றியும் அவர்பனியாற்றினார்.

நடேசம்யர் இருமொழிகளிலும் சமதையானப்புலமைப் பெற்றிருந்தார். ஜந்தாண்டுகள் அவர்தொடர்ந்து நடாத்திய தேசபக்தன் பத்திரிகையில் (1924-1929)

எழுதப்பட்ட ஆசிரிய தலையங்களின் தலைப்புக்கள் அனைத்தும் தமிழிலும் - அதற்கிணையான ஆங்கில வரிகளுடனுமே வெளியாகின என்பது கவனத் தில் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

அறிவு நூல்கள், ஆராய்ச்சி நூல்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் என்பவற்றை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் படைத்த நடேசம்யர் நாடகம் (தொழிலாளர் அந்தராப்பிழைப்பு 1931) நாவல் (மூலையில் குந்திய முதியோன் அல்லது துப்பறியும் திறம் - 1924) தமிழில் மாத்திரமே படைத்தார்.

படைப்பாற்றல்

அவரது படைப்பாற்றல் - தொழிலாள மக்களை மாத்திரமல்ல, தொழிலாள மக்களைச் சரண்டித்திரிந்த தமிழர்ல்லாதவர்களையும் பாதித்தது. அவரது படைப்புக்கள் வெறுமனே சர்வதேச கவனிப்பை ஈர்ப்பதாக மட்டுமல்ல இலங்கை/இந்தியா/பிரித்தானியா என்ற மூன்று அரசாங்கங்களை அதிர்ச்சிக் குள்ளாக்குவனவாகவும் அமைந்திருந்தன.

நடேசம்யர் இந்தியாவில் பிறந்து கல்வி கற்று இலங்கையில் பணியாற்றியவர், இந்தியாவில் பிறிட்டுக் கிளம்பிய தேசிய உணர்ச்சி யினால் நேரடியாகப்படும் போடப் பட்டவர்.

“சிவி” இலங்கையில் பிறந்து கல்வி கற்று இலங்கையிலேயே பணியாற்றியவர் அவரது அரசியல் பங்கேற்பு சுதந்திர இலங்கை யிலேயே இடம் பெற்றது. இந்திய தேசிய உணர்வு என்பது அவரைப் பொறுத்தவரை “தார்மீகத்தால்” நேர்ந்திருக்கவே “சிவி”யின் அரசியல் பிரவேசம் - 1948ல் கொண்டு வரப்பட்ட பிரஜாவுரிமை சட்டத்தால் எதிர்பார்த்த பயனைக் கொடுக்கவில்லை. தொழிற் சங்க பணிகளிலேயே கவனம் செலுத்த நிர்ப்பனிக்கப்பட்டார். வெள்ளைத் துரைமார்களுக்கெதிரான தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளை இலகுவில் புரிய அவரது அரசியல் பிரதிநிதித் துவம் உதவியது.

புவனமெங்கும் பரவியிருந்த ஆங்கில சாம்ராஜ்யத்துக்கெதிரான தீவிர அரசியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும், தூங்கி கிடக்கும் அநாதரவான மக்களைத் துயிலெழுப்பும் பள்ளி எழுச்சிப்பணிகளைத் தோற்றுவிக்கவும், சிதறிக்கிடக்கும் தொழிலாளர் களை ஒருங்கிணைத் துத் தொழிற் சங்கம் தோற்றுவிக்கவும் தனது அரசியல் பிரதிநிதித் துவத்தை அய்யர் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

அடர்ந்து பரவிய இருண்டகானகத்துள் தனியனாக நடந்து சென்றவர் நடேசம்யர்.

காடழித்து வெட்டப்பட்ட கரடு முரடான பாதையில் நடந்து சென்றவர் “சிவி”.

இயல்பால் நடேசம்யர் போர்குணம் மிகுந்தவர், அவரது எழுத்துக்களில் அதைக்காணலாம். அவரது ஆற்றலுக்கு தமிழும் ஆங்கிலமும் வளைந்து கொடுத்தன. சக்தி மிகுந்த ஆயுதங்களாக அவை பயன்பட்டன.

இயல்பால் “சிவி” மனிதா பிமரனம் மிகுந்தவர். “குழுற்ற தொடங்காத ஏரிமலையும் கொதி நிலை எட்டாத நீரும்” அவரது எழுத்துக்கு உதாரணமாகக் கப்பட்டன. தொ.மு. சிதம்பர ரகுநாதன் அவர்களால் இருவரின் எழுத்துக்களுக்கும் கடல் கடந்தும் மதிப்பிருந்தது. இந்தியப் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் முக்கியத் துவம் கொடுத்து பிரசரித்தன.

நடேசம்யர் தனது கருத்துக்களைப் பரப்புவிப்பதற்கென்று புதிது புதிதாக பத்திரிகைகளைத் தோற்றுவித்தார். தேசநேசன், தேசபக்தன், தொழிலாளி, தோட்டத்தொழிலாளி, உரிமைப் போர், சுதந்திரப் போர், வீரன், சுதந்திரன் என்ற தமிழ் பத்திரிகைகளையும் இந்தியன் ஓப்பீனியன், இந்தியன் எஸ்.டேட் லேபர், சிட்டிசன், ஃபோர்வர்ட் என்ற ஆங்கில பத்திரிகைகளையும்

நடாத்தினார்.

“சிவி” இலங்கைத் தொழிலாளர் காங் கிரஸ் பத்திரிகையிலும் (ஆங்கிலம் / தமிழ்) தொழிலாளர் தேசிய சங்கப் பத்திரிகையிலும் (மாவலி - ஆங்கிலம்/தமிழ்) கடமையாற்றியதோடு “கதை” என்ற ஒரு சஞ்சிகையும் நடாத்தினார்.

சிவியின் எழுத்துக்கு ஆரம்ப காலத்தில் இரவீந்திர நாத் தாகூரும் பின்னால் ஜோர்ட் கெயிட்டும் உந்து சக்தியாக இருந்துள்ளனர்.

நடேசய்யருக்கு சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் திரு வி.க.வும் பெரும் உந்து சக்தியாக இருந்துள்ளனர்.

சிவி எழுதியவைகளில் நூல்வடிவம் பெற்று “தேயிலைத் தோட்டத்திலே” ஆங்கில கவிதை நூலும், “வீடற்றவன்” இனிப்பட மாட்டேன். நாவல்களும் அவரது புக்கமூடு வாசகர் களிடையே தொடர்வதற்கு உதவுகின்றன.

நடேசய்யர் எழுதியவைகளில் நூல்வடிவம் பெற்று தொழிலாளர் “அந்தரப் பிழையப்படு நாடகம்”, “வெற்றியுனதே”, “நீ மயங்குவதேன்”, “அழகிய இலங்கை” என்ற தமிழ் நூல்களும் “துரைமார்கள் ராஜ்ஜியம்”, “இலங்கை இந்திய நெருக்கடி” என்ற ஆங்கில நூல்களும் வாசகர் களிடையே அவரது புக்கமூடு தொடர்வதற்கு உதவுகின்றன.

சி.வி. சிந்தனைகள் (1986) தேசபக்தன் கோ நடேசய்யர் (1988) என்ற இரு நூல்கள் இவர்கள் இருவரையும் பற்றிய நினைவுகளைத் தொடர்வதற்கு உதவுகின்றன. இருவரைப்பற்றிய அறிமுகத்தையும் கொடுக்கின்றன.

புதிய சமுதாயத் தைத் தோற்றுவிக்கமுனையும் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் ஆர்வத் துடிப்புடன் தேடுதல் முறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள இன்றைய நாளில் இந்த இரண்டு படைப்பாளிகளின் நூல்கள் மறுபிரசரம் காண்பது அவசியத்திலும் அவசியமாகும்.

புதுமைப் பித்தனின் துன்பக்கேணி ஓரு வரலாற்றுப் பார்வை

ஜெ. சந்திரனாதன்

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் புதுமைப் பித்தனை ஒதுக்கி விட்டு சிறுக்கை துறையினை நோக்குவது சூனியமாகும். தமிழ்ச் சிறுக்கை வளர்ச்சியோடு இறுக்கமாக பிணைத்துக் கொண்ட இவர் தனக்கென ஒரு இடத்தினையும் வரலாற்றில் பிடித்துக் கொண்டவர். 1930 களில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட காந்தீய, அரசியல், சமூக இயக்கங்களின் உடன் விளைவாக தமிழகத்தில் தோன்றிய மனிக்கொடி எழுத்தாளர்களில் முக்கியமானவர் புதுமைப் பித்தன். சமூகத் தில் அடிமக்களின் பிரச்சினையையும் மத்தியதரவர்க்கப் பிரச்சினை களையும் தீவிரமாக எடைபோட்டு தமது கதைகளை வெற்றிகரமாகப் படைத்தவர். இவரைப்பற்றி சிதம்பர ரகுநாதன் பின்வருமாறு கருத்து ரைக்கின்றார்.

“அவரது கதைகள் சமூகத்தை நோக்கிப் பல்வேறு ஆணித்தரமான கேள்விக்குறிகளை அடுக்குகின்றன. அழகி நாற்றமெடுத்துப் போன சமூகத்தின் ஊழல்களை கீறிப் பிளந்து காட்டுவதன் மூலம் வாழ்க்கையின் அன்றாடப் பாட்டின் அடிக்குரல் அவரது கதைகளிலே எதிரொலித்தது. சொப்பனா வாஸ்தையிலே சிக்கி கணவு காணும் அமுதக் கலைஞர்கள் புதுமைப் பித்தன்”

(புதுமைப் பித்தன் கதைகள் ஜந்தினைப் பதிப்பகம் முன்னுரை பக்கம் 02)

மேலே ரகுநாதன் சொன்ன விடயங்களை தமது சிறு கதைகளால் ஆழமாகப் பதித்துச் சென்றவர் இவர். இவருடைய இலக்கியப் பிரவேசம்

மொழி பெயர்வு, கவிதை ஓரங்க நாடகம் முழுமை பெறாத இருநாவல்கள், நெடுங்கதைகள் போன் றவற்றை உள்ளடக்கிய ருந்தாலும் புதுமைப் பித்தன் என்றவுடன் அவரது சமார் இருந்தாலும் சிறுக்கைகளே முன்னிற்கும். இவரது துன்பக்கேணி மலையக சிறுக்கைகளில் முன்னோடியாகும். மனிக்கொடி யில் இவர் எழுதிய இக்கதை அவரது சிறுக்கைக்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். அத்தோடு சாதனை களையும் சோதனைகளையும் ஏற்படுத்துகின்ற ஒன்றாகவும் காணப்பட்டது.

மலையக வரலாறு சோகத்தாலும், துயரத்தாலும் பின்னப்பட்ட வரலாறு இந்திய கிராமப்புற பண்ணை நிலப் பிரபுத் துவ அமைப்பில் இருந்து இலங்கைக்கு புலம் பெயரும் பொழுது அவர்கள் அனுபவித்த துன்பங்கள் அளவிட முடியாது. மலையத்தில் இலக்கிய முயற் சிகள் துளிர் விடாத காலப்பகுதியில் இந்தியாவிலிருந்து தம்மக்களின் அவல நிலையினை தமது சிறுக்கையில் வெற்றிகரமாக சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார் புதுமைப் பித்தன். ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றில் துயர் நிறைந்த விடயங்களை தனக்கே உரித்தான் பானியில் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இதனைப்பற்றி ஒரு ஆய்வாளர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“மனிதர் களுடைய அவல வாழ்க்கையும் அற்பத்தனத்தையும் தாமாக சமுதாய நீதிக்கென்று வகுத்த நியதிகளே சிக்கித் தவிக்கும் சயநல மனப்பான்மையும் இக்கதைகளிலே மனப்பெருமலுடன் காட்டுகின்றார்.” இரா. தண்டாயுதம் தமிழ்ச் சிறுக்கை

குன்றின் குரல்

முன்னோடிகள் பக்கம் 45)

இந்திய சிராமபுற சூழலில் பண்ணை அடிமைத் தன்மைகள் இருக்கமாக பின்னைப்பட்டிருந்ததை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. துண்பக் கேள்வியில் வாசவன் அடிக்கிராம அமைப்பினை இந்தியசமூக அமைப்புடன் பின்னிப்பினைந்து ஸ்ளதையும் நிலப்பிரபுத்துவ குணாம் சங்களையும் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார். சுரண்டல் வறுமை போன்ற அம்சங்கள் இக்கிராமத்துள் இழையோடியிருப்பதை பல்வேறு பாத்திர உத்திகள் மூலம் வெளிக் காட்டுகின்றார். பண்ணையார் மருதி, வெள்ளையன் போன்ற பாத்திரங்கள் வாயிலாக இது உயிரோட்டத்துடன் காட்டப்படுகிறது. பழமைவாத இந்திய சிராமிய சூழலில் வாழ முடியாத நிலைமையில் தான் அவர்கள் இலங்கை, பிஜி தென்னாபரிக்கா போன்ற நாடு களுக்கு பிழைப்புத் தேடி குடிபெயர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இதனையே இவர் இக்கதையின் வாயிலாக புலப்படுத்துகிறார்.

பிறந்த மண்ணை விட்டு பெற்றோர் உறவினர்களை விட்டு கடல் கடந்து துன்ப துயரங்களுக்கு ஆளாகி இந்நாட்டிற்கு வந்ததுடன், உழைப்பையும், உதிரத்தையும் அரப்பணித்தனர். ஒளிமியமான வாழ்க்கை இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையுடன் தரகார்கள் போல் செயற்பட்ட கங்காணிமார்களின் நயவஞ்சுக அழைப்பிற்கு இணைக்கி மலைநாட்டு மண்ணில் அவர்கள் சந்தித்த இடர்கள் ஒவ்வொரு தேயிலைச் செடியும் சொல்லும்.

மேற்கூறிய கதையில் மருதி முறைப் பெண் வெள்ளையன் என்பவனுக்கும் கல்யாணமாகி சில மாதங்கள் இருக்கும் வேளையில் பண்ணையாரின் மாட்டைத் திருடிய தாக என்னைப்பட்டு வெள்ளையன் சிறைச்சாலைக்கு போகின்றான். மருதியின் வாழ்வு பெற்றோருடன் இணைக்கப்படுகிறது அவர்களும்

சிறப்பிதழ்

கஷ்டப்படுகிறார்கள். பின்னர் தேயிலை தோட்டத்திற்கு ஒரு தரகார் மூலம் இலங்கை செல்லுகின்றனர். வாட்டர் பால் ஸ் என்ற தோட்டத்தில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் படுகின்றது. இந்த வாட்டர் பால்ஸ் தோட்டத்தைத் தான் புதுமைப்பித்தன் தனக்கே உரிய பாணியில் விபரிக் கின்றார்.

“அங்கு போய் குடியிருந்தால் இரண்டு விதமான மனப்பான்மை தான் ஏற்படும். ஒன்று அங்கிருக்கும் கறுப்பு துரைகளுடைது. இரண்டா வது சிறைக்கு தயாராவது மூன்றாவது ஒன்று இருக்கிறது அதுதான் வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி போடுவது.”

(துண்பக்கேணி புதுமைப்பித்தன் கதைகள் பக்கம் 15)

கப்பல் ஏறும் பொழுது அவர்களது எதிர்பார்ப்புக்களை பதிவு செய்ததுடன் தேயிலை தோட்டத்தில் அவர்கள் வந்ததுடன் ஏற்பட்ட பல்வேறு அவலங்களையும் திறம்பட சித்தரிக் கிறார். இத்தகைய வரலாறு சம்பவங்களை நுணுக்கமான முறையில் விபரிக்காவிடினும் சிறப்பாகவே செய்திருக்கின்றார். சிறுகதையில் இதனை விட எதிர்பார்ப்பது அதனுடைய ஆழம், அகலம் சிதைந்து விடும்.

மருதி வரவுடன் தொழிற்சாலை மனேஜரின் பாலியல் இச்சைக்கு ஆளாகி குழந்தை ஒன்றைப் பெறுகின்றார். பின்னர் பறங்கித் துறையின் பாலியல் இச்சைக்கு ஆளாகி அதன் மூலம் நோய் களுக்கும் ஆளாகின்றாள். இத்தகைய சம்பவங்கள் ஆரம்பகால மலைய கத்தில் எத்தனை எத்தனை நடந்தே நியுள்ளன. இதனை வெளியில் காட்ட முடியாத நிலைமை சிறையிலிருந்து மீண்ட வெள்ளையன் இலங்கைக்கு வந்து மருதியை தனது சொந்த ஊருக்கு அனுப்பி, வைக்கின்றாள். ஆனாலும் அவளுடைய நினைவு குழந்தை மீது பதிந்து விடுகிறது. இருப்பினும்

அவளது அவல நிலைமை மிகவும் மோசமாகவும் கொடுராமாகவும் இருப்பதை இக்கதையின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

இதைப் போல எத்தனைப் பெண்கள் அவஸ்த்தைப் பட்டிருப் பார்கள். அவள் மிகவும் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தாலும் கட்டாயம் தேயிலைக் காட்டிற்கு போக வேண்டும். நேரம் சென்றால் கங்காணிமார்களின் வசை மொழி அத்துடன் போதாமல் அடி, உதை கட்டாயம் வாங்க வேண்டும் என்ற நியதி இவையெல்லாம் இக்கதையில் சித்தரித்து காட்டப்பட்டுள்ளன.

கங்காணி ஒருவனின் தயவால் வாழ்ந்த மாருதி தனது குழந்தைப் பாசம் அதிகமாக மீண்டும் இந்தியா சென்று தன் குழந்தையுடன் திரும்பி இலங்கைக்கு வருகின்றாள். கங்காணி சுப்பன் தயவால் வாழ்ந்த இவள் சுப்பனின் மனைவியென் கேற அழைக்கப்பட்டாள். மாருதியின் மகள் வெள்ளச்சி வளர்ந்து பெரியவளானாள்.

இக்கதையின் முக்கியமான பகுதி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மலையக சமூக அமைப்பு மாறி வருவதை காட்டியிருப்பதாகும். ஆரம்ப காலங்களில் மலையத்தில் கல்விச் சாலைகளே இல்லை. பின்னர் ஏதோ சில துரைமார்கள் கண் வைத்ததில் சில சிறிய பாடசாலைகள் உருவாயின. இதனை கதையின் XI என்ற பகுதியில் ஆசிரியர் விளக்குகின்றார். இப்பகுதியில் இராமச் சந்திரன் ஆசிரியர், மரகதம் மாருதியின் மகள் வெள்ளச்சி ஆகியோரை இணைத்து தன் கதையோட்ட உத்தியோடு முக்கோண காதலாக சித்தரிக்கின்றார். புதுமைப்பித்தன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உயிர் எழுத்தை படிக்க வேண்டியிருப்பதை மலையக மக்களது தலைவிதி என்கிறார். இக்காலத்தில் அதனை அச்காலத்தில் எப்படி யிருந்தது இருக்கும் என்பதை கூறவே முடியாது. இதனை ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளை பாராட்டத் தக்கது.

மருதி தன்னை பாலியல் வண்முறைக்கு ஆளாக்கிய ஸ்டோர் மனேஜர் தனது மகளையும் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாக்கியதால் அவனை கல்லால் எறிந்து சாக்டி கிளின்றாள்.) இச்சம்பவங்கள் இச்சமூக அமைப்பில் ஆவேசம் எல்லை மீறிச் சென்றால் என்ன விளைவு ஏற்படும் என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இக்கதையில் இராமச் சந்திரன் ஆசிரியர் என்ற பாத்திரமும் இச்சமூக அந்திக்கூக்கு எதிராக ஒருவராகவே படைக்கப்படுகின்றார். இதைப் போலவே மாருதிக்கு நேர்ந்த குதிக்கு அத்தோட்ட மக்கள் மனேஜருக்கெதிராக சேர்கின்றார்கள் இது சாதாரண விடயமல்ல தொழிலாளர்கள் வர்க்க உணர்வு பெற்று வளர்ந்து வருவதை வேரை அறியரமல் இக்கதையில் புகுந்துள்ளதை நாம் அவதானிக்க வேண்டும் கடைசியில் புதுமைப்பித்தன் பின்வறுமாறு எழுதுகின்றார்.

“மருதிக்கு பைத்தியம் பிடித்து விட்டது அவனும் வெள்ளச்சியும் இராமச் சந்திரனும் எங்கேயோ சென்று விட்டார்கள்” (துன்பக்கேணி புதுமைப்பித்தன் கதைகள் பக்கம் 44) என குறிப்பிடும் பொழுது அவர்களைப் பற்றி ஒரு சிந்தனையை நம் மனதில் பதிய விடுகின்றார். இக்கதையில் மட்டுமல்ல நடை முறையில் கடந்த காலங்களில் எத்தனையோ மருதி, வெள்ளையன்,

வெள்ளச்சி, மனேஜர் குதிரைக்காரன், சின்னான் போன்றோர் இம்மக்கள் மத்தியில் வரலாற்றுப் பக்கத்தில் உலாவுகின்றனர். இம் மருதியினைப் போல் பைத்தியம் பிடிக்காதவர்கள் எத்தனையோ பேர். ஏகாதிபத்திய சுரண்டல் முறையில் நிலபிரபுத்துவ கங்காணி தலைமைத்து சுரண்டல் முறையில் மலையக வரலாற்றில் கறை படிந்த அத்தியாயங்கள் அவற்றுள் ஒரு பகுதி புதுமைப் பித்தனின் துன்பக்கேணி அதனது மறுபகுதி கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப் பச்சை இரண்டுமே மலையக வரலாற்றைப் காட்டியிருப்பினும் இன்னும் முழுமொன்று பகுதி நிறைவு பெறவில்லை.

முடிவாக தொகுத்து நோக்கும் போது கதையின் முதலிரண்டு பகுதி இந்திய கிராம சூழல் கண்ணயும் முன்றிலிருந்து ஏழுவரை இலங்கை தேயிலை தோட்ட சம்பவங்களையும் எட்டாவது பகுதி இந்தியச் சூழலையும் ஒன்பதிலிருந்து பதினாலுவரை இலங்கைச் சூழலையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இக்கதைப் பகுதியில் மலையக வரலாற்று சான்றாதாரங்களையும் காணக்கூடிய தாக உள்ளது. புதுமைப்பித்தன் தமிழ் சிறுகதை சிற்பி அவரது துன்பக்கேணி மலையக சிறுகதை வரலாற்றின் முதல் படைப்பு. இம்முதல் படைப்பில் எமது சமூக வரலாற்றின் ஒரு பகுதியினை நாம் அறிந்து கொள்ள கூடியதாக உள்ளது. இக்கதையில் காணப்

படுகின் ந உத்தி உருவம் பாத்திரப்படைப்பு எல்லாமே இயற்கையாகவே யதார்த்த சூழலில் ஒன்றிப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியும் ஆழமான பார்வை செலுத்தப்பட்டிருகின்றது.

இரு மையப் புள்ளியினை நோக்கி சம்பவங்களும் கதை வளர்ச்சி போக்குகளும் அமைந்துள்ளது.

மேலும் இவ்விடயத்தில் ஒன்று மட்டும் சூறலாம் புதுமைப் பித்தன் நடை முறையில் ஒரு யதார்த்தவாதி மட்டுமே ஆனால் சமூக மாற்றத்திற்கு ஆதரவு தரும் கருத்துக்கள் அவரிடம் குறைவாகவே இருந்தன. ஆனாலும் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த சமூக அரசியல் பொருளாதார போராட்டங்களும் சர்வதேச நிலைமைகளும் அவரை மீறி சில சம்பவங்களும் அவரது படைப்புக்களில் காண முடிகின்றது. அத்தகைய ஒரு சம்பவம் தான் இந்த துன்பக்கேணி அண்மைக்காலங்களில் இவருடைய கதைகள் ஆங்கில சிறுகதை எழுத்தாளர் களிடமிருந்து கடன் வாங்கியிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இது தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியது.

யோ. பெண்டிக் பாலனின் சொந்தக்காரன்.....

பிரச்சினைகளை மலையக பின்புலத்தில் வைத்து நோக்கப்படுவதுடன், தெளிவான தொழிலாளவர்க்க சார்பான சித்தாந்தித்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. எனலாம் இந்நாவல் மலையக தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையை உள்ளடக்கமாக கொண்டு எழுதப்பட்ட ஒன்று என்ற போதும் இவர்களின் பிரச்சினைகள் வர்க்கப் பூர்ணப்பாடு, வர்க்கப்பிரச்சினை என்ற அடிப்படையில் நோக்கி வர்க்கப் புரட்சியின் ஊடாகவே தீர்வினை முன் வைக்க முனைவது ஏனைய தொழிலாளவர்க்கத்தின் விடுதலைக் குரலாகவும் அமைந்துக் காணப் படுகின்றது. எனவேதான் “மிகப் பல தேசிய இலக்கியங்களிலிருந்தும் தல இலக்கியங்களிலிருந்தும் ஒரு உலக இலக்கியம் உதயமாகின்றது” என்ற மாமேதை காரல் மார்க்ஸின் (Karl Marx) கருத்து வலிமையுடையதாகின்றது.

மலையக தொழிலாளர் வர்க்கம் என்பது நீண்ட சரித்திரத்துடன் இனைய வேண்டியது. அக்கட்டத்தில் அவர்களது அரசியல் விழிப்பையும், வளர்ச்சியையும் தத்துவ ரூபமாக சித்திரிக்க என்னுக் கதைக்கற்ற யதார்த்த நாவல்கள் தோன்றும். அவற்றுக்கு வழி காட்டியாகவும், முன்னோடியாகவும் சொந்தக்காரன்? நாவல் திகழும் என்பது ஏற்படைய ஒன்றாகும்.

வளாங்குப்பட்ட எழும்புகள்

இருநாடுகள் பெரும் சன்டையிட்டுக் கொண்டன. இருநாடுகளுமே அது குறித்து பெருமிதம் அடைந்தன. இன்னும் முனைப்புக் கொண்டிருந்தன. சாதாரண அல்ப மனிதர்கள் ஒரு பொருட்டாகத் தோன்றவில்லை. ஒதுக்கப்பட்வர்கள், வெறி கொண்ட உற்சாகத்துடன் தங்களை விலக்கிக் கொண்டனர். முன்னும் பின்னுமாக யுத்தம் நடந்து, சிப்பாய்கள் கொடுரமாகச் சின்னாயின்னமடைந்த எல்லையின் இரு புறத்திலும் நாட்டுக் காகத் தங்களை ஈந்தவர்களுக்காக பெரும் நினைவுச் சின்னங்கள் எழுப்பப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு நாடும் தங்களது நினைவுச் சின்னங்களுக்கு புனிதயாத்திரை மேற் கொண்டது. பூமிமின் கீழே துயிலும் வீரர்களது எலும்புகள் வீரமரணத்தால் புனிதம் பெற்று, நிரந்தரமான கௌரவம் கொண்டுவிட்டது குறித்து கூட்டத்தினர் புகழ்ந்து தள்ளினர்.

பின்னர் யுத்தகளத்தில் இரவு நேரத்தில் ஏதோ நிகழ்வதாகக் கூறப்படுவது குறித்து இருநாடுகளிலும் ஒரு பயங்கர வதந்தி நிலவியது. அவர்கள் அச்சமடைந்தனர். முடிந்தவர்கள் தங்கள் கல்லறைகளிலிருந்து எழுந்து, எல்லையைக் கடந்து, சமரசமாகிவிட்டதைப் போல ஒருவரை ஒருவர் தேடினர்.

இதனை மிகுந்த கோத்துடன் ஒவ்வொருவரும் கேட்டனர். முழுதேசத்தாலும் மரியாதை செய்யப்பட்டவர்களான, முடிந்த வீரர்கள், பகைவரைத் தேடி

சமரசமாகிவிட்டனர்! இது நடுங்கவைய்தாக இருந்தது.

இது குறித்து புளையுந்திட இருநாடுகளும் ஒரு விகாரணைக் குழுவை அனுப்பியது. குழு உறுப்பினர்கள், வாடி உலங்குபோய் நின்றிருக்கும் ஒரிரு மரங்களின் பின்னால் நள்ளியில் காத்திருந்தனர்.

பயங்கரமானவகையில், அது யதாரத்தத்திலேயே உண்மையாக எழுந்து எல்லையை நோக்கிச் சென்றன. அவர்கள் எதையோ எடுத்துச் செல்வதாகத் தோன்றியது. ஆத்திரத்துடன் குழுவினர் அவர்களை நோக்கி விரைந்தனர்.

"நாட்டுக்கூட உவ்களையே தியாகம் செய்த நீங்கள், எல்லோகையும்பினி நாங்கள் போற்றக் கூடியவர்களான நீங்கள். நினைவு கூறவும் அஞ்சலி செலுத்தவும் பொருட்டு. உவ்களை நோக்கி நாங்கள் புனித யாத்திரை செய்யும் நீங்கள். நாங்கள் புனிதமாகக் கருதும் கல்லறையை உடைய நீங்கள், எதிரியுடன் நட்புக் கொள்வதாக நீங்களைவே சமாதானம் செய்து கொள்வதா"

முடிந்த வீரர்கள் குழுவினரை ஆச்சரியத் துடன் நோக்கினர். "அப்படியல்ல." நாங்கள் ஒருவரையாருவர் எப்போதும் போலவே வெறுக்கிறோம். நாங்கள் எதும்புகளை பரிமாற்றிக் கொள்கிறோம். அவ்வளவே, ஒவ்வொன்றும் அத்தகைய குறுப்புமிகில் உள்ளன:

பாட எழும்பினின்:
- "The Marriage Feast" என்றும்
நூலின்து

எழும்பு அங்குவர்களுக்கு வருவதற்காலே மத்திய வெத்தும் வடத் தமிழ்தமான ஏருகும்.

உலோ எழும்புவித்த மீதை இவைச் சொல். வெறுத்தும் எது எழும்புவித்தாது?

வீக் ரீகாக்கு ஏற்றிக் கொள்கூடும் சீல் மாலைகளில் மத்திய வீகி இருக்கோக்கைக்கு உதவியும்

(இல்லை எழும்பு வெறுத்தும் கொள்கூடும் வீக்கு உதவுது.

ஏற்று எழும்பு வீக்கு உதவுது.

ஏற்று எழும்பு வீக்கு உதவுது.

ஏற்று எழும்பு வீக்கு உதவுது.

(வீக்கும் இல்லை)

இந்த புரிந்துணர்வை இளைஞர் மட்டத்திற்கு கொண்டு செல்ல வேண் உவது அவசியம் அப்பொழுதுதான் இருபக்கத்திலும் என்ன கோஷங்கள் என்ன காரணங்களுக்காக, என்ன முறையில் எழுகின்றன என்பது புரியும். இருபக்கத்தினது மனத்தாபங்களை இவ்வாறு மனித உறவு நிலைப்பட விளங்கிக் கொள்வது அவசியமாகும்.

மொழிக்கல்வியும் மொழிபேர்ப்பு முயற்சிகளும் இத்துறையில் பெரும் பங்காற்றக் கூடியவை. ஆனால் இவற்றிற் கான அடித்தளம் உண்மையான மனம் திறந்த, புரிந்துணர்வுக்கான கருத்துநிலையாகும்

அந்த கருத்துநிலையில்லாது அதற்குரிய நோக்கம் பார்வை வராது.

புரிந்துணர்வுக்கான கண்ணோ ப்பத்தை வளர்ப்பது புரிந்துணர்வை வளர்ப்பது முக்கியமானதாகும்.

பெரியர் பி.டி.ராஜனின் வாழ்வும் பணியும்

இறப்பும் இறப்பும் இயற்கையின்றியதி
பிறப்பவர்கள் அனைவரும்
இறப்பவர்களே, ஆனால் பிறப்பிற்கும்
இறப்பிற்கும் உள்ள இடைக்காலத்தில்
வாழும் வாழ்க்கையே மனினான மறக்க
முடியாத மா மனிதர்களாக
மாற்றிமிருக்கிறது.

அதனால் தான் ருஷ் ய
இலக்கிய மேதை மெக்ஸிம
கோர்க் டி'மனிதன் எத்தகைய
அற்புதமானவன் என்றான்.

அத்தகைய அற்புதமான
மனிதர்கள். தங்களின் தன்னலமற்ற
வாழ்க்கையாலும் செய்த பணிகளாலும்
நமது நெஞ்சுயிலும், நினைவுகளிலும்
நீக்கமற நிறைந்து இருக்கின்றார்கள்
அவர்களில் ஒருவர் தான் பெரியர் பிடிராஜன்
தோன்றிற் புக்கோடு தோன்றுக.
அஃதிலாஃதோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று
என்றார் குறள் தந்த
பெருந்தகை வள்ளுவர். அத்தகைய
குறைக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்து
மறைந்த மா மனிதர் தான் பெரியர்
பிடிராஜன்.

பெரியர் பிடிராஜன் அவர்கள்
இன்று நம்மோடு இல்லை. கண்டி
மாநகரில் கல்வி பணியாற்றிய பெரியர்
பிடிராஜன் அமராவி நான்கு ஆண்டுகள்
ஒருங்கொடி விட்டன. ஆனாலும்
அவரின் வாழ்வும் பணியும் நம்முன்
விரிந்து நிற்கின்றது.

பெரியர் பிடி. ராஜன் நான்
நினைவு கூறும் பொழுது அவரின்
பணிகளில் கல்விப் பணியை தலையாய
பணியாக எண்ணிப் பெருமைப்படத்
தோன்றுகிறது.

பெரியர் பிடிராஜன் அவர்கள்
கல்விப் பணியினை இரைமீட்டிப்
பாரிப்பதற்கு முன்னர் அன்றைய
காலகட்டத்தை நமது மனக்கண்ணில்
கொண்டு வருவது கடமையாகும்.
அப்போதுதான் அவரது கல்விப்
பணியினை எடுப்போ முடியும் அதற்கு
வரலாற்றையும் சிறிது புரட்டிப்பாக்க
வேண்டிய அவசியம் மேற்படுகிறது.

பெருந்தோட்ட பயிர்ச்
செய்கைக்காக இங்கு வருகை தந்த
எப்புண்ணோகளை மலையக சமூகத்தின்
வரலாற்று பின்னணியையும் சிறிது பாக்க
வேண்டும்.

அந்தனி ஜிவா

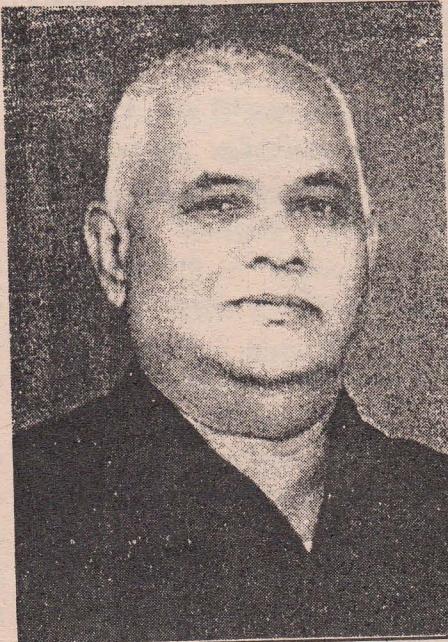
1830களில் தொந்திய கோபிப்
யிர்செய்கையுடன்மலையக மக்களின்
வருகை ஆரம்பமானது.

அதன் பின்னர் தேயிலைப்
பயிர்ச் செய்கையின் போது
பெருந்தொகையான மக்கள் இங்கு
கொண்டு வரப்பட்டு குடியமர்த்தப்
பட்டார்கள்.

இந்தியாவிலிருந்து இங்கு புலம்
பெயர்ந்து வந்த மக்கள் நாட்டில் பல
பிரச்சினைகளை அவர்கள் எதிர்நோக்க
வேண்டியிருந்தது. ஆகைவார்த்தை
களை நம்பி வந்த அவர்களின் வாழ்வு
மலைகள் குழந்த இருண்ட கானகத்தில்
வாழ்வை தொந்தினார்கள்.

பிரித் தானிய தோட்டத்
துறையார்கள் இந்திய குடியேற்றத்தை
ஆரம்பித்த காலத்தில் இலவச நிலம்,
இலவச வீடு, வைத்திய வசதி போன்ற
நன்மைகளை தருவதாக கூறி மாற்றி
இங்கு ஆள் கூட்டி வந்தார்கள்.

இவர்களின் குழந்தைகள் கல்வி வசதி
பெறுவது தடைப்பட்டு வந்தது. இந்த
மக்கள் கல்வி அறிவுற்றவர்களாக
இருந்ததால் எளிதில் மாற்ற முடிந்தது.
ஆகவே இவர்களுக்கு கல்வி அறிவு
ஊட்டுவது பற்றி எவரும்
கவலைப்பட வில்லை.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை ஒரு
மகாப்பித் தோட்டத்தில் கோபிபி
சேகரிப்பு நிலையத்திலிருந்து
இரைச்சல் கேட்ட பொழுது
தோட்டத்துரையும், அவருடன்
இருந்த கிறிஸ்தவ பாதிரியாரும் சென்று பார்த்த
பொழுது சில தொழிலாளர்கள்
ஒன்று கூடி தமிழில் பைபிள்
வாசிப்பதைக் கண்டார்களாம்.

அதன்

பின்னரே

தொழிலாளர்கள் மத்தியில் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இக் கண் டு பிடிப் பின் காரணமாக ஆரம்பத்தில் சில கிறிஸ்தவ ஆரம்ப பள்ளிகள் கூடங்களும் 1906ம் ஆண்டுக்கு பின்னர் ஒற்றை ஆசிரியர் தோட்டப் பாடசாலைகளும் உருவாகின.

மலையகத்தில் 1930க்கு பின்னரே ஓர் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது.

அந்த முப்பதுகளில் தான் பெரியார் பி.டி.ராஜனின் வருகை நிகழ்கிறது.

1938ம் ஆண்டு ஜன் 8ம் திகதி இந்திய நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு வருகை தந்தார் ஓர் இருபது வயது இளைஞரின் நெஞ்சுறுதி மிக்கவும் துணிச்சல், நேர்மை கைகளில் ஓர் ஹூக் கி விளையாடும் மட்டுடைய இவதான் அவனுடைய அணிகலன்களாக அவனோடு வந்தது.

முப்பதுகளில் கண் டி மாநகருக்கு அவன் வந்த பொழுது கண்டி மாநகரில் கல்வி பணிமினன் சிறிது பார்ப்போம்

கண்டி மாநகரில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தினரே ஆசிரியர்களாக இருந்தனர்.

கண்டி திருத்துவக் கல்லூரி திரு.விரேசர் தலைமையில் கல்வி புகட்டுவதை ஒரு தெய்வத்திருப் பணியாக கருதி செயல்பட்டது. இவரின் கல்விப்பள்ளினைப் பற்றி பண்டிதர் ஜவகர்ஸால் நேரு தம் சுயசரிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சென். அந்தனில் கல்லூரியில் அதிபராக ஜிரிஸ் நாட்டைச் சேர்ந்தவரான வண்ணஹட் விளங்கினார்.

அந்த காலகட்டத்தில் பெனத்தமத விழிப்புணர்வு தோன்றிய

காலம்.. நாட்டின் கிறிஸ்தவ கல்லூரிக்கெதிராக பெனத்த கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட்டன. கண்டியில் தர்மராஜா கல்லூரியும் கொழும்பில் ஆனந்தா கல்லூரியும் தோன்றின. சிறிது வசதி படைத்தவர்களின் பின்னாக்கள் இந்த கல்லூரிகளில் கல்வி கற்க கூடிய வாய்ப்பிருந்தது.

அம்பிட்டிய ஆங்கில கல்லூரி செமனேரி "என் ற மக்களால் அழைக்கப்பட்ட கல்லூரி தோட்டப்பின்னள்களினதும், ஏழை விவசாயிகளினதும் குழந்தைகளுக்கு இலவச கல்வியை அளித்தனர்.வன. தந்தை பெரவட்ஸ், இயேசு திருச்சபையை சேர்ந்த ஜெய்கூட் ஆகியோர் தன்னலங்கருதாது பணி புந்த மகான்கள்.

இவர்களின் கல்விப்பணி ராஜனை பெரிதும் கவர்ந்தது. எந்தவித எதிர்பார்ப்பும் இன்றி தன்னலங்கருதாது அவர்களின் சேவை மன்பான்மை இவர் மனதில் பசுமையாக பதிந்தது.

இதே காலகட்டத்தில் சுவாமி சிவானந்தாவாக பிற் காலத் தில் மாற்றமடைந்த ஜெடி.ராஜா சென் அந்தனில் கல்லூரியிலும் திருத்துவக்கல்லூரியில் சுந்தரமணியும், தர்மராஜாகல்லூரியில் கண்பதிப்பின்னள் ஆகியோர் கல்விப்போதிப்பதில் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள்.

இந்த மூவில் கல்வி கற்பிக்கும் ஆற்றலை நெருக்கமாக பார்க்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது நமது ராஜஞக்கு காரணம் ஆசிரியர் சுந்தரமணியின் அருமை தம் பியார்தான் பெரியார் பிடிராஜன்.

கண்டி மாநகரில் மாணவர்கள் தங்கி படித்கும் விடுதிகள் தோன்றின. ஆர்.பி.ஜோன் என்ற மத போதகரின் சாமியார் போர்டிங் ராஜவீதியில் இருந்து.

இந்த காலகட்டத்தில்

இலங்கைக்கு வந்தவர் தேசிகர் இராமனுஜம். கண்டி மாநகரில் பிறகல்லூரிகளில் பயிலும் தமிழ் மாணவர்களுக்காக மாணவர் விடுதியை ஆக்கினார். ஆங்கிலத்திலும், தமிழ் மொழியிலும் வல்லவரான இராமனுஜம், அவரது சகோதரர்ஷி சாரநாதன் ஆகியோர் இந்தியாவின் சுதந்திரப் போர்ட்த்தையும், தாகூர், பாரதியார் போன்ற இலக்கிய மேதைகளில் கவிதா ஆற்றலையும் எடுத்து கூறுவார்கள்

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் முன் னேற்றத்தில் அக்கறையுள்ள இராமனுஜம் இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸின் முக்கியில்தர்களில் ஒருவர். பின்னர் அனுத்துவர் பாரானுமன்றத்தின் பிரதிநிதியாகவும் மக்களின் வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்.

இவரது அண்ணனான டி.சாரநாதன் இவர் தமிழகத்தில் சூமியாதை இயக்கத் தந்தை பெரியான் குடியரசு பத்திரிகைகளில் பணியாற்றியவர். தமிழ்லும் - ஆங்கிலத்திலும் எழுதவும் பேசவும் வல்லவர். மலையக மக்களுக்காக முதன்முதலாக தொழிற்சங்க அமைப்பை உருவாக்கிய தேசுக்கத்தோடு தேடேசய்யரின் அழைப்பிற்கிணங்க இங்கு வந்தவர். அய்யரின் பத்திரிகைப் பணிகாக்கும் துணையாக இருந்தவர்.

இராமனுஜம் சகோதரர்களுடன் இராஜஞக்கு தொடர்பு இருந்தது. இவர்கள் மூவரும் மலையக மக்களின் முன் னேற்றம் பற்றி சென்துரையாடுவார்கள். ஆனால் ராஜன் தொழிற்சங்க துறையிலோ அரசியலிலோ ஆர்வம் காட்டாமல் கல்வித்துறையில் தான் தன் கவனத்தை செலுத்தினார். ராஜனின் சிந்தனையில் மலையக மக்களைப் பற்றிய எண்ணங்கள் தூழ்ந்தன.

கல்வி அறிவிலும், கல்வி வண்டிலும் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் மலையக மக்கள் உரிமை பிரிக்கப்பட்ட பொழுது பாராமுகமாகவும், கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்ட பொழுது செயலாற் றவும் இந்த மக்கள் எவ்வாற் துறைகளிலும் ஒதுக்கப் பட்டவர்களாக அல்லபடுவர்களாக கல்வித் துறையிலும் தீண்டப் பாதவர்களாக திகழ்கிறார்கள். இவர்களின் கல்வி அறியாமை போக்க வேண்டும் என பல நாட்கள் சிந்தித்தார்.

அதற்கு முன்னர் கண்டியானதாக மக்களிடையே தன்னை சிறப்பாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்.

போல் தியாகராஜன் என்ற தனது பெயரை அந்த நாளில் புகழ் பெற்ற ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் அமைச்சராகவும் இருந்த சேர்பிடிராஜன் என்ற பெயரை ஒட்டி தம் பெயரையும் எண்ணாரும் நாவிலும் எளிதில் நுழையும் வங்கியில் பிடிராஜனாக மாற்றிக் கொண்டார்.

கண்டி மாநகரில், ஹெக்கி விளையாட்டு அறிமுகமாயிராத் அந்த காலகட்டத்தில் ஹெக்கி விளையாட்டை அவர்களுக்கு போதியதற்காக 1934ல் கண்டி ஹெக்கி கிளப் என்ற அமைய்ப்பை உருவாக்கி ஹெக்கி விளையாட்டை சிறப்பான முறையில் விளையாடியும், பயிற்சி அளித்தும் இளைஞர்கள் மத்தியில் வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாக திகழ்ந்தார் மலையக சமூகத்தில் வசதி படைத்தவர்களின் குழந்தைகளைப் போல, வசதியற்ற குழந்தைகளும் படித்து முன் னேற வேண்டும் இதற்கு முன்னோடியாக மலையக மாணவர்களின் நலன் கருதி தங்கும் விடுதி ஒன்றை தலைநகரான கண்டியிலே அமைக்க வசதி பூண்டான்.

1935 ஆண்டு ஜெவரி 19ம் திகதி இந்திய மாணவர் ஹாஸ்டல் கண்டி என்ற பெயரில் ஒரு மாணவர் விடுதி நிறுவப்பட்டது. தோட்ட உரிமையளர் ஒருவரின் புதல்வரான ஆர்.கோவிந் தசாமி, ஒடிட்டர் கே.இராமையா, அட்டன் வழக்கறிஞராக இருந்த அழக முத்துவின் தந்தையான கருப்பையா கங்காணி ஆகியோர் ஆரம்ப பணிகளுக்கு துணையாக நின்றனர்.

இந்த இந்திய மாணவர் விடுதியே இன்று கண்டி மாநகரில் புகழ் பெற்று திகழும் அசோகா மாணவர் ஹாஸ்டல், அசோகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றின் முன்னோடியாகும்.

ஆரம்பத்தில் ஒன்பதே ஒன்பது மாணவர்கள் விடுதியில் சேர்ந்தனர். இதற்காக ராஜன் சோந்து விட வில்லை எந்த இலட்சியத்திற்காக அந்த மாணவர் விடுதியை ஆரம்பித்தாரோ அந்த பணியினை தொடர்ந்தார். ஆரம்பத்தில் பல பிரச்சினைகளை அவர் எதிர் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

இந்த பிரச்சினைகளுக்கு முறிய தாரணம் ஆரம்பகால மாணவர்கள் கல்வி அறிவுற்ற ஒரு சமூகத்திலிருந்து வந்திருந்ததால் அவர்களிடையே காதி சமய வேறுபாடுகளில் வளர்ந்தவர்களால் அவர்களை ஒரு தாய் வயிற்று பிள்ளையாக அரவனைத்து கூட்டு குடும்பமாக வழிநடத்திச் செய்வதில் ஆரம்பத்தில் சிரமமாக இருந்தது. அந்த பாரச்சிலுவை தானே சுமந்தார்.

இவர்களிடையே காணப்பட்ட வேற்றுமைகளை வேரோடுகளைய விரும்பினார். அதற்கு தீட்டமிட்டு செயல்பட்டார். இதற்காக இந்த மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக தன்னை அர்ப்பணித்தார்.

இதனை பற்றி பிற்காலத்தில் பெரியார் ராஜனே குறிப்பிடும் போது எனது சனிசாத உழைப்பினால்

அப்பிரச்சினைகளை வெருடன் களைந்தேன். தன்னம்பிக்கைகளையும், விடாமுயற்சியையும் மூலதனமாகக் கொண்டு நான் இதனை தொடங்கியதால் ஆபிள் ஷபயன் வேலை முதற் கொண்டு முகாமையாளர் பொறுப்பு வரை நானே ஏற்க வேண்டியிருந்தது. மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்த சமூக சமய தேசிய ஒற்றுமையை வளர்க்க, மாணவர்களின் வாழ்க்கை வெற்றியை குறிக்கோளாக கொண்டு இந்த ஹாஸ்டல் செயல்படவாய்ப்பற்று சுதந்திர, சமத்துவ, சகோதரத் துவ கொள்கைகள் பரப்பப்பட்டன. நமது புராதன ஆசாரங்களான சமூக வாழ்க்கை கல்வி, அறிவு, நாகீகம், தேசுசேவை ஆகிய பல துறைகளிலும் புத்துயிரளிக்க இந்த ஹாஸ்டலின் வாயிலாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. “கடமை முன் இன்பம் பின்” என்ற தாரக மந்திரிப்படி காலை 5.30 முதல் இரவு 9.30 வரை கடமைகள் ஆற்றப்பட்டன. தகுந்த சூழ்நிலையில் அளிக்கப்பட்ட தேவையிற்கி, முன்பயிற்கி, ஒழுக்கப்பயிற்கி, சமயபயிற்கி போன்ற வை மாணவர்களை நல் வழிப் படுத்தின’ என்று தெரிவித்துள்ளார்.

பெரியார் பி.டி.ராஜனின் நிர்வாகத்தில் நடைபெற்ற மாணவர்விடுதி வெறுமகற்களாக இருந்த மாணவர்களை பட்டைத் தீட்டி வைரக்கற்களாக மாற்றம் பெறும் பணியைச் செய்து, மாணவர்களின் அறிவை விருத்தி செய்ய வாசிக்காலை, காலை, மாலை, கூட்டு கடவுள் வழிபாடு, மாலையில் அணவருக்கும் விளையாட்டுப் பயிற்சி. சான் ரோர்களை அழைத்து நல் போதனை மிக்க உரைகளை நிகழ்த்தச் செய்தல். எல்லாப்பயிற்சிகளிலும் கட்டாயம் மாணவர்கள் ஈடுபடவேண்டும் அல்லது கண்டிப்பும், தன்டனையும் வழங்கப்பட்டது.

இதனால் மாணவர்கள் சாதி சமய பேதமற்ற சமூகமாக உருவாகினார்கள். மகாகவி பாரதி சொன்னானே!

எல்லோரும் ஓர் குலம்!
எல்லோரும் ஓர் இனம்!
எல்லோரும் ஓர் நிறை!
எல்லோரும் ஓர் விலை!

அந்த மகாகவியின் கனவை பெரியார் ராஜன் தனது மாணவர் விடுதி மூலம் நனவாக்கினார். மாணவர்கள் மத்தியில் சாதி சமய பேதமற்ற சமதர்ம ஒருமைப்பாடு நிலவியது.

மாணவர்களுக்கு வெறும் ஏட்டுக் கல்வியைப் புகட்டாமல், அவர்களின் அறிவை விருத்தி செய்ய நல்லதோர் வாசிக்காலை நிறுவியிருந்தார்.

இந்த காலகட்டத்தில் 1937ம் ஆண்டு முதல் கிங்ஸ்பூட் கல்லூரியிலும், 1940ம் ஆண் முதல் புனித சில்வெஸ்டர்ஸ் கல்லூரியிலும் பகுதி நேர ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றிருந்தார். இவ்விரு கல்லூரிகளின் தொடர்பு பிடி.ராஜன் அவர்கட்கு இருந்த காரணத்தினால் தனது விடுதியில் தங் கியிருக்கும் மாணவர்களை அண்டியிருந்த சிறந்த கல்லூரிகளில் சேர்க்க வாய்ப்பாக இருந்தது. ராஜன் கண்டிப்பும் அவரது நிர்வாகத்தில் இயங்கிய விடுதியிலிருந்த மாணவர்களின் கடமை, கண்ணியம் கட்டுப்பாடு காரணமாக ராஜனின் சிபாரிசில் வரும் மாணவர்களை கல்லூரிகள் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டன.

கண்டி மாவட்டத்தில் இயங்கிய கல்லூரிகளின் அதிபர்கள் ஆசிரியர்கள் பெரியார் பிடி.ராஜனை பெரிதும் மதித்தார்கள். இதுபற்றி அவரே ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடும் பொழுது “நன் கல்லூரியில் கடமையாற்றும் பொழுது கடமையுணர்ச்சியுள்ள ஆசிரியனாகவும், சேவை மனப்பான்மையிலும், வழக்கையின் நெறிமுறையிலும் ஓர் இலட்சியவாதியாகவும் இருக்க

முயற்சித்தேன். ஓரளவு வெற்றியும் கண் டேன். ஆனாக யினாலே ஆசிரியர்வட்டாரத்தில் எனக்கு பெருமதியுப் பிடித்து. எனவே, கண்டி வட்டாரத்திலுள்ள பல கல்லூரிகளையங்களில் எனது அனுபவங் களையும் போதனை களையும் கேட்க மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பெரிதும் விரும்பினார்கள் இதனால் இலக்கிய அறிவு வட்டாரத்தில் நமது ஹாஸ்டலுக்கு நல்ல பெயர் கிடைத்தது என்றார்.

அது மாத்திரம் அல்ல ஹாக்கி விளையாட்டு வீராக தீகழ்ந்த பெரியார் பிடி ராஜன் 1938ல் கண்டி மாவட்ட ஹாக்கி சங்கம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டபோது, கண்டிப் பகுதியில் ஹாக்கி விளையாட்டை அறிமுகப்படுத்திய திருவாளர் ராஜன் ஸ்தாபக அங்கத்தவர்களில் ஒருவராகவும் தீகழ்ந்தார். இச்சங்கத்தின் ஆதரவுடன் கண்டியில் உள்ள பல ஸ்தாபனங்களும் விளையாட்டுக் கழகங்களும் ஹாக்கி விளையாட்டை ஆரம்பித்தனர். அவை பெரியார் ராஜனின் உதவியை நாடினர். ஹாக்கி விளையாட்டின் சட்டத்திட்டங்களை முறையாக தெரிந்து வைத்திருந்த பெரியார் ராஜனை மத்தியஸ்தராக அழைத்தனர். கட்டுப்பாடும் ஒழுக்கம் நேர்மை மிக்க மத்தியஸ்தராக விளங்கியதால் விளையாட்டு வீரர்கள், பொதுமக்கள் மத்தியில் இவரது நாமம் பிரசித்தி பெற்றது அத்துடன் அவரது அசோகா மாணவர் விடுதி ஹாக்கி விளையாட்டு கோட்டியும் பலபோட்டிகளில் கலந்து பெயரையும் புகழையும் இவருக்கு தேடிக் கொடுத்தன.

ஆரம்ப முதல் இந்தியமாணவர் ஹாஸ்டல் என இயங்கி வந்த நிறுவனம் தேசிய நன்மைக்கேற்ப 1951ல் அசோகா மாணவர் ஹாஸ்டல் என்று புதுப்பெயர் பூண்டது. இந்த பெயரை தூட்டியது

வெறுயாருமல்ல இந்திய அரசு ராஜதந்திரமிக்க சானக்கிய மேதையாக திகழுந்த ராஜாஜி என்று அன்போடு அழைக்கப்பட்ட இந்தியாவின் முன்னாள் கவர்னர் ஜெனரல் அமரர்.சி இராஜகோபாலச் சாரியர் ஆகும். அம் மேதை அசோகா மாணவர் விடுதியிலும் அதன் முன்னேற்றத்திலும் பெரிதும் அக்கறைகாட்டி பல அறிவுரைகளும் கடிதம் மூலம் உத்தவேகமுடியுள்ளார்.

1960களில் அசோகா மாணவர் விடுதி வெள்ளி விழா கண்டது வெள்ளி விழா என்பது வெறுமனே விழாவாக காற்றில் கைவீசிய கதையாக மட்டுமில்லாமல், வெள்ளிவிழா மண்டபமும் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. வெள்ளிவிழா வைபவத்திற்கு இலங்கையின் கல்விமேதை வில்மட் பெரோ அவர்கள் தலமைதாங்கி சிறப்பித்தார்கள்.

1955ல் பெரியாராஜன் கண்டி அசோகா வித்தியாலயத்தை ஆரம்பித்தார் அன்று முதல் இன்று வரை மலையகத்தின் தலைநகரில் கண்டி அசோகா வித்தியாலயம் தனித்துவம் மிக்கதாக தலை நிமிந்து நிற்கின்றது. இதற்கு முக்கிய காரணம் பெரியாராஜனின் தீட்சண்யமான பார்வையும், தீர்க்கதரிசனமான நோக்கமுமாகும் இந்த அசோகா கல்வி நிறுவனம் வெறுமனே கல்வி மாத்திரம் கற்கும் மாணவர்களை அவர்களை உருவாக்குவதில்லை. நாட்டின் நற்பிறழைகளாகவே அவர்களை நெறிப்படுத்துகின்றது.

அசோகா வித்தியாலயத்தின் முன்னேற்றத்திலும், வளர்ச்சியிலும் அக்கறை கொண்டு செயல்படும் கல்லூரி முதல்வர் திரு.செந்தராசா அவர்கள் பெரியார் ராஜன் கண்டெடுத்த நல்முத்து. அவரது பாசுறையில் பரித்தி பெற்றவர் அவரது அடியெற்றி கல்விப்பணிகளை ஆற்றி வருகின்றார்.

அரசு
தயாக
போடு
னாள்
ரா. சி
கும்.

வர்
விலும்
பல
ஸம்

வர்
வள்ளி
வாக
ாக
இழா
து.
கு
மட்
க்கி

நட
ரா
டி
யம்
து.
ார்
ம்,
த
ன
க
ா
ா
ர
ா
ம்,

ந
ர
ா
ர
ா
ம்

அதுமாத்திரமல்ல பெரியார் ராஜனின் மைந்தர்களும் தந்தையின் அடியொற்றி அவரது கல்விப்பணியை தொடர்ந்து வருவது வரலாற்று சிறுப்புக்குரிய செயலாகும்.

பெரியார் ராஜன் தன்னலம் கருதாது பணிகளை கெளரவிக்கும் முகமாக அரசினர் அவருக்கு சமாதான தீவான் பட்டம் வழங்கி கெளரவித்தனர் கண்டி மாநகரசபை அவருக்கு தேனீர் விருந்துபசாரம் செய்து தன்னை பெருமைப்படுத்திக்கொண்டது மலையக தலைநகரில் கல்வி பணியாற்றிய பெரியவரை கொழும்பு தலைநகருக்கு அழைத்து பாராட்டி கெளரவித்து தன்னை பெருமைப்படுத்திக் கொண்டது கொழும்பு கலைச் சங்கம்.

பெரியார் ராஜன் வாழ்வின் பெரும் பணி தலையாய பணியாக உயர்ந்து நிற்பது அவரது கல்விப்பணியாகும். அதற்கு சான்றாக இன்றும் உயிர்த்துடிப்படன் இயங்கிக் கொண்டிருப்பது அசோகாகல் வி திறுவனமாகும் அதனால் இனிமேல் பெரியார் பிரத்ராஜனை அசோகா ராஜன் என்றழைப்பதுவே நாம் அவருக்கு செய்யும் மரியாதையாகும்.

பெரியார் ராஜன் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மாத்திரம் அன்றி கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் தன்னால் இயங்ர பங்கினை செய்துள்ளார். தமிழகத்தில் இலக்கியத் துறையில் ஒரு மாற்றத்தினையும் மறுமலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்திய மணிக்கொடி என்றிலக்கிய திடம் மணிக்கொடி சஞ்சிகை மலர்ந்த புதுமையித்தன் குபா.ரா.பிச்சலூர்த்தி போன்றவர்களே இலக்கிய வளர்ச்சி யின் அடிநாடமாக திகழ்ந்தார்.

அதேபோல மலையகத் தின் மணிக்கொடி என இன்று இலக்கிய ஆய்வாளர்களால் குறிப்பிடுகின்ற மலை

முரசு என்ற சஞ்சிகையை பெரியார் ராஜனின் அன்புக்குரிய மாணவரான கபசிவம் நடத்திய பொழுது அந்த சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு அறிவுரை வழங்கியும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கி ஒத்துழைப்பையும் நல்கியவர் நமது ராஜன்.

மலைமுரசு சஞ்சிகையே மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முன்னேஷ்யாக திகழ்ந்துள்ளது. அதில் எழுதிய சாரல்நாடன் தெளிவத்தை ஜோசப் போன்றவர்களே இன்று இலக்கிய உலகில் கூடர் விட்டு பிரகாசிக் கிண்றனர். இதுமாத்திரமல்ல, மலையக கவிஞர்கள் கவிதைத் தொகுப்பான குறிஞ்சி பூதொகுதியை ஈழக்குமார் தொகுத்து வெளிப்பிட பொழுது இதற்கும் ராஜனின் கணிசமான பங்களிப்பு இருந்துள்ளது.

ராஜன் இல்லாத மலையக ஹாஸ்டல் கட்டடங்கள் நெற்றியில் தீவிக்கிடாத பெண்ணாக காட்சி யளிக்கின்றது.

அசோகா ராஜன் என்று நாம் அன்போடு குறிப்பிடும் பெரியார் ராஜனின் இத்தகைய சிறப்புக்கு எல்லாம் என்னகாரணம்? ராஜனின் வெற்றியின் ரகசியம் என்ன? அது எத்தகையது. இதுதான் கவிஞர் குறிப்பிட்டாரே.

மனைவி அமைவதெல்லாம்

இறைவன் கொடுத்த வரம் என்று ஒரு ஆணின் வெற்றிக்கு எல்லாம் பின்னணி ஒள் பெண் இருப்பாள் என்று. ஒர் ஆங் கில அறிஞன் குறிப்பிட்டுள்ளார் அது எத்தகைய உண்மை என்பதனை ராஜனை அறிந்தவர்களுக்கு தெரியும் புரியும்.

அவரது வெற்றிக் கெல்லாம் உந்து சக்தியாகவும் உறுதுணையாகவும் விளங்கிய அவரது துணைவியார் திருமதி புஸ்பம் ராஜன் அவர்கள்.

அவர் இராஜனின் பணிகள் அனைத்திலும் இரண்டாக்கலந்து இருந்தார்.

வள்ளுவர் வாக்கி போல் அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை ஒவ்வொரு வருடைய வாழ்விற்கு வழிகாட்டியாகும்.

இராஜனின் வாழ்க்கையும் அவரது பணியினையும் நினைவு கூறும் பொழுது நாம் அன்னை புத்தப் பு இராஜனையும் நினைக்க வேண்டியது தலையாய கடமையாகும்.

அறுபது களில் அசோகா ஹொஸ்டலில் வெள்ளிவிழா நிகழ்ச்சிக்கு சிறப்புறையாற்ற வந்த டாக்டர் சேர்சிபி. இராமசாமி ஐயர் அங்கு திரண்டிருந்த மக்களை கண்டதும் இராஜனின் செல்வாக்கை உணர்ந்து அவரை சமூகப்பணிகளிலும் இருமொழிப்பேசும் மக்களிடை சௌஜன்யத்தையும் ஏற்படுத்தி சீர்திருத்த பணிகளிலும் ஈடுபடும் படி வற்புறுத்தினார்.

கல்விப்பணியே கண் ஞென கருதிய இராஜன் அதன்பின்னர் சமூக சீர்திருத்த பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

அதன் பிரதிபலிப்பு தான் மலைநாட்டு நல்வாலிப் சங்கம் அதன் ஸ்தாபக அங்கத்தவர்களில்லூருவர் ராஜன்.

1962ல் 3 நாட்கள் நடைபெற்ற மலையக கலைவிழா பின்னர் கலைமகள் வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற மலையக எழுத்தாளர் சந்திப்பு.

கடைசியாக அசோகா இராஜனை பற்றி ஒரிரு வார்த்தைகள்

அவர் பழகுவதில் நன்பர் பாதுகாப்பதில் தந்தை பராமரிப்பதில் தாய் வாழ்த் துவதில் குழந்தை வணங்குவதில் தெய்வம்

1992ம் ஆகஸ்டு அசோகா வித்தியாலயத்தில் அதிஶர் எ.நடராஜா தலைமையில் நடைபெற்ற பெரியார் பி.ஷ.ராஜாவுடன் நிமையுப் பேருநர்

மனவச் சொழுங்கு

சீல குறிப்புகள் செக்னேசலிங்கன்.

தேயிலை, காப்பி, புகையிலை, சீனி(சர்க்கரை) ஆகியவை முதலாளித்துவம் தோன்றிய பின்னர் ரவலாகப் பயிரிடப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விவசாயப் பண்டங்களாகும். முதலாளித்துவத்தில் தனிமனிதானாகி உழைக்கும் மக்களது தனிமையைப் போக்கி தற்காலிக மகிழ்வூட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதைவை. இப்பண்டங்களின் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உலகெங்கும் குடியெய்ந்த அடிமை உழைப்பே பயன்படுத்தப்பட்டது. இலங்கை அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆரம்பத்தில் காப்பி பறிப்பதற்காக சென்ற நாற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து தென் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் பின்னர் காப்பித் தோட்ட வீழ்ச்சியிடன் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு குடும்பமாக, கொத்தடிமைகளாகக் குடியேறினர். தோட்டத்து ஸயங்களிலேயே சிறை பிழக்கப்பட்வராக வாழ்ந்து, மேலும் தொடர்ந்து உழைக்க இனம் பெருக்கி தேயிலைத் தோட்டத்திற்கே உரமாகப் புதைக்கப் பட்டனர்.

இலங்கைத் தேயிலையே மனத்திலும் நிற்திலும் கவையிலும் உலகில் உயர்ந்ததாகப் பராட்டப்படுகிறது. ஆனால் இத்தேந்தை அருந்துபவர்கள் பரம்பரையாக தேயிலைத் தோட்டங்களில் உழைத்து மடியும் இக்கொத்தடிமைகளின் இரத்தத்தைச் சுடைவத்து மகிழ்வதாகப் பரவதில்லை. இலங்கையின் ஆளுந்வர்க்கம் இத்தொழிலாளர்களின் உபரிமதிப்பை அபகரித்த

பணத்திலேயே மற்றைய மக்களுக்கு இலவசக் கல்வியும், சிறந்த மருத்துவ வசதியும், தரமான வாழ்க்கைத் தரமும் அளித்து ஜனநாயகம் பேசவும் முடிந்தது. இத்தனை வாய்ப்புக்களையும் இழந்து தோட்டங்களில் சிறைப்பட்டு இன்னும் இம்மக்கள் வாழ்ந்து உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். தேயிலைத் தோட்டங்களில் உழைத்து மடியும் இம் மக்களைப் பற்றி இந்தியாவில் முல்க்காஜ் ஆனந் தொடக்கம் தமிழ்நாட்டில் டிசெல்வராஜ்வரை நாவல்கள், சிறுக்கதைகள் எழுதியுள்ளனர். இலங்கையிலும் சிவி. வேலுப்பிள்ளை, இராமையா, சார்ல்னாடன், அந்தனிஜிவா போன்ற பலர் நாவல், சிறுக்கதை, கவிதை போன்று எழுதினர். இன்னும் மேலும் இணைஞர்கள் பலர் பல்வேறு துறைகளிலும் எழுதி வருகின்றனர். ஆயினும் தமிழ்ப்பகும் மக்கள் தொகை விசித்துடன் பாக்கும்போது அச்சு உட்பட மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களில் (ஆநன்யை) இவர்கட்டுக்கிட்டும் பங்கு மிகக் குறைவே,

தமிழ் நாட்டில் ஐந்து சதவிகிதமான பிராமணியம் சார்ந்தவரிடை கலை, இலக்கிய, மீதியாவின் பெரும் பகுதி ஆக்கிரமிக்கப் பட்டிருப்பதுபோல, இலங்கையிலும் யாழ்ப்பாணம் சாந்து கொழும் பிலும் வாழ்கின்ற தமிழ்களிடையே கலை, இலக்கியம் அகப்பட்டுள்ளது. அதற்குக் காரணமாக வாழ்க்கைத்தரம், கஸ்வியறிவு, அரசியலாதிக்கம் போன்ற பலவற்றைக் கூறலாம். இன்று புலம் பெயர்ந்த நிலையிலும் வடக்கிழக்குப் பகுதித் தமிழ்களிடமிருந்தே

மக்கள்கிழாங்கு

சருங்நாடன்

நாவல், சிறுக்கதை, கவிதைப் படைப்புகள் பரவலாக வெளிவருவதைக் காண்கிறோம்.

மலையகத் தமிழர்களிடையில் புதியதோர் எழுச்சியைக் காண்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து மேலும் பரவலான கலை, இலக்கியப் படைப்புக்கள் வெளிவருவன் கூடும். அவர்களின் ஆக்கத்திலுள்ள தனிச்சிறப்பு, கற்பனை குறைந்து அங்கு உழைக்கும் மக்களது யதார்த்த வாழ்க்கையை எழுத்தில் வழப்பதாகும். இத்தொகுதியிலுள்ள கவினைகள் யாவுமே மலையகத்தில் உழைக்கும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களது வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

அவர்களது வாழ்க்கை, உழைப்போடு இனைந்த வார்த்தைகள், துண்பங்கள், போரட்டங்கள் சமுதாய உணர்வை கேம்படுத்த உதவுகின்றன. இக்கதைகள் வளர்ச்சியடையும் சமுதாயத்தின் சமகால வரலாற்று நிகழ்வாகவும் இருப்பதைக் காணலாம்.

(சாரல் நாடனின் மலைக் கொழுங்கி சிறுக்கதைத் தொகுதி தமிழ் நாட்டில் டிசம்பர் 94ல் வெளிவந்துள்ளது)

இன்றைய தமிழகத்தில் இலங்கைத் தமிழர் படும்பாடு

இன்றைய தமிழகத்தில் பல விசிந்திரங்கள் நடைபெற்ற வருகின்றன. கடந்த பத்தாண்டு கஞக்குள் தமிழகத்தில் இலங்கைத்துமியர் பிரச்சினை மற்று அரசியல் நிலைப்பாடுகள் தலைக்கூராக மாறியிருக்கின்றன.

1983ல் இலங்கைத்தில் தமிழிலேப் பருகொலை நடைபெற்ற பொழுது தமிழகம் கொந்தளிந்து எழுந்தது. அரசியல் கட்சிகளும் தொன்டு நிறுவனங்களும், தனியினித்துக்களும் போட்டிபோட்டு க்கொன்டு இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு உதவ முன்வந்தார்கள். இல்லசுக் குனக்கான இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு தமிழகம் புகலிடம் தந்தது. அதற்கு நிவாரணத்திற்கு மற்றிய அரசும், மாநில அரசும் தூராளமாக நிதி உதவி வழங்கின.

அரசியல் ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும், தார்மீக ரீதியாகவும் இலங்கை தமிழர்களின் உரிமைப் போராட்டத்திற்கு தமிழகமும் இந்திய அரசும் ஆதரவு வழங்கின.

அப்பொழுது தான் தமிழக முதலமைச்சர் MGR அவர்கள் இலங்கை தமிழ் மக்களின் உரிமைக்காக மெர்ணா கடற்கரையில் ஒரு நாள் உண்ணாவிரதமிருந்தார். தமிழகம் முழுவதும் முழு அடைப்பு நடைபெற்றது.

எம் ஜி ஆர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுது தமிழகம் முழுவதும், நிதிரிட்டப்பட்டது. ஓவ்வொரு அரசு ஊழியர்களும் ஒரு நாள் ஊதியத்தை இலங்கைத் தமிழர்களின் போராட்ட நிதியாக வழங்கினார்கள். தமிழகத்தின் அன்பும் ஆதரவும் கரை கடந்து நின்றது.

இலங்கை தமிழ் போராளிகள் செல்லப்பிள்ளைகளாக நடத்தப் பட்டார்கள். அவர்களின் தவறுதல்கள், சட்டமீற்றுகள் பொருப்படுத்தில்லை. அவர்கள் பகிரங்கமாக பொது

போராளிகளுக்கு எதிரான ராணுவமாக மாறி தமிழ் மன்னையும், மக்களையும் அதம் செய்தது. இதனால் இந்திய இராணுவம் இலங்கையிலிருந்து திரும்பி வரவேண்டியதாயிற்று.

இந்திய இராணுவம் இலங்கையிலிருந்து திரும்பிய பொழுது, அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான போராளி இளைஞர்களையும் பிரமுகர்களையும் அழைத்து வந்தார்கள். இந்திய இராணுவம் இருந்த காலத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த வரதராஜப் பெருமானும் அவரது சகாக்களும் இந்திய அரசின் அனுசரணையுடன் இந்தியாவிலேயே வாழ்கிறார்கள். இவ்வாறு இந்திய அரசின் தவிர்க்க முடியாத தமிழ் விருந்தாழிகள் இன்றைய தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள்.

இனப்படுகொலையால் பாதிக் கப்பட்டும். இலங்கை இராணுவத் தின் எதிர் நடவடிக்கைகளால் வீடு, வாசல்களை இழந்து உயிருக்கு அஞ்சி ஒடிவந்தவர்கள்தான் இலங்கைத்தமிழ் அகதிகள். ஒரு காலகட்டத்தில் இரண்டு ஸ்டட்சத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் அகதிகளாக தமிழ்நாட்டில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது திரும்பியவர்கள் போக எஞ்சி இருப்பவர்கள் ஒரு ஸ்டட்சத்துக்கு குறைவானவர்கள் ஏறக்குறைய ஒரு ஸ்டட்சம் அகதிகள் தமது சுய விருப்பத்தினடிப்படையிலேயே இலங்கைக்கும், பிற

தீ.சுவாமிங்கல்

ஆசிரியர் மக்கள் மன்றம்
தமிழ்நாடு

இடங்களில் ஆயுதம் தாங்கி செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். மிகப் பயங்கர ஆயுதங்களை சுதந் திரமாக வைத் திருக்கவும், இரகசியமாக இறக்குமதி செய்யவும், சேகரித்து வைத் திருக்கவும் அனுமதிக் கப்பட்டார்கள். அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களைக் கூட திருப்பித்தர உத்தரவிடப்பட்டது. தமிழக அரசு ஒரு ஆதரவு அரசு என்ற நிலையை மீறி போர்களத்தில் ஒரு பங்காளி என்ற நிலையில் செயற்பட்டது.

அடுத்தபடியாக இந்திய இராணுவம் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் தமிழ்போராளிகளுக்கு ஆதரவாக அனுப்பப்பட்ட இராணுவம் காலப்போக்கில், சிங்கள அரசின் சானக்கியத்தாலும், இந்திய அரசின் கொள்கை தடுமாற்றத்தாலும்,

நாடுகளுக்கும் திரும்பிவிட்டார்கள்.

1991ம்

ஆண் டு

தமிழகமண்ணில் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக வந்த ராஜீவ் காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டார். இந்த அரசியல் படுகொலை அவர் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் நேரடியாக தலைமிட்டதன் காரணமாக ஏற்பட்டதன் விளைவே. எல்லா அரசியல் படுகொலைகளும் அப்படிப்பட்டனவே. மகாத்மா காந்தி இந்திராகாந்தி ஆகிய தலைவர்களது அரசியல் படுகொலைகளும் அப்படிப்பட்டனவே, முதிர்ச்சியடைந்த அரசுகள் இத்தகைய அரசியல் விபரிதங்களுக்கு முறையாக முகங்கொடுக்கவேண்டிய நிலைக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றன.

ராஜீவ் காந்தி படுகொலையில் சம்பந்தப்பட்ட சதிகாரர்கள் அனைவரும் இனம் காணப்பட்டு அவர்களுக்கெதிராக வழக்கும் நடைபெறுகிறது.

ஆனால் இந்தக் கொடிய நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு தமிழகத்தில் இலங்கை தமிழர்களுக்கு எதிரான ஒரு மனோபாவம் உருவாகிவிட்டது. இது தவிர்க்கமுடியாததே, அனைகமாக எல்லா இலங்கைத் தமிழர்களும் சந்தேகக் கண்ணொடும் குரோதக் கண்ணொடும் நோக்கப்பட்டார்கள். இத்தகைய மனோபாவம் மிக பிற்போக்கானது, அறிவு பூர்வமானது அல்ல என்றாலும், உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட விரோதமானப்பான்மை உருவானதை இலகுவில் தவிர்க்கமுடியாது.

ஆனால் மிகவும் வேதனைப்படக்கூடியதும், உளம் நொந்து போவதுமான செயல் என்ன வெற்றால் தமிழக அரசு இலங்கை தமிழர்களுக்கு எதிராக ஏவிட்ட, கட்டுப்பாடுகள் தான்.

முதல் முதலாக எல்லா இலங்கைத்தமிழர்களும் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். இதற்குரிய காலக்கூடு மிகக் குறுகியதாக இருந்தாலும், இதனை பய்தி செய்வது என்ற நெளிவான விபரங்களோ அறிவுறுத்தல்களோ போலீஸார்க்குர் சரியாக தெரியாதால் ஏற்பட்ட அளவுதங்கள் சொல்லானாலும், தாயகம் திரும்பி (இந்தியத்) தமிழர்களையும் பதிவு செய்து கொள்ளுமாறு நிர்ப்பந்தியாகும் படுகொடுமைகளும் அந்திகளும் இழகுக்கப்படன. உயர் நீதி மன்றத்தின் தீர்பு ஒன்று இந்த அட்ரையத்தை நிறுத்தும் வரை தமிழக அரசு பொறுப்பான எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை. இலங்கை தமிழர்கள் அனைவரும் போலீஸ் கட்டுப்பாட்டிருள் கொஞ்சுவரப்பட்டனர். கிள் பிரிவு என்ற போலீஸ் பிரிவு இதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டு “அளவற்ற அதிகாரங்கள் வழங்கப்படுவது ஏற்குறைய எல்லா இலங்கை தமிழர்களையும், போலீஸ் அதிகாரிகள் விரும்பியது ஆப்டி வைப்பற்று வழிவகை செய்யப்பட்டது. போலீஸ் அலாகா முதலமைச்சரின் கட்டுப்பாட்டிருள்ளது எப்பதையும் நாம் மற்றுமில்லை. பதிவுசெய்வது மட்டுமில்லை இலங்கை தமிழர்களுக்கு வாடகைக்கு வீரு கொடுப்பவர்கள் அச்சுறுந்தியப்படனர். இவர்கள் வேலை செய்யுமிபங்களிலிருந்து இவர்கள் விலகுக்கப்பட்டனர். கலூருகளில் அவர்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. பாடாலைகளில் கூட இலங்கை தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை.

சில தமிழ் அகதிகள் முகாம் களில் சில தொண் டு நிறுவனங்கள் மனிதாபிமான சேவகள் ஆற்றிவந்தன. தொழிற்பயிற்சி, கல்விச் சேவை மருத்துவ சேவை, சத்துணவு இலவச ஆடைகள் ஆகிய பணிகள் ஆற்றப்பட்டன. இப்பணிகள் நிறுத்தப்பட்டன. தொண்டுமிறுவனங்கள் அகதிகள் முகாம்களில் நுழைவதற்கே அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு இலங்கை தமிழர்கள் பல்வேறு வகைகளில் நெருக்கப்பட்டு தன் மான முள்ளவர்களாக வாழ முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தன்னப்பட்டுள்ளனர். இதே சமயத்தில் தமிழ் அகதிகளையும் நாடு கடத்த வேண்டும் என்று தமிழக அரசு முடிவு செய்தது. இதற்கென்றே ஒரு கமிட்டியினர் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஏறக்குறைய 30,000 அகதிகள் இது வரை நாடு கடத்தப்பட்டுள்ளனர்.

இந்த நாடுகடத்தலை சர்வதேச நிறுவனங்களும், மனித உரிமை இயக்கங்களும் எதிர்த்தன. சர்வதேச ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில், அரசியல் அகதிகளை அவர்களுடைய விருப்பத்துக்கு எதிராக நாடுகடத்த முடியாது. ஜோப்பிய நாடுகள் கூட இலங்கை தமிழ் அகதிகளை இவ்வாறு வற்புறுத்தி நாடுகடத்துவதின்லை. தமிழகத்தில் முகாம்களில் உள்ளவர்கள் இலங்கைக்குப் போகச் சம்மதம் என்று எழுத்தில் தர பல்வேறு வகைகளில் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

உதாரணமாக செங்கல்ப்பட்டியிலே இலங்கை தமிழ் அகதிகளுக்கென ஒரு சிற்பு முகாம் அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முகாம் செங்கல்பட்டு சப்-ஜெயிலில் அமைந்துள்ளது. ஆகவே அகதிகள் முகாமை ஜெயிலாகவே நடத்தி கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அகதிகளை கைதிகளாகவே நடாத்தக் கூடிய

வாய்ப்பிருக்கிறது. இது ஒன்றுதான் இந்த முகாமின் சிறப்பு.

இந்த சிறைச் சாலை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்களுக்கு ஒரு பகுதி, பெண்களுக்கு ஒரு பகுதி-ஆண்கள் பகுதியில் நாப்பது சிறைக் கூண்டுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சிறைக்கூண்டும் $10' \times 6'$ பரப்புள்ளது. 60 சதுர அடி கொண்ட ஒரு கைத்திக்கூண்டு. இங்கு மின்விளக்கில்லை. உள்ளேயே மலசலம் கழிக்கும் வசதி உண்டு. இரும்புக் கம்பிகலாளான ஒரு கதவுண்டு. ஐஞ்னலில்லை. வெளிச்சுத்திற்காக ஒரு சிறு திறப்பு மட்டுமே உண்டு. இந்த முகாம் ஐஞ்சல் 18ம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த முகாமிற்கு பல்வேறு முகாம்களிலிருந்தும் வேறு இடங்களிலிருந்து இலங்கைத் தமிழர்கள் இங்கு கொண்டு வரப்படுவார்கள். இவர்களை இங்கு கொண்டு வருவதற்கான எந்த வித விசேட காரணமுமில்லை. எல்லோரும் இலங்கைத் தமிழர்கள் என்பதே ஒரே ஒரு பொதுக்காரணம்.

"Q" பிரிவு போலீசார் ஒருவரை நாடு கடத்த விரும்பினால் அவரை உடனடியாக இங்கு கொண்டு வருகிறார்கள், திருமணமாகாதவர்கள், இந்தியப் பெண்களை மனந்தவர்கள், பத்தாண்டுகளாக சட்ட பூர்வமாக வாழ்வர்கள், பெண்மார்க் நாட்டில் அகதியாக வாழ்ந்து விடுமுறைக்கு வந்தவர்கள், உல்லாசப் பிரயாணிகளாக வந்தவர்கள். நீதி மன்றத்தால் பிணையில் செல்ல அனுமதிக்கப் பட்டவர்கள், இந்தியாவில் தொழில்புரிய ரிசர்வ் வங்கியினால் அனுமதிக்கப் பட்டவர்கள், யாழ் பாணம்,

மட்டக்களப்பு, மன்னார், மலைநாடு, கொழும்பு ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், இளைஞர் முதியோர், பெண்கள், குழந்தைகள், தமிழர், முஸ்லிம் இத்தியாதி இங்கே சிறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட சிறை, கொடிய சிறை 60 சதுர அடிகொண்ட ஒவ்வொரு கூட்டுக்குள்ளும் நான்கு பேர் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

24 மணி நேரமும் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். காலை ஆறுமணிக்கு நீர் அள்ளுவதற்காக ஒவ்வொரு கூண்டும் 5 நிமிடங்களுக்கு திறந்து விடப்படும். 8 மணிக்கு உணவு வழங்குவதற்காக ஒரு முறை அதே ஐந்து நிமிடங்களுக்கு திறந்து விடப்படும். பகல் இரவு உணவுக்கும் இவ்வாறே.

பார்வையாளர்களாக நெருங்கிய உறவினர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவார்கள். ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில், நான்கு மணி முதல் ஆறு மணி வரை பார்வையாளர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அதுவும் ஒரு பார்வையாளருடன் பத்து நிமிடங்கள் மட்டுமே பேசலாம். பேசுகின்ற பொழுது ஏராளமான போலீஸ் காரர்கள் குழந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். இத்தனை கெடுபிடிகளுக்குப் பிறகு இலங்கை செல்ல விருப்பார்கள்? என்று கேட்டால் மாட்டேன் என்பார்கள்? இங்குள்ள 147 அ(கை)கதிகளும் இன்றே செல்ல விருப்பம் என்று ஒரே குரலில் கூறியும் Q பிரிவு பொலீசார் இவர்களை 20 நாட்களுக்கு மேலாக அடைத்து வைத்திருப்பதீன் அர்த்தமோ அட்டுழியமோ யாருக்கும் விளங்கவில்லை.

இங்கே அடைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு ஏன் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விளக்கமே தரப்படுவதில்லை. எந்த நீதிபதியோ இவ்வாறு அடைத்து வைப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்க வில்லை. இது ஒரு எதேச்சாதிகாரமான முடிவு. அப்பட்டமான மனித உரிமை மீறல் பொலினின் சர்வாதிகாரம் கேட்டால் அவர்கள் கூறும் ஒரே ஒரு பதில் இது அரசாங்கக் கட்டளை.

இப்படிப்பட்ட முரட்டுத் தனமான அரசாங்கக் கட்டளை இருக்க முடியுமா? ஒரு நாகரிகப் பண்பும், ஐஞ்சாயக உணர்வும் உள்ள எந்த ஒரு அரசும் இப்படி ஒரு கட்டளையை பிறப்பிக்க முடியாது. இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத் திலுவும் இப்படியொரு காட்டுமிராண்டித்தனமான கட்டளை இல்லை இலங்கை தமிழர்கள் இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களில் வாழ் கிறார்கள். அவர்களுக்கு இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் இல்லை. தமிழ் நாட்டிலேயே ஏற்குறைய 80 ஆயிரம் இலங்கை தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர் என்று அரசாங்கப் புள்ளி விபரங்களே கூறுகின்றன. அத்தனைபேரையும் சிறைப்படுத்தி நாடு கடத்துவது சாத்தியமான காரியமா? இருப்பினும் தமிழகப் பொலீசார் எதேச்சாதிகாரம் போக்கில் நடந்து கொள்ள அரசு அனுமதிப்பதால் ஊழல் களும், ஒழுங்கீனங்களும், அராஜகங்களும், அநீதிகளும் கட்டுப்பாடின்றி ஒங்க அரசாங்கமே வழிவகுக்கின்றது.

இன்றைய உலகில் அகதிகள் பிரச்சினை பூதாகாரமானது. அநேகமாக எல்லா நாடுகளிலும் அகதிகள் இருக்கிறார்கள். ஜோரோப்பாவில் மட்டும் ஒரு கோடி

அகதிகள் இன்று இருப்பதாக அண்மைக் கால புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. உலக முழுவதும் ஏறக் குறைய முன் ரூபாடி

அகதிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை மனிதாபிமான முறையில் நடத்தவும் வாழ்வழிக்கவும் ஜக்கிய நாடுகள் சபையே அகதிகளுக்கான உயர் அதிகார அலுவலகம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எந்த நாட்டிலேயும் அகதிகளை 24 மணி நேரம் சிறைக் கூண்டுக்குள் அடைத்து வைத்திருக்கும் அநீதி நடைபெறவில்லை. தமிழகத்தில் மட்டுந்தான் இந்த காட்டுமிராண்டித் தனமான செயல் நடைபெறுகிறது.

ஜேர்மனியில் தான் இன்று ஏராளமான அகதிகள் இருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 50 லட்சம் அகதிகள் அந்த நாட்டிலிருக்கிறார்கள். இதனால் இந்திய அகதிகளுக்கெதிராக சில வலதுசாரி, நாஜி இயக்கங்கள் வன் முறைகளைத் தூண்டி விடுகின்றன. அண்மையில் ஜந்து துருக்கியர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய மரண ஊர்வலத்தில் அந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியே கலந்து கொண்டு அனுதாபம் தெரிவித்தார். ஜேர்மனியில் எந்த அகதியும் கைது செய்யப்படுவதில்லை.

ஹிட்லரின் ஜேர்மனியில் தான் யூதர்கள் கண்டகண்ட இடங்களில் தாக்கப்பட்டார்கள் சிறைப்படுத்தப் பட்டார்கள். கூண்டோடு நச்சுப் புகையூட்டி கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களை முகாம்களில் அடைத்து வைத்தார்கள் இந்த அரக்கத்தனமான கொடுமையை இன்று ஜேர்மனியரே நினைத்து வெட்கப்படுகிறார்கள். அவமானப்படுகிறார்கள். யூதர்களிடம் ஜேர்மனிமன்னிப்புக் கேட்டுக்

கொண்டது ஆனால் இன்றைய தமிழகம் ஹிட்லரின் காட்டு மிராண்டித்தனத்தை வெட்கமின்றி கைப்பற்றுகிறது.

இலங்கைத் தமிழர்கள் யாராயிருந்தாலும் சிறைப்பிடிக்கப்படலாம் என்ற அதிகாரத்தை இப்பொழுது அமுல் நடத்தி வருகிறது. இலங்கைத் தமிழர்களை யூதர்களை ஹிட்லர் நடத்தியது போல் இன்றைய தமிழகம் நடத்தி வருகிறது. இன்னும் நச்சுப் புகையை மட்டும் உபயோகிக்கத் தொடங்கவில்லை.

இதற்கெல்லாம் அடிப்படை க்காரணம் இலங்கை தமிழர்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல ஆட்டங்கள் கண்டிருக்கின்ற தனது அரசை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக சட்டம் ஒழுங்கை கண்டிப்பாக அமுல் நடாத்துவதாக பாசாங்கு செய்தவற்காகவும் தனது ஊழல்களை மறைப்பதற்காகவும் இலங்கைத் தமிழர்களை நாபலி இட இன்றைய அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

அப்பாவி மக்கள் மீது அகதிகளைப் புவலமுறுகின்ற மக்கள் மீது அநீதியையும் காட்டு மிராண்டித்தனத்தையும் கட்டவிழித்து விட்டு நல்ல பயன் அடைய முடியுமா? கொடுமை செய்து பெருமை அடைய முடியுமா?

இன்றைய தமிழகத்தின் இலங்கைத் தமிழர்கள் ஆலைக் கரும்பாய் பிழியப்படுகிறார்கள். மனிதாபிமானம் அற்ற முறையில் கொடுமை படுத்தப்படுகிறார்கள். விலங்குகளாக வேட்டையிராணிகளாக நடாத்தப்படுகிறார்கள். சில தமிழர்கள் இன்றைய தமிழகத்தில் படும்பாடு உலகத்தில் எந்த அகதி மக்களும் காணப்படாத பாடாய் இருக்கிறது.

தமிழகத்தில் நாகரீகப்பண்புகள் நசிந்த போயினவோ என்று இலங்கைத்தமிழ் அகதிகள் அங்கலாய்க்கிறார்கள்.

இழப்புகள்

வெள்ளி முனைக்கும் முன் பெரட்டுக்கு புறப்படும்

பேதையே

பாரங்கே...

உனக்குத் தெரியாமலே

பறிக்கப் படுகின்றது

உனது

ஆசைகள் விருப்பங்கள்....

கனவுகள் கற்பனைகள்.....

பாரங்கே....

உனது உரிமைகள்

உறிக்கப்படுவதை!

உதறப்படுவதை!

வாழ்க்கை வளத்தை

தேவிலைக்கு உரமிடும்

தேவதையே - உனது

தேவைகள் புதைக்கப்பட்ட

மண்ணில் - அந்த

தேவிலையின் புன்னகை!

எழிலை ஏந்தி நிற்கும்

மலையடிவாரங்களில்

தொலைந்து போன - உனது

மனவிசாலத்தின் விலாசங்களை

விசாரிக்கப்படாத விகலப்பங்களை

இன்னும்

தேடிக்கொண்டிருக்கிறாயா?

பாரங்கே.....

பாராமுகத்துடனிருக்கும்

பாவிகளை

விந்துலை சி.சார்ஸ் ஸ்

நாட்டுப் பாகாட்ட கவர்ந்தி நிகழ்கள் எல்லாப் பேருக்கே விட காப்படுகிறது. சர்க்கும் பெற்றாலும் வேறாக சுழன்ற என்பதை என்பதை

கரகு ஆபுவரின் செம்பு, கரபெறுகின்ற சொல்லிந்து கூறப்படுகின்ற என்பதற்கு ஆஸங்கட்டி பூங்குடம் தரப்பெற்றுக்கொடுவதை என்பதை சொல்லிந்து கூறி பாகப்பட்டு உள்ளது கமண்டலம் என பெற்று புனித தன் கொண்டிருக்க என்பது புனித பொருட்களை தான் கோ

கரகாட்டம்

முனைவர் அ.அறிவுநம்பி

நாட்டுப்புற கலைகளில் ஒன்றாகப் புகழ் பெறும் கலையே கரகாட்டம் என்பது திருவிழா நேரங்களில் மக்களைக் கவர்ந்திருக்கும் வண்ணம் இன்று கரகாட்டம் பரவலாக நிகழ்கின்றது. கோயில் சார்ந்த ஊர்வளங்களில் என்றில்லாமல் எல்லாப் பேரணிகளிலும் ஊர்வல நிகழ்வுகளிலும் கரகாட்டம் ஒரு கலை வடிவமாக நிகழ்ந்து வருகின்றது.

கோயில் திருவிழாக்களில் இறைவன் இருக்கும் இடத்தை விட கரகாட்டம் நிகழும் இடத்தில் ஏப்பட்ட கூடம் காணப் படுகிறது. அந்த அளவுக்கு எல்லா வயதினரையும் தம்பக்கம் ஈர்க்கும் வண்ணம் ஒர்நாட்டுப் புறக்கலையாகக் கருதப் பெற்றாலும் அது தோன்றிய விதமும் வளர்ந்த நிலையும் வேறாக உள்ளன. கரகத்தைத் தலையில் சுமந்து சுமன்றாடப்படும் கரகாட்டம் எவ்வாறு பிறப்பெடுத்தது என்பதையும் காலந்தோறும் இது பெற்ற மாற்றங்கள் யாவை என்பதையும் கண்டுணர வேண்டியது தேவையாகிறது.

கரகம் ஆட்டக் கலையில் ஆடுபவின் தலைமீது வைக்கபடும் செம்பு, கரகம் என்று அழைக்கப் பெறுகின்றது. கரகம் என்ற சொல் விற் குப் பல பொருட்கள் கூறப்படுகின்றன. அதிகார நீதியில் கரகம் என்பதற்கு நீர் கமண்டலம், கங்கை, ஆலங்கட்டி, பிராந்தனையாக எடுக்கும் பூங்குடம் என விளக்கம் தரப்பெற்றுள்ளது. தொடக்கத்தில் நீரை வைத்துள்ள கலையும் கரகம் என்ற சொல்லால் குறிக்கப் பெற்றது. குறிப்பாகப் புனித நீரை வைத்துள்ள கலையும் கரகம் என்ற சொல்லால் குறிக்கப் பெற்றது. குறிப்பாகப் புனித நீரை உள்ளடக்கியது-துறவியர் கையிலுள்ள கமண்டலம் போன்ற பாத்திரமே கரகம் என பெற்றது. எனவே கரகம் என்பது புனித தன்மையுடன் கூடிய நீரை கொண்டிருக்கும் குறிப்பிட்ட பாத்திரம் என்பது புலப்படும்.

புனித நீர் போன்ற தூய பொருட்களைக் கொண்டிருப்பதால் தான் கோயில் கருவறை வரை

செல்ல முடிகிறது. வேறுபொருட்கள் கருவறைவரை வர இயலாதவை இன்றும் சடங்கு நிகழ்வுகளில் புனித நீரை வைக்கும் குடம் செம்பு போன்றவை அலங்கரிக்கப்படுவதும் பூதேங்காய் இவற்றுடன் அமைக்கப் படுவதும் கண்கூடான நடப்பியல்புகள்.

தொடக்கக் காலத் தில் வழிபாட்டிற்குரிய தூயநீரை இவ்வாறு நீர்க்கலைத்தில் சுமந்து சென்றனர். "அந்தனர் கைப் பொருள்களில் ஒன்றாகக் கரகம் என்றொரு பாத்திரம் இருந்துள்ளது. ஆடவர் பக்தியுடன் முளைப்பாரி விழாவுக்கு நீர் ஊற்றியுள்ள வெண்கலச் செம்பினை எடுத்துச் செல்வர் இச் செம்பினை எடுத்துச் செல்வோரை கரகச் செம்பு எடுத்துச் செல்வோர் அல்லது கரகக்காரர் என்றழைப்பார்கள் என்ற குறிப்புரை பல செய்திகளைக் கூறுகின்றது.

தூயநீரைக் கொண்டுள்ள கலையும் கரகம் எனப் பெற்றது என்பது

முதலாவது விழாக்களில் பயன்படுத்த அந்தக் கலைத் தில் நீர் கொண்டிரப்பட்டது என்பது இரண்டாவது. முழுக்க முழுக்க வழிபாட்டோடு மட்டுமே இந்த நீர்க்கலையங்கள்-கரகங்கள் என்ற பெயரால் தொடர்பு கொண்டிருந்தன என்பது முன்றாவது. இந்தக் காரணங்களினால் தான் கரகம் கருவறை அனுமதிக்கப் பெற்றது.

கரகத் திலுள்ள தூயநீரைக் கங்கை நீராகக் கருதினர். யழுனை கரகவதி போன்ற நீர்நிலைகளின் போல் சில இடங்களில் கரகநீர் கூறப்பெறும் வழிபாட்டிற்குரிய நீர் என்பதுவே இதன் உட்பொருள் நாட்டுப்புறங்களில் கூடக் கங்கை என்ற பேர்சொல்லி ஆகமநெறிகள் பின்பற்றப் பெறாத தழுவிலும் புனித நீர்க்கலையும் மிகுந்த பயபக் தியுடன் போற்றப் பெறுகின்றது.

தூயநீருள்ள குடத்தை அவர்கள் மாரியம் மனாகக் கருதுகின்றார்கள் மாரி என்றால் மழைதானே! மழை நீர் தூயதன் நீர் அல்லவா.... அதனால் மாரியம் மன் எனக் கருதப் பெறும் கரகத்தைத் தலையில் தாங்கிக் கோவிலுக்குக் கொண்டு வருகின்றனர். பூசாரி அல்லது சாமியாரின் தலையில் உள்ள கரகம் மாரியம் மன் என்பதால் பக்கவாட்டில் மஞ்சள் ஆடையுடுத்திய இருவர் கையில் வாளேந்தி உடன் வருவர். இங்கே கரகம் வழிபாட்கூடிய பொருளாக இடம்பெறுவதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறாக வழிபாட்டதொடங்கிய கரகச் சுமப்பு பிறகு காலப்போக்கில் சடங்கு என மாறியது. திருவிழா

நேரங்களில் செய்யப்பெறும் சடங்குகள் அவரவர் மன்னிலைக்கேற்ப மாறுபடுவது இயல்பானது அதைப் போலவே, பூசாரிகளுக்குப் பொலக் கூடும் மக்கள் பலரும் கரகம் கமக்க முன்வந்தனர் நேர்திக் கடன் என்பதைப் போலக் கோவில் சடங்குகளில் பலகூறுகள் இடம்பெறும் பால்குடம் சுமத்தல் காவடி தூக்குதல் தொட்டில் எடுத்தல் என்பதைப் போலக் கரகம் சுமந்து திருக்கோவில்களுக்கு எடுத்து வருவதும் நிகழ்ந்தது. சடங்குகள் பலவாகப் பெருகிய நேரத்தில் கரகந்தூக்கலும், சடங்கானது தொடக்கத்தில் ஆண்கள் மட்டும் சுமந்த நிலைமாறிப் பெண்களும் கரகத்தை ஏந்தினர்.

சடங்குகள் பல வெகுவேகமாகக் கலைப் பூச்சுகளை ஏற்றன. காவடி வழிபாடாகத் தேன்றிப்பிறகு சடங்கு நிலைபெற்று இறுதியில் காவடியாட்டம் என்ற பெயரில் கலைவடிவாக மாறியதைப் போலவே கரகமும் கலைவடிவைப் பெற்றது. சடங்கு முறைகள் தேயத்தேய, கலை மெருகுகளை மெள்ள மெள்ள கரகம் சுமக்கத் தொடங்கியது. நாட்டுப் புறக் கலைவடிவாக இன்று தமிழகம் முழுவதும் ஆடப் பெறும் நிலைக்குக் கரகாட்டம் விரிவானது. அதே நேரத்தில் கரகம் தொடக்கம் முதல் இன்று வரை பெற்றுள்ள புறமாற்றங்களையும், உள்ளடக்க மாறுதல்களையும் உற்று நோக்குவது நலந்தரும்.

உள்ளும் புறமும்
உருமாறிய விதம் : தூய்நினைத் தன்னுள் கொண்ட கலைம் புனிதப் பொருளாக, மாறியம்மாகக் கருதப் பெற்றபோது அது தலையில் கமக்கப்பெற்றது. அந்த நேரம் ஆட்டம் எதுவும் இல்லை. நீர்நிலை தொடங்கிக் கோவில் வரும்வரை அக்கரகம் கீழே வைக்கப் பெறுவதில்லை. குறிப்பிட்ட நாட்கள் விரதமிருந்த ஆட்களே கரகத்தை ஏந்தி வர இயலும். சக்திக் கரகம் என்ற பெயரால் ஒரு

வழிபடுபொருளாக அக்கரகம் போற்றப் பெற்றது. உள்ளிருக்கும் நீரோகங்கையாக, யமுனையாக, புனித ஆற்று நீராக என்னப்பட்டது. எனவே, கரகம் வழிபாட்டிற்குரிய நீரைக் கொண்ட வழிபாட்டுப் பொருளானது. சில இடங்களில் அக்கரகங்களின் மேற்புறத்தில் மாரியம்மனின் முகத்தை வரைவர். இது முகமெழுதுதல் என்ற கலைச் சொல்லால் குறிக்கப்பெறும். கரகமே அம்மாகப் புகழ்ந்து ஏத்தப்பட்டதை இதன் மூலம் அறிய இயலும்.

வழிபட்டு வந்த மக்கள் கரகத்தை ஒரு சடங்குப் பொருளாகக் கருதியநிலை அடுத்து. பாற்குடம் எடுப்பதை போலக் கரகம் சுமப்பதும் மாறியபோது வழிபடப் பெறும் நீர் இருந்த இடத்தில் அரிசி இடம் பெற்றது. ஆணால் வீட்டில் நடக்கும் சடங்கு நிகழ்வுகளில் எல்லாம் அரிசி ஓர் இன்றியமையாத பொருள்.

அரிசியை உள்ளடக்கிய கரகம் தேவைப்பட்ட இடங்களில் கீழிறக்கி வைக்கப்பெறும். விரதம் இருப்போரே சுமக்கவேண்டும் என்ற நிலை மாறி, விழா நேரத்தில் யார் யார் விரும்புகின்றனரோ அவர்கள் எல்லோரும் கரகம்கூட்டுத் தொடர்பும். மேற்புறத்தில் மாறியம்மன் ஒருவ வரையப்படுவதும் மாறி மஞ்சள் துணி ஒன்று கட்டப்பெற்று கரகம் புறத்திலேயும் மாறுதல் கண்டது.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சடங்கு முறை மழுங்கடிக்கப் பெற்று, கலைக்கூறுகள் கரகத்தின் வண்ணத்தை மாற்றின. தம் தலையிலுள்ள கரகம் கீழே வீழ்ந்து விடாமல் இசைக்குதக ஆடுவதாக முறையைமாறியது. அதற்கேற்பக் கரகத்திலுள்ள நீரும் இல்லாமல், அரிசியுமில்லாமல், ஆற்றுமணைல் நிறப்புப் பெற்றது. செம்பின் கனம் மட்டுமே இங்கே கவனிக்கப் பெற்றது.

காண்பவர் கண்களை ஈர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக கரகத்தின் மேற்புறம், ஜிகினாத்தாள்

காகிதப்பூச்சுகள், பாசிமணிகள் கொண்டு அலங்கரிக்கப்பெற்றது. பிறகு, கிளி, அன்னம் போன்ற பறவை உருவங்களும், புதுப் பூச்சுகளும் கரகத்தின் மேலுச்சியில் பொருத்தப்பட்டன. கரகம் மாத்திரம் அழகாயிருந்தால் போதுமா? கூம்ப்பவர் எழிலாக அமைய வேண்டாமா?

ஜிகினையும், ஜிகினாத் துணியும், கண்ணனப்பறிக்கும் பிர வண்ணத் துணிகளும் உடுத்தப் பெற்றன. ஆடுவதற்கு வசதியாகக் கீழ்ப்புற ஆடைகளும் விதவிமாக மாறின. யாரெல் லாம் உடல் பயிற்சி பெற்றுள்ளார்களோ அவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் ஆடலாம் என்ற நிலையில் கரகாட்டம் இன்று பரவலாக ஆடப் பெற்ற வருகின்றது.

வழிபாட்டு நிலை மாறி சடங்கு நிலையும் மாறிக் கலைப்போக்கு வலுவான போது ஆட்ட முறைகள் பல விதமாக உள்ளே புகுந்தன. மற்றக்கலைகளில் விதத்தை காட்டும் போக்குகள் அதிகமானதைப் போலக் கரகாட்டத்தில் விளையாட்டுப் போக்குகள் மலிந்தன. கரகாட்டம் ஆடுவார், கரகத்தை தலையிலிருந்து படிப்படி யாக நெற்றிக்கு கொண்டு வருவதும் பிறகு மெல்ல மெல்ல மீண்டும் தலைக்கு மாற்றுவதும் சாதாரண நிகழ்வாகின. தலையில் இருக்கும் கரகம் கீழே விழுந்துவிடாமல் ஆடுவார் கீழே விரித்து வைக்கப் பெற்றுள்ள சேலையை உடுத்திக் காட்டுவது, கரகத்தை தலையில் கமந்தபடி யேதரையில் கிடக்கும் எலுமிச்சம்பழங்களை ஊசி ஒன்றின் மூலம் வாயில் கவ்வி ஒரு கயிற்றில் சேர்ப்பது போன்ற சர்க்கள் வேலைகள் அதிகமாகின.

காட்சியை மேலும் கவையாக்க பானைகளை ஒன்றன் மீது ஒன்றாக அடுக்கி வைத்து அடுக்கு கரகம் என்ற பெயரில் தலையில் குடி ஆடுவதும், கரகம் கீழே விழுந்து விடாமல் இருபுறமும் நிறுத்தப் பட்ட

ஏணியில் கரகச் சலை ஞர் தாமீம் ஏறுதலும் பிறவு அவரவர் வித்தைக் கேற்ப அமைபவை. இவை போலப் பல விளையாட்டுக்கள் கரகாட்டத்தில் உள்ளே புகுந்துள்ளன.

ஆடலும் பாடலும்: வழி பாட்டு நிலையில் அமைந்த கரகச் சுமபில் சுமன்று சள்ளாடும் போக்கு இல்லை. கரகம் சுமந்து வருபவரின் குமை மறக்கடிக்கப் பெறும், குழலை இறையுடன் தொடர்பு படுத்தவும் சில பாடல்கள் பாடப்பெற்றன.

“ஓங்றாங்கரகமடி - கண்ணி
ஓகோ-என் தாயே
ஓடியாங்து பூசைவாங்கு
இப்போ- தாயே
நாலாங்கரகமடி - கண்ணி
ஓகோ- என் தாயே
நாடிவரும் பூங்கரகம்
இப்போ- தாயே।

அங்காங் கரகமடி - கண்ணி
ஓகோ- என் தாயே
அசைந்தாடும் பொன்கரகம்
இப்போ என் தாயே

என்பன போன்று பாட்டுவரிகள் அம்மனுடன் தொடர்பு படுத்தப் பெற்றன. தலையிலே கரகமாக இருப்பவர் மாரியம்மன் என்பதால் வேறுவைப்படும் எந்தப்பாடலும் பாடப் பெறுவதில்லை. மங்கள இசை முழங்கி, உலாவரும் இக்கரகச்சுமப்பு முழுவதும் பக்தியுணர்வின் வெளிப்பாடாக மட்டுமே நிகழ்ந்தது. இன்றும் சில இடங்களில் நிகழ்ந்து வருகின்றது. வெறும் சடங்காகக் கரகமெடுப்பது மாறிய நோத்தில் கரகம் சுமப்பவரின் மன ஆசைகள் வெளிப்பட்ட பாடல்கள். பாடப்பெற்றன. தங்கள் ஊர், பழைய செய்திகள், கனவுகள் யாவும் இந்தப் பாடல்களில் மினிந்தன. இதோ சில சான்றுகள் பாடல்கள்.

“ஆனிலேயும் அழகந்தாண்டி - குட்டி அரும் புமிசைக் காரந்தாண்டி சந்தைப் பேட்டதொண்டிவாடி - குட்டி ஓடிப் போவும் கீருங்கு”

“சாலை நல்லாக் கடந்து
வாங்க மச்சான்
சந்தைப் பேட்டை தாண்டி
வாங்க மச்சான்
சேலை நல்லாக் கட்டி
வாறேன் மச்சான்
சோலைக் கிராமம் ஒடிப்போவோம்”

இதனையடுத்து வந்த கலையாட்டக்கரகத்தில் வெறும் நையாண்டி இசைமட்டுமே இடம்பெற்றது. அவ்விசைக் கேற்பக் கரகமாடுவோர் மெதுவாகவும் வேகமாகவும், மிக வேகமாகவும் ஆடுவர். நையாண்டியில் அவ்வெப்போது திரைப்படத்தில் புகழ்பெற்ற ‘பிரபலமாகிய பாடல்களின்’ மெட்டுகள் வாசிக்கப் பெறும். அதற்கேற்பக் கரகமாடுவர்கள் நெளிந்தும் வளைந்தும் ஆடுவர். களைப்பு வரும் போது கரகத்தைக் கிரைக்கி வைத்துவிட்டு ஒய்வெடுப்பர்.

இன்றைக்குக் கரகாட்டம் எந்த பெயரில் நிகழ்பவை வெறும் களியாட்டங்களே. ஆடவரின் மனங்களைக் கவர்ந்திருக்கும் வண்ணம் கவர்ச்சி நிறைந்த ஆடடயமைப்புகள் இன்றைய கரகாட்டச் சிறப்புகள். ஆட்டங்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறையுடன் திகழ்வதில்லை. ஆபாச அசைவுகளே அதிகம் என்பது கரகாட்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தொந்து பார்ப்போர் கூறும் கூற்றாகும்.

கலை நுணுக்கங்களை இழந்த நிலையில் கண்ணுக்கு விருந்து தருவது மட்டுமே இன்றைக் கரகாட்டத்தின் நோக்கமாகிவிட்டது. பாரவையாளர்களில் சிலர் உள்ளே புகுந்து ஆடிக் கொண்டிருக்கும் பெண்களின் ஆடடக்களில் ரூபாய் நோட்டை குத்துவதும், வேறுவிதமாகச் செயல் படுவதும் இன்று சர்வசாதாரணமாக நிகழ்பவை.

இங்கே கரகம் என்பது கலைப் பொருளாகக் கருதப் பெறுவதால் அவ்வப்போது தரையில் இறங்கி வைக் கப் பெறும். ஆடுபவர்கள்

இளைப்பாறிக் கொள்ள வசதியாக இடையிடையே வேறு ஆட்டங்கள் நிகழும். ‘இராஜாரணி’ ஆட்டம் பேஞ்சு ஆட்டங்கள் சில இடையில் நிகழும். அவையும் கேவிப் பாடல்கள் நிறைந்ததாக, ஒரு மாதிரியான கலையுடன் கூடியதாக இருக்கும். கரகாட்டம் பெயரில் எழுபது விழுக்காடு இப்படித்தான் நிகழ்கின்றது. மரபு மீறாது நடைபெறும் கரக ஆடல்கள் அரிதாக இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் நிகழ்கின்றன.

இவ்வாறாகத் தமிழகத்தில் கரகாட்டம் பல்வேறு கோணங்களைப் பெற்றுள்ளது தொடக்கத்தில் வழிபடுபொருளாக விளங்கிய கரகம் பின்னர் மாறிப் போனது. சடங்கு நிலையில் அடுத்து விளங்கிய கரகம் பின்னர் கலை நிகழ்வாகியது. கலை நிகழ்ச்சிகளில் கவர்ச்சி கூடுதலாகி போய்க் கரகாட்டம் இன்று கண்கவர் ஆட்டமாக மாறியுள்ளது.

கரகம் சுமப்பவராலும் கற்றியிருப்பவராலும் எவ்வாறு கருதப்படுகிறதோ அதற்கேற்ப தன் உள்ளடக்கமும், புறவழகும் அமைக்கப் படுகின்றன. ஆட்டம், பாடல்கள் போன்றவையும் குழலுக் கேறப மாறிப் போயுள்ளன. தமிழக நாட்டுப்புறக்கலைகளில் ஒன்றான கரகம் மிகக் கொடுமையான பயிற்சியின் விளைவால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. கரகாட்டம் பலராலும் பார்டப்படுகிறது.

நன்றி- கலைமகன் - 92

அனுபவம்

வாழக்கற்றுக்கொண்டேன்

உன்னை நேசித்த

பிறகு

துயரப்படக் கற்று

கொண்டேன் உன்னை

பிரிந்தபிறகு”

கே.சந்திரவதனி

எட்டைப் படத்தின் சிருஷ்டத்தோ!

புகழ் மிக்க புகைப்படக் கலைஞரான கொட்டார மூல்லை யூ.எம். பாருக் அவர்களின் புகைப்படக் கண்காட்சி அண்மையில் கொழும்பில் நடைபெற்றது.

1960ம் ஆண்டு முதல் 1970 ஆண்டு வரையிலான 10 ஆண்டுகாலப் பகுதியில் இவர் இத்துறையில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டாரென்றாம். இலங்கையில் புகைப்படக் கலைத்துறையில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவென்றே சொல்ல வேண்டும். இவர்களி லொருவர்தான் யூ.எம்.பாருக் அவர்கள். இவரது நுட்பிக்க அரிய பல புகைப்படங்களை தினகரனில் பிரசுரமாகியுள்ளன. இவரது எத்தனையோ புகைப்படங்கள் தினகரனில் முதல் பக்கத்தில் இடம்பிடித்திருந்தன.

உள்ளுரில் இடம் பெற்ற புகைப்பக்கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்ட இவரது 26 புகைப்படங்களில் 16 படங்கள் சர்வதேச புகைப்படக் கண்காட்சியிலும் வைப்பதற்குத் தெரிவானமை குறிப்பிடத்தக்கது. முன்பு நம்நாட்டில் புகைப்படம் சம்பந்தமான போட்டிகளில் இவரது புகைப்படங்கள் 1ம், 2ம், 3ம் இடங்களைப் பெற்றன.

யூ.எம்.பாருக் தவசக் கித்துவில், 'சாமா' ஆகிய சிங்களத் திரைப்படங்களுக்கு ஸ்டில் ஸ்டில் எடுத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது புகைப்படங்கள் சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்தன. ஹொங் கொங், கலீடன், ஒஸ் திரியா, யூகோஸ்லாவியா ஆகிய நாடுகளில் இடம் பெற்ற புகைப்படக் கண்-

காட்சிகளில் இவரது புகைப்படங்கள் இடம் பெற்றமையை இன்றைய இனைய தலைமுறையினர் அறியமாட்டார்கள்.

சர்வதேச புகைப்படக் கண்காட்சிக்கு ஒருவர் அனுப்பக் கூடிய புகைப்படங்களிலிருந்து ஒரின்டெ தெரிவுக்குமுனினால் தெரிவு செய்யப்படுவதுண்டு.

முன்பாரு தடவை சர்வதேச ரீதியாக நடத்தப்பட்ட புகைப்படப் போட்டியின் போது முழு உலகிலிருந்தும் அனுப்பி

வைக்கப்பட்ட 58இல் புகைப்படங்களில் 272 புகைப் படங்களே தெரிவு செய்யப்பட்டன. இவற்றில் ஐநாப் பாருக் அவர்களது சில புகைப்படங்களும் இடம் பெற்றமை இலங்கைக்கு கிடைத்த பெரும் பாக்கியமாகும். இதன் மூலம் இவர் சர்வதேச அந்தஸ்தைப் பெறும் புகைப்படப்பிடிப்பாளர் என்ற பெருமையைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவரது கைவண் ன மே குன்றின் குரல் அட்டையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

எமக்கொரு நீத் வரும்!

ஆராரோ ஆரிவரோ

ஆராரோ ஆரிவரோ

கண்ணையா எம்மவனே

கலங்காதே காலம் வரும்

என்னையா ஏஞ்சாமி

எமக்கொரு நீதிவரும்

அம்மா மடியினிலே

ஆனமட்டும் நீவறுஞ்சி

பால் குடிக்கப் பார்த்து

பாலின்றி அழுகிறியா

ஒங்கப்பாவ ஏரிக்கையிலே

ஒங்கம்மா நாபார்த்தேன்டா

அண்ணாவ வெட்டயிலே

அம்மா நாஅழுதேன்டா

அம்மா அழுகிறத

ஐயா கண்மையா

கண்டுட்டும் என்ராசா

கண்ணுறங்க மறுக் கிறியா

கண்ணையா எம்மவனே

கலங்காதே காலம் வரும்

என்னையா ஏஞ்சாமி

எமக்கொரு நீதிவரும்

செங்குத்து மலையினிலே

சின்னவா நானேறி

சதையெல்லாம் எழுந்திட்டு

சல்லடையா நிக்கிறேன்டா

சல்லடையா நிக்கிறத

செல்லையா நீபாத்து

என்னி அழுகிறியா

ஏங்கிநீதவிக்கிறியா

கண்ணையா எம்மவனே

கலங்காதே காலம் வரும்

என்னையா ஏஞ்சாமி

எமக்கொரு நீதிவரும்

ஆராரோ ஆரிவரோ

ஆராரோ ஆரிவரோ

ராகலை பன்னீர்

குறவீர்யன் காதல்

சி பண்ணீர்செல்வம்

எந்த விழுநடியில் துப்பக்கி வேட்டுச் சுத்தம் கேட்கும்போ எந்த மனிதனின் மரண ஒலம் எழுமோ என்ற அச்சத்திலிருந்து இன்னும் விடுபாத அந்த வைகறையில், அந்த முதல் பஸ் புறப்பட்டது.

விழித்துக் கொண்டும் எழுவதற்கு கோம்பில் கொண்ட மனிதனைப் போல் அந்த நகரம் பணித்திரைக்குள் விரைத்துக் கிடந்தது.

குமினிஸ் ஹோட்டலைத் தாண்டி, ஏரியைக் கடந்ததும் பஸ்ஸின் வேகத்தைத் தணித்த டிரைவர், புத்த ஆலயமான தலதா மாளிகை வாசலில் சில விநாடிகள் நிறுத்தி இருக்கையிலிருந்தும் எழுங்கு நின்று குணிந்து வணங்கினார். இன்னும் சில பயணிகள் வணங்கிக்கொள்ள, பஸ் மீண்டும் புறப்பட்டது.

யாரும் எதுவும் பேசிக்கொள்ள பயந்தாற்போல் உட்காரந்திருந்தார்கள்.

சில நிமிட பயணத்துக்குப் பிறகு, வாசல் வழியாகவும் கண் ணாடி ஜன் ன் ஸ்களின் இடுக் குகள் வழியாகவும் உள்ளே பிரவேசித்த காற்றில், மகாவலி கங்கையின் சிலிப்பு கலந்திருந்தது. பஸ் வேகம் தணித்து ஒரு வளைவில் திரும்புகையில் பல வருடங்களுக்கு முந்தின ஒரு ஞாபகம் எழு, ஜன் னலைத் திறந்து வெளியே நோக்கினான். தேவா.

அவன் நினைத்தது சரிதான். இது ஒரு காலத் தில் சுவாமி சக்ஷிதானந்தாவின் தபோவனம் இருந்த இடம்தான். இப்போது இருளில் என் னி இருந்தது என் பது தெரியவில்லை. பஸ் பாலத் தில் நுளைந்தது. அவன் கீழே ஒசையற்று ஓடிக் கொண்டிருந்தது மகாவலி கங்கை

நீ கிறிஸ்தவன் இந்து துறவி. இந்து தர்மம் பற்றிப் பேசி

அவர்கிட்டே நான் புத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவள். நான் உனக்கு பரிசு தர்டுமா தேவா?

பனிபிலும் நதியின் சிரிப்பிலும் தோய்ந்து வந்த காற்று முகத்தைச் சாடிற்று. ஜன் னலை அடைக்க வேண்டும் என்று தோன்றவில்லை.

நாற்றுக்கணக்கான ஆண்டு காலமாக தேக்கி வைக்கப்பட்ட அணையொன்று திடுமென உடைப்பெடுத்துக் கொண்டதுபோல் துக்கமும் வேதனைகளும் பொங்கின

நதிக் கரையை ஓட்டியே வெகுதாரம் ஓடிக் கெண்டிருந்தது, பஸ். திறந்த வெளிச் சிறைகளும் தென் னந் தோப்புகளும் கொக் கோ தோட்டங் களும் இவனது நினைவுகளைப் போலவே பின்னோக்கிப் போயின.

ஒருமணி நேரம் கழித்து, அந்த பஸ் சிறிய நகரம் ஒன்றில் நின்றபோது பொழுது புலர்ந்து

கொண்டு வந்தது. எல் ஸாப் பயணிகளும் இறங்கினபின் இவன் கடைசியாக இறங்கினான். கடைகள், தெருக்கள், நகரின் தோற்றும் யாவும் இவன் அறிந்தவையாய் இல்லை. அறிந்த கடைகள், உணர்ந்த மனிதர்கள் தென் படவில்லை. முற்றிலும் அந்நியமாகிப் போன உணர்வு கருடன் தெருக்களில் நடந்தான்.

ஆயினும், தான் படித்த வித்தியாலயமும், நடந்து திரிந்த சாலைகளும் அந்த நகரின் நடுவில் ஓடிய ஆறும் பிரமாண்டமான அணைக்கட்டுக்குள் முழ் கிப்

போய்விட்டதை அவன் அறிந்தே இருந்தான்.

இவன் திரும்ப பஸ் நிலையத்துக்கு வந்தபோது, இவன் பிற்நு வளர்ந்த ஊரின் பெயரைத் தாங்கிக் கொண்டு ஒரு பஸ் நின்றது. இவன் ஒரு காலத்தில் நடந்து திரிந்த அந்த ஊருக்கும் பஸ் இப்போது போகிறது போலும்ஏற்க கொண்டான்.

இவன் அறிந்திராத வழிகளில் பஸ் போயிற்று. இவன் மனசில் பதிந்து போயிருந்த அந்த சாலைகளும் காட்சி கணம் இல்லைதான். ஆனாலும் எங்கும் புதிய நிர்மாணங்கள், புதிய வனப்புகள்... நக்கிள்ஸ் மலைத் தொடரின் வற்றாத இரண்டு ஆறுகளை விழுங் கிட்டேக்கி, அணையாக மறுவடிவம் பெற்றுத் தெரியும் அந்தத் திட்டத்திற்குள் புதையுண்டு போனவை எத்தனை எத்தனையோ என்று நினைத்தபோது ஒரு பெருமூச்சு கிளம் பிற்று. எத்தனை முகங்கள்... நிகழ்ச்சிகள்... அந்த வித்தியாலயத்திலேயே முதல் மாணவியாகத் திகிள்ந்த தமிழ்ப் பெண் ணான விழயலட்சுமி முரட்டுத்தனத்திற்கு பெயர் பெற்றஜலீஸ் அழகான தோற்றம் கொண்ட சாதுவான விக்கிரமசிங்க: இந்த விநாடி வரையிலும் மறக்க முடியாத பிரேமா, ஞானானந்த தேரோ..

இவர்களில் யார், எங்கே, எப்படி இருக்கிறார்களோ? இப்போது பார்த்தால் அடையாளம் கண்டு கொள்வார்களா?

பதினைந்தே நிமிடத்தில் அந்த பஸ், அந்த ஊருக்கு வந்துவிட்டது. பஸ்ஸை விட்டு பூமிலில் கால்பநித்த போது ஆழிராயிரம் உணர்வுகள் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டன. வயல் வெளிகளையும்,

தோப்புகளையும், ஆறுகளையும் கடந்து வந்த ஒரு குளிர்காற்று, இவன் முகம் சிலிக்க மோதிவிட்டப் போயிற்று.

அந்த பிரதேசத்தை தரிசித்தக் கொள்வனைப்போல், பழையனவற்றை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வனைப் போல சில நிமிடங்கள் அங்கேயே நின்றான்.

அதோ, அந்த மலைச் சிகரங்கள் அங்கிருந்து துள்ளிக் குதித்துவரும் ஆறு அதோ அதே பாலம் தான்! கம்புகள் மட்டும் புதிதாகத் தெரிகின்றன. இது தனது ஜென்மபூமியேதான்.

பாலத்தை நோக்கி நடந்து போய் நின்றான். சற்றே தொலைவில் செங்குத்தாகச் சிதறிவிழும் நீர் வீழ்ச்சியிலிருந்து எழுந்த தூவானம், இவன் மேனிலில் வந்து படிந்தது. சில அடிகள் பாலத்தில் எடுத்து வைத்து நடந்தான். மெல்ல ஆடிற்று அந்தப் பாலம்.

நேற்று நடந்தது போல ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

பிரேமாவை முதன் முதலில் சந்தித்தது இந்தப் பாலத்தில்ததான் “ஐயோ, பாலத்தில் குதிக்காதே. நான் ஆற்றுக்குள்ளே விழுந்துவிட்டேன்! என்றாள், அப்போது.”

அவளைக் கடைசியாய்ப் பிரிந்து சென்றதும் இதே பாலத்தில்தான் எனக்கு சாவு எப்ப இருந்தாலும் இந்த பாலத்திலேதான் தேவா” என்றாள், அப்போது.

இப்போது அவள் எங்கே, எப்படி இருப்பாளோ? ஒருவேளை நன்னை மறந்து கூடப் போயிருக்கலாம்.

பாலத்தின் கம்பியைப் பற்றிக் கொண்டு, அதனடியில் சிறிப் பாயும் நீரோட்டத்தைப் பார்த்தபடி நின்றான்தேவா.

குரியஷளி, மலைகளுக்கு

மேலாகப் படரத் தொடங்கியிருந்தது. அதையும் ஒரு மேகத் திரள் குறுக்கிட்டு மறைத்தது.

இவன் அமைதியாக நிற்கும்போதே அந்த பாலம் ஆடிற்று. கூடவே கல்கலவென்ற சிரிப்பலைகள் கேட்டன. எதிர்ப்பும் நோக்கிய தேவா ஒரு கணம் அசைவற்று நின்றுவிட்டான்

நாலைந்து இளம் பெண்கள், கவலைகள், பயம், தயக்கம் ஏதுமற்ற இளமையின் துள்ளல் களோடு பாலத்தில் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களுக்கு வழிவிடுவது போல் ஒருபுறம் ஒதுங்கி நின்றபடியே அவளைப் பார்த்தான். பதினான்கு வயது இருக்கலாம். அதே முகம், அதே வனப்பு, அதே இதழ்கள், உடல்வாரு... “பிரேமா” என்று இவனுது உடடுகள் முனுமுனுத்தன.

தேவாவைக் கடந்து செல்லுவதற்கு முன் ஒரு விநாடி நின்று “அங்க்கிள், மணி என்ன? என்று கேட்டான்.

அதே குரல்! என்ற திகைப்படுன் இவன் மனியைச் சொல்ல, அவள் “தேங்க்கூட அங்கிள்!”. என்று மேலே நடந்து போனாள்.

சில வினாடிகளில் அவள் உருவம் கண்களுக்குத் தொலைவில் போய்க் கொண்டிருந்தது, பாலம் சுப்தம் ஏதும் அற்று அமைதியாக்கிடந்தது.

கால்களுக்குக் கீழே இரைந்து ஒடும் ஆற்றின் ஓலி கூட அவள் செவிகளைத் தொடவில்லை.

- x - x -

“தேவா, நீ பன்னிக்கூடம் போக நேரமாக்க” என்று அம்மாவின் குரல் சுடிசைக்குள்ளிருந்து எழுந்தது. நம் தென் னை மரத் திலே ரெண்டு காகங்கள் வந்து உட்காந்திருக்கு

அம்மா” என்றான், தேவா.

அம்மா வெளியே வந்தாள். அவள் முகத் திலும் சந்தோஷம் தெரிந்தது. இந்தப் பிரதேசத்தில் காகங்கள் கிடையாது. இப்படி ஏதாவது திசைமாறி வந்தால்தான். “வன் பக்கமிருந்து திசைமாறி வந்திருக்கு. நீ கீக்கிறம் புறப்படு. சாயந்தரம் ஸ்கூல் விட்டதும் வந்திரணும். இன்று உன் மாமா வந்தாலும் வரலாம்” என்றாள்.

தேவாவின் நெஞ்சில் இனம் புரியாத சந்தோஷம் ஒன்று நிறைந்திருந்தது. அந்தக் காகங்களின் கரைதலில் மனம் நெகிழ்ந்து போயிற்று. சில நிமிடங்களில் புறப்பட்டு, வயல் பாதைகள் வழியாக வேகமாக நடந்தான். ஆடும் பாலத்தை நெருங்கின்தும் வேகமாய் ஓடினான். நடுப் பாலத்தில் நின்று, இரு புறக் கம்பிகளையும் பற்றிக் கொண்டு குதித்தான். ‘கிரீச், கிரீச்’ என்ற ஒசையுடன் இவனையும் ஏந்திக்கொண்டு ஆடிற்று அந்த ஆடும் பாலம். அது ஆடுவது நின்றது மீண்டும் முன்போல் குதிக்க முயலுகையில், “ஐயோ, பாலத்திலே குதிக்காதே! நான் ஆத்துக்குள்ளே விழுந்திடுவேன்” என்ற குரல் கேட்டு அப்படியே நின்று திரும்பிப் பார்த்தான்.

உயிர்பெற்ற செம்பருத்திப் பூ ஒன்று காற்றில் நடுங்குவதைப் போல கம்பியை இறுக பற்றிக் கொண்டு நின் றிருந்தாள், அவள். எட்டு அல்லது ஒன்பது வயது இருக்கலாம். வெகு அழகாய் இருந்தாள்.

“ரொம்ப பயந்திட்டியா?” என்று கேட்டேன்.

“ம்...”

“பாலத்துக்கு அந்தப்பக்கம் போகணுமா?”

“ம்...”

“சரி, பயப்படாதே! என்கையைப் பிடிச்சிக் கூட்டு வா” பாலத்தைக் கடந்ததும் புன்னகைத்தான். சினேக பாவம் இருந்தது.

“உன் பேரு என்ன?”

“என் பேரு தெரியாதா ஒனக்கு? ஒம்பேரை நான் சொல்லவா?”

“சொல்லு.”

“தேவா”

“உன்னைப் பார்த்திருக்கேன். பேருதான் தெரியாது. ஒங்க அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் எங்க சாதிக்காரங்களைக் கண்டா பிடிக்காது. சரி ஒம்பேரன்ன?”

அவள் நயனங்கள் படித்தன. தலையை ஆட்டிக் கொண்டாள். சின்ன உதடுகளை அழகாகக் குவித்து, “பிரேமா!” என்றாள்.

“நான் இனிமே எங்க பாட்டி வீட்டுக்குப் போகமாட்டேன். இங்கோன் இருக்கப் போறன். நீ படிக்கிற ஸ்கூலிலேதான் நானும் சேர்ந்திருக்கேன்.”

அப்படித் தொடங்கின சினேகிதம் தான், இருவரும் ஒன்றாய்ப் பள்ளிக்கூடம் போய் திரும்பி வந்ததார்கள். கல்லெறிந்து மாங்காய் பறித்தார்கள். விரலிப்பழுமரம் ஏறி உலுக்கினார்கள்...

பிரேமாவின் வீடு ஒட்டுவீடு. சற்று வசதியான குடும்பம். தேவாவின் குடிசையிலிருந்து பார்த்தால் பிரேமாவின் வீடு தெரியும். பள்ளிக்கூடம் புறப்படும் நேரம் வந்ததும் தேவா வாசலில் வந்து நிற்பான். செம்பருத்திப் பூவைப்போல அவள் வீட்டு வாசலில் பிரேமா தெரிவாள். இவன், அவள் வீட்டை ஒட்டிச் செல்லும் குறுக்குப் பாதையில் நின்று அவளை

அழைத்துக் கொண்டு போவான். பிரேமாவின் பெற்றோருக்கு தேவாவின் சாதியையும் மத்தையும் பிடிக்கவில்லைத்தான். ஆனால் என்ன? தங்கள் மகளைப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்பி வைக்க ஒரு நல்ல துணை கிடைத்த வரை சந்தோசம்தான்.

தேவாவுக்கு சிறிய வயல் ஒன்று இருந்தது. தேவா வயலிலும் வேலை செய்வான். அம்மா வெளியிலும் வேலைக்குப் போய் வருவாள். அவளது கணவன், தேவாவுக்கு நான்கு வயதான போது ஒரு விபத்தில் இறந்து போனார். அம்மாவுக்கு ஒரு அண்ணன் வெளியில் இருந்தார். அம்மாவுக்கு சகலமும், மகள் தேவாதான். தன்மகள் படித்து உயர்ந்த நிலைக்கு வரவேண்டும் என்ற ஒரே கனவுதான் அம்மாவுக்கு

ஆண்டுகள் கடந்து போயின. தேவா இனி மேலை படிக்க வேண்டும் என்றால் நகரத்துக்குத்தான் போகவேண்டும். இரண்டு மைல் தூரம் நடந்து, நான்கு மைல் தூரம் பஸ்ஸில் போவவேண்டும். அல்லது ஆறுமைல் தூரமும் நடந்தே போக வேண்டும். செலவுக்கு என்ன செய்வது?

“நான் எங்கோச்சும் வேலைக்குப் போகிறேன் அம்மா என்றான், தேவா.

“அதெல்லாம் படிப்பு முடிந்த பிறகு. எத்தனை கண்டங்கள் வந்தாலும் உன்னைப் படிக்க வைப்பேன்” என்று அம்மா உறுதியாக இருந்தாள்.

நகரத்துக்குப் படிக்கப் போவதைப் பற்றிச் சொன்னதும் பிரேமா அழுது விட்டாள்.

“இன்னம் ஒரு வருஷத்தில்லே உன் படிப்பும் இங்கே முடிஞ்சு

போயிரும். பிறகு நீயும் என்னோடு டவுன் நுக்கு வரலாம்” என்று ஆறுதல் சொன்னான் தேவா.

அந்த ஒரு வருட காலமும் எப்போது கழியும் என்றிருந்தது. ஆற்றுக்குக் குளிக்க வரும்போதுதான் பிரேமாவைப் பார்க்க முடிந்தது.

பிரேமா வேகமாக அழுகாக வளர்ந்து விட்டிருந்தான். அவளது மாமன் மகன் சுனில் இவளையே சுற்றிச் சுற்றி வந்தான். வாத்தியாரோடு சண்டை போட்டுக்கொண்டு படிப்பை நீறுத்திவிட்டான் அவன். எப்போதும் வாயில் பிடி வைத்திருந்தான். தன் வீட்டுத்தெண்ணமரத்தில் சொந்தமாகக் கள் இறக்கி தினமும் குடித்தான். ஒரு தடவை பிரேமாவின் அப்பா பேச்சு வாக்கில் “பிரேமாவை பட்ப படிப்பு படிக்க வைக்கணும்” என்று கூறினார்.

“எனக்கு மனைவியா வரப் போறவனுக்கு அவ்வளவு படிப்புத் தேவையில்லை” என்று கத்தினான், சுனில்.

பிரேமாவின் அப்பா அதற்கு அப்போது பதில் சொல்லவில்லை. நகரத்துப் பள்ளியில் பிரேமாவைப் படிக்கச் சேர்த்துவிட்டதன் மூலம் தன் பதிலை வெளிப்பத்தினர்.

மீண்டும் அவர்கள் ஒன்றாய் நடந்து பஸ் ஏறி நகரத்துக்குப் படிக்கப் போனார்கள்.

பிரேமா வயக்கு வந்தபின் பஸ் நாட்களாக அவளைப் பார்க்க முடியவில்லை. இனி பிரேமாவைப் படிக்க அனுப்ப மாட்டார்கள் என்றுதான் தேவா எண்ணியிருந்தான். எதையோ இழந்த சோகம் ஒன்று அவன் நெஞ்சைக் கவ்வியிருந்தது. அம்மா இவனிடம் கடந்த சில நாட்களாக ஏற்பட்டிருந்த கவனித்து

வந்திருந்தாள். மெல்ல மகனிடம் பேச்சுக் கொடுத்தாள்.

“ஏன் தேவா எப்பவும் கவலையா இருக்கே?”

“அப்படி யெல்லாம் ஒண்ணும் இல்லேயம்மா”

அம்மா சற்றுநீரம் மெளன்மாக இருந்து விட்டுத் தன் மகனின் தோள்களில் பரிவோடு கைகளைப் பதித்தாள்.

“நாம் ஏழூகள், மகனே! இது உனக்கு ஆற்றலையும் அறிவையும் வளர்த்துக் கொள்ளும்வயது. இந்த வயசிலே நீ எடுத்து வைக்கிற ஒவ்வோரு அடியும் முக்கியமானது. நீ ரொம்ப உழைக்கனும். இந்த ஊரிலே மட்டும் இல்லே இந்தத்த் தேசத்திலேயே நீ உயர்ந்து விளங்கனும். என் ஆசையெல்லாம் அதுதான் மகனே!”

“சாதிப்பேன் அம்மா” என்றான் தேவா.

அம்மா அவனது கண் கணீரை தட்ட துடைத் து, தலையைக்கோதி விட்டாள்.

பிரேமா மிகவும் அருமையான பெண். ஆனால் அவர்கள் சொத்து, அந்தஸ்து எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்நவர்கள். ஜாதி, மதம் எல்லாவற்றிலும் நம்மோடு ஒத்துவர மாட்டார்கள். நமது நிலையை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது, தேவா!”

ஒரு மாதம் கழிந்து போய்விட்டது. வித்தியாலயத்துக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தவன் “தேவா” என்ற அழைப்புக் குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தான். அப்போதுதான் பனியில் நனைந்து மலர்ந்து சிலிர்க்கும் சிவப்பு ரோஜாவைப்போல பிரேமா! இதழ்களிலும் விழிகளிலும் புது வசீகரமும், வனப்பும் தெரிந்தன. அவள் முகத்தையே பார்த்துக்

கொண்டிருக்க வேண் மும் போல் ஆசையா இருந்தது.

“நானையிலே இருந்து நானும் வித்தியாலயத்துக்கு வருகிறேன் போய்விடாதே!” என்று சொல்லிவிட்டுப் போனாள்.

தேவாவின் முகத்தில் மீண்டும் களையும் சந்தோஷமும் திருப்பி வந்தன.

தேவா அந்த வித்தியாலயத்தில் முதல் மாணவனாகத் திகழ்ந்தான்.

பிரேமா மிகச் சிறந்த பாடகியாக அந்த வித்தியாலயத்தில் பிரபலமானாள். தேவாவுக்கு இணையாகவும் பெண்களிடத்தில் முதல் இடம் பெறும் விளங்கினாள் விஜயலட்சுமி என்ற தமிழ் பெண்.

தேவாவின் நண்பர்களில் முரட்டுத் தனமிக்க முஸ்லீம் இளை ஞான ஜீல்லும் சாதுவான அழகிய தோற்றம் கொண்ட விக்கிரமசிங்கம் முக்கிய மாணவர்கள்.

ஒரு மாவட்டப் பேச்சுப் போட்டியில் இரண்டே புள்ளிகள் வித்தியாசத்தில் விஜயலட்சுமி முதல் பரிசையும் தேவா இரண்டாம் பரிசையும் பெறநேர்ந்தது.

“பிரேமாக்கிட்டே வாங்கிக் கட்டிகிக் கோரேடா, மச்சான்!” என்று ஜீல்லும் விக்கிரமசிங்கவும் சொன்னது சரியாகப்போய்விட்டது.

“எனக்கு விஜயலட்சுமி மேலே கோபமோ பொறாமையோ கிடையாது! எல்லாவற்றிலும் நீதான் முதலாவதாக இருக்கணுங்கிறதுதான் என் ஆசை நீ பேச்சுப் போட்டிக்குத் தயார் பண்ணின நோட்சுகளை எதுக்காக எதுக்காக அவகிட்டே கொடுத்தே? உன் நோட்ஸ் இல்லேன்னா அவ முதலாவதாக வந்திருப்பாளா?” என்ற பிரேமா, இரண்டு நாட்கள் தேவாவிடம் பேசவே மறுத்து விட்டாள்.

"கேட்டானேன்னு கொடுத்தேன், பிரேமா! அதை அப்படியே மனப் பாடம் பண்ணிப் பேசுவான்னு நான் எதிர்பார்க்கலே" என்றான் தேவா.

அதற்கு தன்டனையா இன்னும் இரண்டு நாளைக்கு நீ என்னோட பேசக்கூடாது" என்ற பிரேமா வேகமாக நடந்து ஆடும் பாலத்தைக் கடக்க முயன்றான். தேவா ஒடிப்போய் எதிரே நின்று அவனது கையைப் பற்றி "பள்ள பிரேமா" என்று கெஞ்சினான்.

பிரேமாவின் முகத் தில் புன்னகை திரும்பிற்று.

உன் னை ரொம்ப நோகடி சிட்டோ? என்று பிரேமா கனிஷ்டன் கேட்கையில் அந்தப் பாலம் ஆடிற்று. இருவரும் திரும்பி

திடுக்கிட்டுப்போய் ஒதுங்கி நின்றார்கள்.

பாலத் தில் நடந்து வந்து கொண்டிருந்த புத்த துறவியான ஞானானந்த தேரோ இவர்களை நெருங் கிணபோது, இருவரும் குனிந்து மரியாதை செலுத்தினர். இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்த தேரோ, ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் அந்தப் பாலம் ஆட நடந்து போனார்.

அந்த ஊரில் ஆங்காங்கே தமிழ்க் குடும்பங்களும் இருந்தன். அவர்களோடு தேவாவுக்கு நல்ல உறவு இருந்து வந்தது. தமிழ் நன்பர்களும் அவனுக்கு இருந்தனர். அவர்களோடு தேவாவுக்கு நல்ல உறவு இருந்து வந்தது. தமிழ் நன்பர்களும் அவனுக்கு இருந்தனர்

நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் பொதுச் சேவையிலும் தேவா ஈடுபட்டான்.

அம்மாவின் உடல் நிலை மோசமாகிக் கொண்டே போயிற்று. ஆயினும் மகனைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்ற முடிவிலிருந்து பின்வாங்கவில்லை.

தேவா அதற்கு பின் பல பேச்கப்போட்டிகளிலும் கட்டுரைப் போட்டிகளிலும் பரிசுகளைப் பெற்றிருந்தான். அவ்வப்போது நோட்டுப் புத்தகத்தில் கவிதை கூட எழுதி வந்தான். இந்து தர்மம் பற்றிய ஒரு பேச்கப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றதோடு கவாமி சச்சிதானந்தாவின் தனிப்பட்ட பாராட்டுதலையும் பெற்றபோது, பிரேமா அடைந்த சந்தேஷ்த்திர்கு அளவே இல்லை. இத்தனைக்கும் பாட்டுப்போட்டியில் அவள்தான் முதல் பரிசு பெறிறிருந்தாள். தனது வெற்றியை விட தேவாவின் வெற்றியே அவனுக்குப் பெரிதாக இருந்தது.

தென்னந்தோப்பு வழியே வீடு திரும்பிக் கொண்டிருக்கையில் அவனது கையைப் பற்றிக் கொண்டு கேட்டாள். "நீ கிறீஸ்தவன். கவாமி சச்சிதானந்தாவோ இந்து துறவி. இந்து தர்மம் பற்றிப் பேசி அவர்க்கிட்டே பரிசும் பாராட்டும் வாங்கிட்டே. நான் புத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவன். நான் உனக்கு என்ன பரிசு தரட்டும் தேவா?"

"என்றைக்கும் உன் அன்பு மட்டும் தான் பிரேமா வேண்டும்!" என்று குரல் நெகிழுச் சொன்னான் தேவா.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் வரும் போது கவிதை போட்டி ஒன்றைப்பற்றி பத்திரிகைக் குறிப்பைக் கொண்டு வந்து அவனிடம்

கொடுத்து, “இந்தக் கவிதைப் போட்டிக்கு நீ கட்டாயம் எழுதனும்” என்றாள்.

ஏதோ எழுத ரேன். ஆனா கவிதைப் போட்டிக்கு எழுதறதுக்கு நிறைய திறமை வேணும் பிரேமா” என்று தயங்கினான், தேவா.

பிரேமா கோபத் தோடு அவனைப் பார்த்தாள்.

எனக்கு அதைப் பற்றியெல்லாம் தெரியாது. நீ இந்தப் போட்டிக்கு எழுதியே ஆகணும்.

“முயற்சி பண்ணேன், பிரேமா.”

பிரேமா அத்துடன் ஒய்ந்து விடவில்லை. தினசரி, எழுதினாயா” என்று கேட்டு நச்சித்து அவனை எழுதி அனுப்பவைத்துவிட்டாள்.

அதன்பின் இரண்டு மாதங்கள் கழிந்துவட்டன. ஒரு ஞாயிற் றுக் கீழமையன்று குடிசைக்குள்படித்துக் கொண்டிருந்தான் தேவா. வாசல் பக்கம் யாரோ ஒடிவரும் ஒசை கேட்டது. இவன் வெளியே எட்டிப் பார்ப்பததற்குள் பிரேமா உள்ளே வந்து விட்டாள்.

“உன் கவிதைக்கு முதல் பரிசன தங்கப்பதக்கம் கிடைச்சிருக்கு தேவா! இன்றைய பேப்பல் ரிசல்ட் வந்திருக்கு” என்று பத்திரிகையைப் பிரித்துக் காட்டினாள். மகிழ்ச்சிப் பரவகத் தில் அவள் கையைப்பற்றிக்கொண்ட தேவாவுக்கு பேசத் தோன்றவில்லை. பற்றிய அவன் கையில் ஒரு முத்தம் கொடுத்துவிட்டு வெளியே வந்தாள். பிரேமா. எதிரே கடும் சினத்தோடு நின்று கொண்டிருந்தான் சனில். மதுவின் நெடி குப்பென முகத்தைச் சாடிற்று “எங்கம் போயிட்டு வாறோ?” என்ற சுனிலின் வார்த்தைகளில் அருவருப்பு

நிறைந்திருந்தது.

அம்மாவுக்கு எவ்வளவு வைத் தியம் பார்த்தும் குணப்படவில்லை.

நான் இனி பிழைக்க மாட்டேன் தேவா! எனக்கு பிறகு உனக்கு இங்கே யாரும் இல்லை. வயலை விற்றுவிட்டு மாமாவுடன் போய்விடு.” என்றாள் அம்மா, ஒருநாள் அப்படிச் சொன்ன இரண்டோளில் அம்மா இறந்து போனாள்.

அம்மா இறந்த துக்கத்தை அவனால் ஆற்றுமுடியவில்லை. இருபு பகலாக அமுது கொண்டிருந்தான். அவனது மாமா தன்னுடன் வருமாறு அவனை அழைத்தார். “இன்னும் சில நாள் கழித்து வருகிறேன்” என்று அவரைப் போகச் சொல்லிவட்டான்.

பிரேமா வந்து கண்ணீர் மல்க அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லிவிட்டு போனாள்.

நாட்கள் கழிந்து போயின் தேவா வித்தியாலயத்திற்கும் போகவில்லை. அவனது இன்றைச் சேர்ந்த நன்பர்களும் தமிழ்நன்பர்களும் அவனுக்கு உதவியாக இருந்தனர். பகல் பொழுதில் வயலில் வேலை செய்தத் தோழ் போக மற்ற நேரங்களில் வீட்டிலிருந்தே படித்தான். எழுதினான். பொதுத் தொண்டுகளில் கலந்து கொண்டான். சாதி, இனம் மதங் கருக்கு அப்பால் மனித நேயத்தைத் தேடியலையும் ஒர் இளைஞராய் அந்த ஊரில் நடந்து திரிந்தான். அம்மா இறந்த சோகத் திலிருந்து மீழ பல மாதங்களாயிற்று.

இவனுக்கு எதிராய் சுனில் பலவகைகளிலும் வளர்ந்து வந்தான். தேவாவுக்கும் சுனிலுக்கும் அடிக்கடி வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது.

ஞானாந்த தேரோ, தேவாவை வரச் சொல்லித் தகவல் அனுப்பியிருந்தார். அவரை அவ்வப்போது பார்த்து ஒன் ரிரண் டு வார்த்தைகள் பேசியிருக்கிறானே தவிர, அதிகம் பேசினதில்லை. தயக்கத்தோடு அவரைப் பார்க்கச் சென்றான்.

“என் பின்னால் வா, மகனே!” என்ற துறவி உதிர்ந்து கிடந்த நாகவிங்க மர இலைச் சுருகுகளைத் தாண்டித் தனிமையான இடத்துக்கு அவனை அழைத்துச்சென்றார். ஒர் அரசு மரத்தடியில் மேடை போல கிடந்த ஒரு கல்லில் உட்கார்ந்து கொண்டு “உட்கார்” என்றார்.

அவன் அவருக்கு எதிரே இருந்த ஒரு சிறு கல்லில் உட்கார்ந்தான்.

“தாயை இழந்த சோகத்தி லிருந்து நீ விடுபட்டிருக்கிறாய் என்று என்னுகின்றேன் என்று ஆரம்பித்தார் தேரோ. அவரது பேச்சைக் கேட்க ஆச்சரியமாய் இருந்தது. ஆவனால் நம் பழுதியவில்லை. ஏதோ அமைதியான, புத்தனைப் பாடும் சாதாரண ஒரு துறவியாகத் தானே தேவாவும் ஏன் இந்த ஊராருமே நினைத்து வந்திருக்கின்றனர்

“நீ வேறு மதத்தைச் சார்ந்ததவன், ஆனாலும் உன் சொயல் களை மதிக் கிள் றேன். துறவியாக இருந்து என்னால் செய்ய முடியாமல் போன நல்ல காரியங்களை எல்லாம் நீ செய்து வருவது சந்தோஷமாய் இருக்கிறது. மகனே! இந்த மக்கள் சொத்து, சாதி, மதம், இனம் என்று எத்தனையோ பேதங்களால் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. காலை அரசியல் வாதிகளுக்கு இத்தகைய பேதங்களே கைகொடுக்கின்றன. ஸாப் தருகின்றன. இன்று இந்த பூமியில்

துறவு மலிவாக சிவரு ஆகிளி ஆனால் எத்தனை நேர்கை இன்று முகம் து! இளைஞர் துறவிகள் நிறைய தேவா, புதிய பல அப்பும் என்று பற்றியும் எதிர்பார் இருவாக நேசிக்க அமை நீயும் மதங்கள் சேர்ந்த தாழ்த்து என்று பற்றியும் எதிர்பார் இருவாக நேசிக்க அமை நீயும் மதங்கள் சேர்ந்த தாழ்த்து என்று அயோ எப்பட பெருவாக தோன்று மனித காதல் வீழ்ச்சி செல்ல வாழ காதல்

வரவு என்பது மலிவாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒருவன் சிவுரு அணிந்து விட்டாலே துறவி ஆகிவிட்டாக மக்கள் நம்புகிறார்கள். ஆனால் அந்த சிவுருக்குள்ளே எத்தனை போலிகள்! ஒரு நேரமையான மாணிட ஆன்மா இன்று எத்தனை இடர்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது! உன்னைப் போன்ற இளைஞர்களுக்கும் என்னைப்போன்ற துறவிகளுக்கும் இந்த தேசத்தில் நிறைய வேலைகள் இருக்கின்றன, தேவா!

தேவாவுக்குத் துறவியின் பேச்சு புதிய நம்பிக்கையைத் தோற்றுவித்தது. பல விஷங்களைப் பேசியபின் அப்புறம் உன் சொந்த விஷயம்... என்று நிறுத்தி, "பிரேமாவைப் பற்றியது,"

தேவா இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. "நான் கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கிறோம்" என்றான்.

தேரோ சில வினாடி அமைதியாக இருந்தார். "ஆனால் நீயும் பிரேமாவும் இரண்டு மதங்களையும் இரண்டு சாதிகளையும் சேர்ந்தவர்கள். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு கொண்டவர்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அயோக்கியனான சுனில் இருக்கிறான். எப்படி வெற்றி பெறுவாய்து?"

தேவா துயரோடு பெருமுச்செறிந்தான். தேரோ அவனது தோள்களில் கைகளைப் பதித்தார்.

"இதோ பார், தேவா! மனிதனுக்கு மேன்மை தருகிற காதலை வரவேற்கிறேன். மனிதனை வீழ்ச்சிக்கும் மரணத்திற்கும் இட்டுச் செல்லாத சகல காதலையும் வாழ்த்துகிறேன். ஆனால் ஒரு காதலின் பொருட்டு ஆற்றல்மிக்க

இளைஞர் ஒருவன் அழிந்து போவதை நான் விரும்பவில்லை. இன்றைய நம் தேசம் காதல் மட்டுமே முக்கியமானது என்ற ஒரு நிலையில் இருந்தால் உங்கள் காதலை அங்கீரிக்கும் முதல் ஜீவன் நான் ஆகவே இருப்போன். நன்றாக யோசித்து முடி எடு. சுனிலும் அவனது சக ஆட்களும் உன்னை அழிப்பதற்கு காத்திருக்கிறார்கள்"

தேரோவின் வார்த்தைகள் பொய்அல்ல. ஆனால் எப்படியும் மரணம் வரவே போகிறது. எப்படி மரணித்தால் என்ன? அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு வீடு வந்தான். சில நாள் கழிந்து இரவில் உறங்க மடியாத வேதனைகளோடு தவிர்த்துக்கொண்டிருந்தவன் வாசல் புறமிருந்து தேவா! என்ன குரல் கெட்டு தினைப்புடன் கதவைத் திறந்தான் அவசரமாக உள்ளே வந்தார், ஞானானந்த தேரோ.

"தேவா, நீ இப்போதே புற்படு ஏன்கவாம்

சுனில் உன்னைக் கொன்றுவிடுவான் உடனே புற்படு. பிரேமா உன்னைப் பார்ப்பதற்காகப் பாலத்துக்கு அருகில் இருக்கிறார்கள் என்றார் தேரோ.

நான் போகத்தான் வேண்டுமா? ஆம், மகனே! நீ வீணாக

ஒரு அயோக்கியனால் கொல்லப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. இப்போது போ. நீ இந்தக்கிராமத்திற்கு தேவப்படும் ஒரு காலம் வரவே செய்யும். அப்போது வரலாம் இன்று நீ பலமில்லாத தனி மனிதன். அவனோ ராட்சஸ் பலம் கொண்டவன்.

தேரோவின் பாதங்களை கொட்டுவணங்கி விடைபெற்றுகொண்டு பாலத்தை நோக்கி ஓடினான் தேவா.

அவன் உருவத்தை அடையாம் கண்டுகொண்டு பிரேமா என்று அழைத்தான்

வா பிரேமா! நாம் இந்த ஊரைவிட்டே போய்விடலாம் என் தாய் வீட்டில் உயிருக்காக போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என் மனச்சாட்சியை அழித்து விட்டு இப்போது வரமுடியாது, தேவா! இதோ பணம்... செலவுக்கு வைத்துக்கொள் புறப்படு. சுனில் தேடிவந்துவிடலாம்.

'என்னைக் கொல்லட்டும் பிரேமா'

பிரேமா அவன் முகத்தைக் கைகளால் ஏந்தி கண்ணீர் வழிய முத்தமிட்டாள்.

'எனக்குச் சாவு எப்ப இருந்தாலும் இந்தப் பாலத்திலேதான் தேவா! நீ இப்ப என்பேச்சைக் கேக்கல்லேன்னா, இப்பே பாலத்திலே இருந்து குதிச்ச சாகிறதவிட எனக்கு வேறே வழியில்லை.'

'நில் பிரேமா!' என்றான், தேவா அவளை இறுகத் தழுவி முத்தமிட்டான். அப்புறம் அவளிடம் இருந்து வேகமாகப் பாலத்தைக் கடந்து சென்றான்.

பிரேமா அப்படியே தரையில் உட்காங்கு அழுதாள்.

சுனிலும் அவனது ஆட்களும் கூச்சலிட்டபடி ஒடிவந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கால்களுக்கு கீழே இறைந்து ஒடும் ஆற்றின் ஒலியை தேவா உணர்ந்த போது வெய்யில் சுள்ளென்று முகத்தைச் சாடிற்று.

எத்தனை வருடங்கள் கடந்து போய்விட்டன! பிரேமா இப்போது எப்படி இருப்பான்? 'அங்கிள், மனி என்ன?' என்று சற்றுமுன் கேட்டவள் ஒருவேளை பிரேமாவின் மகளாக இருக்குமே?

நடந்தான். எதிர்ப்பட்ட முகங்களில் அறிந்தமுகங்கள் ஏதும் இல்லை.

எங்கும் நிறைய மாறுதல்கள். பால் வெளியாய் கிடந்த இடங்களில் கூடவீடுகள். புதிய சாலைகள், புதியாய் கட்டப்பட்டிருந்த புத்த கோவில் தொலைவில் வரும்போதே பட்டது.

முன்பு கோவிலைச்சுற்றி நிழலும் குளிர்ச்சியும் நந்து கொண்டிருந்த அரசு மரங்களும் நாகலிங் க மரங்களும் இருந்த இடம் தெரியவில்லை

கோவில் இருந்து வெளியே புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு துறவிக்கு வணக்கம் செலுத்திய தேவா, ஞானந்த தேரோவைப் பாக்கவேண்டும் என்றான்.

அந்த கடைசி முத்தில் பார் என்றா அந்த துறவி.

தேவா அங்கு போய்ச் சேர்ந்தபோது ஒரு முதிய துறவி புத்தகம் யடியந்தில் மூஷி இருந்தார். 'கவாமி...' என்றான்

'யாரது?' என்ற கேள்வியோடு நிமிர்ந்த துறவி, அவனையே சிலவினாடிகள் உற்றுநோக்கினார் விழிகளில் அதே தீட்சண்யம். உடலின் கம்பீரம் மட்டும் தளர்ந்திருப்பதாய் பட்டது.

'இடிப் போய் அவரது கைகளைப் பற்றி வணங்கினான். 'கவாமி', என்னைத் தெரிகிறதா?' தேவா!

'என்றார் ஞானந்த தேரோ இவனை அணைத்தபடி அழைத்தச் சென்றார்.

'நீ சரியான நேரத்தில் வந்திருக்கிறாய் இப்போது நீ எப்படி இருக்கிறாய்? என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாயிர்'

மக்கள் இயக்கம், கட்டும் பணியிலும் இலக்கியபணியிலும் தான் ஈடுபட்டிருப்பதாக தெரிவித்தான். தேவா

அத்துடன், தான் எழுதி புனைப்பெயரில் வெளிவிட்ட சில புத்தகங்களில் பிரதிகளையும் அவருக்கு கொடுத்தான். ஞானந்த தேரோவின் விழிகளில் ஆக்சரியமும் சந்தோசமும் பொங்கின.

'இந்தப் புத்தகங்களை எழுதியது நீதானா ஏற்கனவே படித்து சந்தேஷஷமடைந்தேன். இது நீயாக இருக்க முடியும் என்று நான் என்னவே இல்லை ஒரு விஷயம் தெரியுமா உனக்கு? இந்தப்புத்தகத்தை எழுதினது நீதான் என்று அறியாமலேயே பகிறங்கமாகவே உன் புத்தகங்களைத் தீயிட்டு கொழுத்தினான், சுனில்...'

'கனிலா?' ஆம் அதே சுனில்தான் நீ இந்த ஊரைவிட்டு போகக்காரணமாய் இருந்த அதே சுனில் தான் அவன் இப்போது பெரிய அரசியல் புள்ளி இந்த ஊரில் தமிழர்களில் வீடுகள் தீப்பற்றி சாம்பளனத்தகும் அவர்களின் பினங்கள் ஆற்றில் மிதந்தற்க்கும் முழுக்காரணமே அவன்தான் தேவா அவனை எதிர்க்கும் தெரியமும் மனச்சாட்சியும் இங்கு யாருக்குமே இல்லாமல் போய்விட்டது தேவா! என் கண் முன்னாலேயே எத்தனை கொலைகள் கொள்ளைகள் எத்தனை யுகங்கள் ஆணாலும் நமது இனம் சம்பாதித்துக் கொண்ட பாவத்தைக் கழுவ முடியாது! இவர்களுக்கு எதிராகப் போராடி நான் தோற்று விட்டேன் மத வெறியும் இன வெறியும் கைகோர்த்துக் கொண்டு ஆட்டம் போடும் போது என் குறல் தனிமையுட்டுப் போய்விட்டது. இப்போது நீ வந்திருக்கிறாய் நமது இனத்தின் பாவத்தை நம்மால் கழுவ வழியுண்டா தேவா?' இந்தப் பகுதியில் இன மதச்சார்பற்ற-மனச்சாட்சி உள்ள

மனிதர் களையெல்லாம் கண்ணுபித்து அவர்களையெல்லாம் ஒன்றினைக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தோடுதான் கவாமி என்னை இங்கே அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள் அதற்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் உங்களைப் போன்ற துறவிகளையும் என்னைப் போன்ற தனி நபர்களையும் முதலில் தாம் ஒன்றினைக்க வேண்டும்.

'அந்தப் பணிக்கு என் உயிர் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்' என்றார் துறவி

வெகுநேரத்துக்குப் பிறகு தேவா கேட்டான் கவாமி பிரேமா இப்போது எங்கே இருக்கிறாள்? நான் அவனைப் பார்கலாமா?' தேரோ வேதனையோடு அவற்றிப்பார்த்தார் உனக்கு ஏதுவுமே தெரியாதா தேவா?' இந்த ஊரைவிட்டுப் போன தோடு சகல தொடர்புகளும் விடுபட்டுப் போய்விட்டன கவாமி'

'நீ ஊரைவிட்டுப் போன மறுமாதமே சுனில் பிரேமாவை அவன் விருப்பத்துக்கு எதிராகக் கல்யாணம் செய்து கொண்டான். ஒரு வருடம் அவன் படாத பாட பட்டுவிட்டான் அந்த அரக்கனிடம். ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது அதன்பின் சில மாதங்களில் அவன் பாலத்திலிருந்து குதித்துக் கூறுகொலை செய்து கொண்டுவிட்டான். அவன் குழந்தை இப்போது பிரேமாவின் தந்தை வீட்டில்தான் வளர்கிறாள். பார்த்தால் பிரேமாவைப் போலவே இருப்பாள். அவன் பெயர் ஸ்லாவதி என்று ஞாபகம்.'

தேவா கண்கலங்க அந்தப் பிரதேசத்தை வெறித்துப் பார்த்தான்.

மறுநாள் அவன் வாழ்ந்த இடத்தை நோக்கிப் போனான் அவன் நிலமும் வீடு இருந்த இடமும் எது என்றே அறியமுடியாதபடி

மாற்றங்கள் நிகழ்த்திருந்த போதிலும் அவன் பிறந்து வளர்ந்த இடத்தை அவனால் உணர முடிந்தது பிரேமாவின் வீடு நிறம் மங்கி ஒடுகள் சிதிலமடைந்து பாழடைந்த தோற்றம் காட்டியது. நடந்து குறுக்குப் பாதை வழியாக அந்த வீட்டின் வாசலின் போய் நின்றான் வாசலில் இருமிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த பெரியவர் யார்ப்பா நீ? என்ன வேண்டும்? என்று கேட்டார்

இவன் தன்னைப் பற்றி சொன்னதும் அவர் கண்களிலிருந்து கண்ணிர் பொங்கிறது.

அப்போது உன் அருமை எனக்குத் தெரியாமல் பொய்விட்டது. நான் தான் அருமை மகளை இழந்து விட்டேன் அந்த அரக்கன் என் மகளைக் கொண்டு விட்டான் என்று புலம்பினார், கிழவர்.

'தாத்தா' என்று ஒரு குரல் கேட்டது

இவள் யார் தெரியுமா தேவா? என் பிரேமாவின் மகள் ஸௌவதி பிரேமாவைப் போலவே இல்லையா அந்த சனில் நிழல் கூட இவளை அண்டவிடாமல் வளர்த்து வருகிறேன்.'

'இவரை நான் நேர்த்துப் பார்த்தேன் தாத்தா' என்றாள் ஸௌவதி பேசிக்கொண்டு இருங்கள் அங்கிள் நான் தேநீர் கொண்டு வருகிறேன் என்று' வீட்டுக்குள் போனாள்.

அன்றிரவு தேவாவால் தூங்க முடியவில்லை. இரண்டு நாட்கள் கழித்து நகரத்துக்கு வந்தபொழுது எதிர்பாராத விதமாக ஜல்லைச் சந்தித்தான் மனிகைக் கடை வைத் திருந்தான். முரடனான அவனைத் தொந்தியோடு பார்க்க வியப்பாக இருந்தது. எங்களை எல்லாம் இப்படி அடியோடு மறந்து

போவென்னு நான் நினைக்கவே இல்லேடா தேவா! என்று வருந்தினான் ஜல்லை.

அன் றிரவு ஜல்லை கடையிலேயே தங்கினான் தேவா நண்பர்கள் வெகு நேரம் வரை உறங்காமல் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

நீ திருமிவந்து பீரோமாவை அழைச்சுக்கிட்டு போயிருக்கணும் தேவா:

'நான் அந்த எண்ணத்தோடு தான் ஊரைவிட்டுப் போனேன் ஆனால் நான் வாழ்க்கையில் அதற்குப் பிறகும் பல பேராட்டங்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியதாய்ப் போச்சு பிரேமாவுக்கு கலியானம் ஆன செய்தி மட்டும் கேள்விப்பட்டேன் அதன் பிறகு எந்தப் பெண்ணையும் என்னாலே நினைச்சுப் பார்க்க முடியலே! அரசியல் மக்கள் இயக்கம்னு என் வாழ்க்கை திருப்பிடிச்சு. இந்தப் பகுதியிலே வன் முறைகள் தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எதிராக நிறைய நடந்திருக்கும் இனம் மத வெறிகளுக்கு எதிராக பேராட ஒரு மக்கள் இயக்கத்தை அமைக்கிற நோக்கத்தோடதான் நான் இங்கே திருமிவந்திருக்கேன் ஜல்லை முதலில் நமது நன்பர்களை யெல்லாம் சந்திக்கணும். விக்கிரம சிங்கவைப் பார்க்கணும் அவன் எங்க இருக்கானு உனக்குத் தெரியுமா?'

'நீ இன்னும் அதே தேவாதான்னுநினைக்கப் பெருமையா இருக்கு விக்கிரம சிங்க இதே ஊரிலேதான் இருக்கான் ஆனா அவன் உன் லட்சியத்துக்கு ஆதரவா இருக்கமாட்டான் தேவா.'
'என்?'

'நாமெல்லாம் ஒண்ணாப்படிக்கிற போது விக்கிரமசிங்க சாதுவாகத்தான் இருந்தான் இப்போது அப்படி

இல்லை தேவா! நீ மாறலே வளர்ந்திருக்கே. அவன் மாறிட்டான் இந்தப்பகுதியிலே நடந்த வன்முறைக் களுக்கு அவனும் ஒரு காரணம் தேவா. ஒரு முக்கிய விஷயம் நம்மோட படிச்ச விஜயலட்சுமிடைய ஞாபகம் இருக்கும் நு நினைக்கிறேன்...'

'அவளை மறக்க முடியுமா ஜல்லை? எவ்வளவு அறிவும் ஆற்றலும் உள்ள பெண். இப்போது எங்கே-எப்படி இருக்கிறாள்?' ஜல்லைடிமிருந்து அதற்குப் பதில் வரவில்லை - அவன் கண்கள் கலங்கின 'என்ன ஆச்சு அவனுக்கு?' என்று பதட்டத்தோடு கேட்டான் தேவா.

'நான் அவளை விரும்பியது உனக்கு ஞாபகம் தேவா! ஆனா அது நிறைவேறலே ஒரு நகைக் கடைகாரருக்கு அவளைக் கலியானம் செய்து கொடுத்திட்டாங்க ஒருநாள் இனவெறியன்கள் அவ வீட்டுக்கு நெருப்பு வச்சுக் கொனுத்திட்டாங்க அவனும் அவளோடை ஒரு பிள்ளையும் தீமிலே கருகிச் செந்திட்டாங்க. எந்த நேரத்திலே என்ன நடக்குமோங்கிற பயத்திலே தான் ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்திக்கிட்டிருக்கேன் தேவா!'

தேவாவின் கண்களில் நீர் திரண்டு வழிந்தது அன் றிரவு முற்றாக உறக்கம் இழந்து போனான்.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

6 தொவா இரவு பகல்

பசிகளைப் பாராது அந்தப் பிரதேசத்தில் அலைந்தான் அவன் நம்பிப்போன மனிதர்களில் சிலர்

முற்றாக இவனுக்கு எதிராக இருந்தனர். அதே சமயம் ஒரு காலத்தில் மோசமாக இருந்த சிலர் இவனுக்கு இப்போது ஆதரவு நல்கினர் காலம் மனிதர்களை எப்படியெல்லாம் வளர்த்திருக்கிறது என்று ஆச்சரியமுற்றான் தேவா.

எத்தனை வகையான மனிதர்கள் இவர்களில் மனிதாபிமானமும் மன்சாட்சியும் கொண்ட மனிதர்களை தேடிக் கண்டு பிடிப்பதும் அவர்களை ஓன்றிணைப்பதும் திரும்மான செயல்! தேவாவின் கடின உழைப்பும் முயற்சியும் ஒரளவு வெற்றியைக் கண்ட போது நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் கடந்து போய்விட்டன அந்த வெற்றியின் பின்னணியில் ஞானானந்த தேரோவின் பங்கு பெரிய அளவில் அருந்தது ஜலில் தனது வியாபார நஷ்டத்தைப்பாராமல் முடிந்தவரை உதவியிருந்தான்.

அந்தப் பிரதேசத்தில் கனிலைப் போன்றவர்களின் பலம் பெரிதாகத்தான் இருந்தது. ஆயினும் எதந்கும் அஞ்சாமல் ஒர் அணியை உருவாக்கி விட்டான் தேவா. பல்வேறு இன மதங்களைச் சார்ந்த அறிஞர்களையும் துறவிகளையும் சமூக அக்கறையாளர்களையும் கொண்ட ஒரு சர்வ மத மாநாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தான்.

அந்த மாநாடு பல்வேறு விஷயங்களை அவனுக்கு உணர்த்தி விட்டது.

துறவிகள் உன்மையான துறவிகளாய் இல்லை அவர்களுக்குள் இன மத உணர்வுகளைக் காட்டிலும் வெறியே ஒளிந்து கொண்டிருந்தது அவன் அறிந்திருந்த ஒரு துறவி இன மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவராய் இருவரை கருதப்பட்டவர் -

மன்சாட்சிக்கும் மனிநேயத்திற்கும் எதிராக நடந்து கொண்டதை தேவாவினால் நம்பமுடியவில்லை.

கடைசியாக ஞானானந்த தேரோ பேச எழுந்தபோது இந்தியனுக்கும் தமிழனுக்கும் ஆதரவு தேடும் கிழட்டுத் துறவி என்று யாரோ உரக்கக் கத்தினார்கள்.

'ரொம்பவும் இந்தியனை கிழமாதே! நமக்கு புத்தரையுத் மகிந்தனையும் தந்தவர்கள் அவர்கள் தான் என்று ஒருகுரல் அதற்கு பதில் சொல்லிற்று

ஆயினும் ஞானானந்த தேரோ தமது கருத்தில் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் இருந்தார். இனவெறிக்கும் வன்முறைக்கும் எதிராகத் தமது குரலை பகிறங்கமாக உயர்த்தினார். அமைதியும் சாந்தமும் அன்பும் கொண்ட இந்தத் துறவியின் பேச்சைப் பலரால் நம்பமுடியவில்லை.

எதிர்ப்புகளுடனும் நீண்ட விவாதங்களுடனும் மாநாடு முடிந்தபோது கணிசமான வெற்றியைச் சாதித்திருந்தது. இதற்கு காரண கர்த்தாவாக விளங்கிய தேவாவையும் ஞானானந்த தேரோவையும் பஸர் பாராட்டி நன்றி கூறி விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

பத்திரிகைகள் இந்த மாநாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செய்திகளும் புகைப்பாங்களும் வெளியிட்டன. நாடு இனவாதத்தில் மூங்கி அழிந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஒரு புதிய நம்பிக்கை ஒளி என்று பாராட்டியிருந்தன.....

வானத்திடம் யுகம் யுகமாக எதையோ யாசிக்கும் பாவனையில் மலைச் சிகரங்கள் அதற்குச் சற்றுக் கீழே மேகங்களைத் தடுத்து விசாரணை செய்யும் மலைத்தொடர்.

அங்கே கருக்கொண்டு சுனை, அருவி என்கிற வட்டங்களைக் கடந்து கடலை நோக்கிச் செல்கிற ஆறு, இதோ காலடிகளில்.

அழுக்கற்ற பளிங்கு நீரைகள் என்ன வேகம் எத்தனை தாய்மையான காற்று!

தேவா காற்றை இதயம் நிறப்ப கவாசித்தான். ஆற்றின் நீரை இரு கைகளாலும் அள்ளிப் பருகினான். அப்படியே நீருக்குள் மூழ்கினான். நீந்தி மேலே வந்தான். மீண்டும் நீரின் அடியாளத்துக்குப்போய் மேலே வந்தான். எத்தனை வருஷமாயிற்று, இப்படி ஒரு சுகத்தை அனுபவித்து!

திடுமென பிரேமாவின் ஞாபகம் வந்தது. என் பிரேமா தற்கொலை செய்து கொண்ட இடம் கூட இதுதானே?

அவனது நினைவுலைகளைத் தொடர விடாமல் அருகே கேட்டன. சில குரல்கள். திருப்பினான். ஐந்தாறு பேர்நின்று கொண்டிருந்தார்கள். தேவாவின் தோளில் கரத்தைப் பதித்தான்.

"இதுதான் நான் உனக்குத் தரும் கடைசி சந்தர்ப்பம் இப்போதே, நீ இந்தப் பிரதேசத்தை விட்டுப் போய் விடு"

"இது என் ஜீவபூமி. இதைவிட்டு நான் எதற்காகப் பூகாவேண்டும்?"

"அதைப் புற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. என் வழியில் குறுக்கே நிற்கும் யாறையும் நான் விட்டு வைத்ததில்லை. என்ன இருந்தாலும் நீயும் நானும் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அனாவசியமாய் உண்ணைக் கொல்ல வேண்டாம் என்று பர்க்கிறேன்.

"எனக்கு இனம் மதம் மொழி என்றெல்லாம் வேறுபாடு கிடையாது.

முதலிலும் - கடைசியிலும் நான் மனிதன். அதற்கு இடையில்தான் மற்றதெல்லாம். இந்த உலகின் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வாழும் உரிமை உண்டு. அவன் சாந்த இன்ததுக்கான கல உரிமையும் உண்டு. அதைத் தடுப்பது தர்மம் அல்ல. அந்த உரிமையும் நமக்கு இல்லை. நம்மைப் போல் மனிதர்கள்தானே அவர்களும்?

"அப்படி என்றால் சீபோகமாட்டாய்"

"என் வேலை முடிந்ததும் போய் விடுவேன்."

"உயிர் மேல் ஆசை இல்லையா உனக்கு?"

"என்னைப் பொறுத்தவரையில் நானும் ஒரு வகையில் துறவியே. எனக்கு மரண யயம் கிடையாது."

"நீ உருப்பட மாட்டாய். உன்னை இனியும் விட்டு வைக்கமுடியாது."

தேவா யோசிப்பதற்குள் அது நிகழ்ந்துவிட்டது. நெஞ்சைப் பற்றிய படி மஸ்ளாந்து நீருக்குள் விழுந்தன். மஸ்லச் சிகரங்களிலிருந்து இவ்வளவு தூரம் புனிதமாக ஓடிவந்த ஆறு, தன்னுள் குருதியைக் கலந்தது. சில விநாடிகளிலேயே செந்நிறத்தை அழித்துக் கொண்டு கடலை நேர்க்கிப் பயணம் போயிற்று.

தனது ஆறுபதாண்டு கால துறவற வாழ்க்கையில், ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்த சந்தோஷத்தோடு வயற்பாதையினுடே விகாரையை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தார், ஞானானந்த தேரோ. அவர் மனக்குள் பல்வேறு திட்டங்கள். தான் சாவதற்குள் இந்தப் பிரதேசத் திலிருந்து சமுதாய நச்சுக்களை ஒழித்து விடவேண்டும் என்ற கனவுப் பேராசைகள்!

இருள் வந்து கொண்டிருந்து. சற்று வேகமாக நடந்தார். இருளைவிட வேகமாக நாலைந்து பேர் குறுக்கே வந்து வழிமறைத்துக்கொண்டார்கள்.

'யார் அது? வழியைவிடு? என்றார், தேரோ.'

'நீதான் எங்கள் வழியில் குறுக்கிடுகிறாய். எனது வேலை கோயிலுக்குள் இருந்து கடவுளைத்தொழுவது மட்டும் தான். ஆனால் நீ எங்களுக்கு எதிராக ஜனங்களை திரட்டுகிறாய் மாநாடு நடத்துகிறாய்.'

மன்றசாட்சி உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் செய்யவேண்டிய வேலை அது. உங்களைப் போன்றவர்கள் செய்யும் பாவத்தை அப்படியாவது கழுவ முடியுமா என்ற முயற்சியின் விழை அது.'

இது எல்லாம் ஒரு புத்ததுறவிக்கு சம்மந்தம் இல்லாத தொழில். இந்தக் கிழவனைத் திருத்த முடியாது. இவனுக்கு கொடுக்க வேண்டியதை கொடுப்போம். அதன் பிறகாவது திருந்துகிறனா என்று பார்க்கலாம்: தேரோ ஆடாது அசையாது நின்றுவிட்டார். அதன் பிறகு என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை.

அவர் மீண்டும் சுயங்கரவு திரும்பிக் கண் விழித்தபோது உடலை அசைப்பதே பெரும்பாடாக இருந்தது. உடம்பெல்லாம் காயங்கள். கட்டுப்போடப்பட்டு மடத்துக்குள் இருப்பது புரிந்தது.

ஆற்றங் கரைப்பக்கமிருந்து பேரிரைச்சல் கேட்டது. குரல் கொடுத்தார். யாரையும் காணவில்லை. சிரமப்பட்டு எழுந்து வெளியே வந்தார். ஆற்றங் கரயில் பெரும் ஜனத்திரள் தெரிந்தது. இரைச்சல்

அதிகமாகக் கேட்டது.

திடுக் கென எழுந்து பதட்டத் தோடு ஆற்றங் கரையை நோக்கி ஒடினார். கும்பனைப் பின்துகொண்டு பார்த்தபோது இதயை வெடித்துச் சிதறுவது போல் இருந்தது. கரையோரமாய் ஒதுங்கிகிடந்த அந்தப் பினத்ததருகே மண்டியிட்டபடி அந்தமுகத்தை வருடி,

'தேவா' என்றார். கண்களில் இருந்து கண் ணீர் பெருகி வழிந்தது.

'யார் இவனைக் கொன்றது?'

'அந்தத் தமிழர்கள் தான்!' என்று கூட்டத்துக்குள்கொண்டு ஒரு குரல்.

'அவர்களைப் பழிக்குப்பழி வாங்குவோம்' என்றகுரலோடு சிலர் திரும்ப முயன்றார்கள்.

'நில்லுங்கள்!' என்ற குரல் கேட்டது ஸ்லாவதி வேகமாக ஒடிவந்தான்.

'இவரைக் கொன்றது தமிழர்கள் இல்லை!'

'அப்படிஎன்றால் வேறுயார்?' 'என் தந்தை சுனில்தான்.' 'எப்படித்தெரியும் உனக்கு?' 'என் கண் களால் நானே பார்த்தேன்.'

ஜனத் திரள் ஸ்தம்பித்துப் போயிற்று. அட்பாவி இவன் என்ன குற்றம் செய்தான்?'

'ஐயோ எவ்வளவு அருமையான மனிதன் இவன்!'

'தேவா சாதாரன மனிதனே அல்ல. மதம், மொழி எல்லைகளை மீறி மனிதர்களைக் நேசிக்கத்தெரிந்த மகான்.'

'ஆம்! அவன் மதங்களை மட்டுமே காதலிக்கத் தெரிந்த காவிழுக்காத துறவி!'

ஜனங்கள் தேவாவைப்பற்றி, அவனது மனித நேயத்தைப்பற்றி பேசோரம்பித்தார்கள்.

ஞநாந்த தேரோ எழுந்து நின்றார் தனது மேனியில் இருந்த துறவிக் காண உடைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கழற்றி ஆற்றின் நீரில் எறிந்துவிட்டு, வெறும் கோவனத்தோடு நின்றார். உடலின் பல இடங்களில், காயங்களின் மேல் போடப்பட்டிருந்த கட்டுக்களைப் பியத்து எறிந்தார். இரத்தம் பெருகி வழிந்தது.

'வேண்டாம், சுவாமி' என்று யாரோ ஓடிவந்து அவரைத் தடுத்தார்கள்.

யாரும் என்னையே இந்தப் பிணத்தையோ தொடக்கூடாது!' என்று ஆனையிட் தேரோ பிணத்தைநோக்கி குனிந்தார்.

அந்த ஊரின் தலைவரான முதியவர் தேரோவின் எதிரே மன்றியிட்டு வணங்கிய படி சொன்னார்.

'எனது வாழும் க்கையில் உங்களைப்போல் உண்மையான துறவியை நான் பார்த்ததே இல்லை! எங்களுக்காக எங்கள் குழந்தைகளுக்காக இரவு பகல் பாராது மழைப்புயலுக்கு அஞ்சாது எப்படியெல்லாமோ உழைத்திருக்கிறீர்கள் தங்களுக்குப் பிந்தச் சோதனை வேண்டாம், சுவாமி!'

'இது எனக்கு நானே வழங்கிக் கொண்ட தண்டனை! இனம், மதம், மொழியின் பெயரால் மனிதர்களை அழிக்கும் மனிதர் களுக்கு எதிராக நான் வழங்கிக் கொண்ட தண்டனை! எனது ஓஆண்டுகால தவத்தைப் பொய்யாக்கிவிட்ட எனது இனத்தின் சார்பில் எனக்கு நானே

வழங்கிக்கொண்ட தண்டனை! இங்கு எத்தனையோ உயிர்கள் கொல்லப்பட்ட போது, அவர்கள் வேறு இனம் என்பதற்காக, மன்டசாட்சியை இழந்து யேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தீர்கள் அதற்காக நான் விதித்துக்கொள்ளும் தண்டனை இது! நான் இறந்த பிறகும் கூட எனது உடலை யாரும் தொடக்கூடாது.'

உடலின் பல பாகங்களில் இருந்து இரத்தம் கசிய, வலிமையை திரட்டிய ஞாநானந்த தேரோ, அந்தப் பிணத்தை தூக்கிக்

தோனில் போட்டுக் கொண்டார் மலைச்சிகரங்களில் கருக்கொண்டு, பல மைல்கள் தேலைவுக்குப் பிறகு ஆறாகக் கரைபுரண்டு ஓடிவந்த தூய்மையான நீர் அலைகள் ஞாநானந்த தேரோவின் கால் அடிகளைச் சுற்றித் தழுவிகொண்டு பயனம் தொடர்ந்தன.

ஜனங்கள் தேரோவின் வார்த்தைகளை மீற முடியாமல் திகைப்பும் வேதனையுமாய் நிற்கையில் மயானத்தைநோக்கி தன்னந்தனியாய் நடந்தார் ஞாநானந்த தேரோ.
(முற்றும்.)

தியாகிகள்

காலம்
சுழன் நோடும் போது
இவர்கள்
கேள்வி குறிகள் - ? . ? . ? .

வருவதும் போவதும்
வாழ்க்கை -- பதவி --
காலம் செல்ல
தேசம் இவர்களை
மறந்துவிடும்

தோட்ட தொழிலாளருக்கு
குரல் தொடுத்தற்காய்
குரல் வளையும் நகங்கும்
பாவம் இத்தியாகிகள்

மரணத்தின் பின்
ஓரு நாள்
நினைவஞ்சலியோடு
மக்கள், இவர்களை
மறந்து விடுவார்கள்!!!

பன்விலையூர் கலையரசன்.

“அந்த இலக்கியப் பயணத்தின் அறுவடைதான்”

“மலையக சிறுகதைகள்”

மலையக மக்களின் இனத்தனித்துவம் குறித்தும் அவர்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம் குறித்தும் ஆழ்ந்த விழிப்புணர்வு வேறுன்றி வரும் இன்றைய கட்டத்தில் மலையகத்தின் ஆக்கிலக்கியத்துறையில் கலை ஒளி முத்தையாபிள்ளை நினைவுக்குமுதன் கவனத்தைக் குவித்துச் செயற்பட முனைந்தது. வீரகேசரி பத்திரிகை நிறுவனத்துடனும் இனைந்து மலையக எழுத்தாளர்களுக்கான சிறுகதைப் போட்டியை நடத்த கலைஞரிமுத்தையாபிள்ளை நினைவுக்குமுதன் ஆண்டு ஒழுங்கு மேற்கொண்டது.

இலங்கையில் இதுகாலவரை நடந்த சிறுகதை இலக்கியப் போட்டிகளில் இதுவே முதல் தடவையாக 15000/= வழங்கப்பட்டது இதுவே முதல் தடவையாகும். பாரதியும் புதுமைப்பித்தனும் என்.எஸ்.எம். ராமமையாவும் வறுமையில் வாழ நேர்ந்ததை அடிக்கடி என்னிடம் நினைவுகூரும் கலைஞரி முத்தையாபிள்ளையின் ஆத்மாவிற்கு எமது முயற்சிகள் நிறைவு கேட்க்கரும் என்பதில் எந்த ஜயமுமில்லை. அதேநேரம் பரிசுத்தொகைகளை நிர்ணயி க்கும் அனவுகோலாக அமைந்து விடமாட்டாது அமைந்து விடக்கூடாது. ஆனால் எழுத்திற்கு கெளரவத்தையும் எழுத்தாளனுக்கு சுயமரியாதையையும் ஈட்டித்தருவது

இது ஒரு சிறுப்பங்கினையாவது ஆற்றமுடியும் என்று நியாயமாகவே நாம் நம்புகிறோம்.

மலையக சிறுகதைத் துறையில் நாம் சாதிக்க நிறைய இருக்கின்றன. விரல் விட்டு என்னி விடக்கூடிய அளவிலேயே நமது சிறுகதைத் தொகுப்புகள் அடங்கி விடுவது நமது கையிருப்பு போதாது என்பதை மிகத் தெளிவாக காட்டுகிறது. 1971ம் ஆண்டு தொகுத்து வெளியிட்ட கதைக் கனிகள் முதல் நாமிருக்கும் நாடே 1979 ஒரு கூடைக்கொழுந்து 1980 தோட்டக்காட்டினிலே 1980 நமக்கென்றெரு பூமி 1984 மேக மலையின் ராகங்கள் 1988 கோடிச் சேலை 1989 மலைகளின் மக்கள் 1989 வாழ்க்கையே ஒரு புதிர் 1992 வாழ்க்கைச்சுவடுகள் 1989 அவன் ஒருவனல்ல 1989 மலைகொழுந்தி 1994

1971 முதல் 92வரை சுமார் 21ஆண்டுகளுக்குள் இதுவரை வெளியான சிறுகதைத்தொகுதிகளையும் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் அதை வெளியிட்டவர்களையும் பாராட்டுவது பயனுடையதாக இருக்கும்.

இந்தக் கையிருப்புக் கணக்கு அத்துணை உற்சாகம் தருவதாக இல்லை என்பது வருந்தத்தரும் செய்திதான். ஆயினும் ஆயிரம் மைல்கள் தொலைதூரப் பயணத்தின் மூலம் காலடிகள் இப்படித்தான் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதில் நாம் ஆறுதல் பெறலாம். நம் முன்னவர்கள் சென்ற காலடிகளைத்

எச்.எச்.விக்கிரமசிங்க

தொடர்ந்து நாமும் நடக்கின்றோம் அந்த இலக்கிய பயணத்தின் அறுவடைதான் இந்தச்சிறுகதைத் தொகுப்பு.

கலை ஒளி முத்தையாபிள்ளை நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டிக் காக வந்த சிறுகதைகளில் 196மலையக எழுத்தாளர்களின் கதைகள் இதில் அடங்கியுள்ளன. மலையகத்தின் முன்னி எழுத்தாளர்களும் புதிய எழுத்தாளர்களுமாய் இச்சிறுகதை தொகுப்பிற்கு அனிசேந்திருக்கிறார்கள் மலையத்தின் பரந்த பன்முகப் பார்வையை அத் தொகுப்பு வாசகர்களுக்கு தருகிறது.

மலையக பரிசுக் கதைகள்
16 எழுத்தாளர்களின்

தொகுதியில் இடம் பெறும்
சிறுகதைகள் விபரம்.

"விரக்தி"
"தலைக்கொருக்கரை"
"கப்பல் எப்பங்க?"
"இனி எங்கே"
"அந்த ஜானகியைத்தேடி"
"சந்தனக்கட்டை"
"பொறுத்தது போதும்"
"விடியல் எப்போது"
"உயர்ந்த உள்ளங்கள்"
"இருட்டு"
"இங்கெவர் வாழவோ?"
"சாபக்கேடு"
"பசி"
"சமர்ப்பணம்"
"சட்டி சுட்டுவிடும்"
"இது ஒன்றும் புதிதல்ல"

அல் அஸாமத்
மாத்தளை வடிவேலன்
கேகோவிந்தராஜ்
முசிவலிங்கம்
மல்லிகை சிதுமார்
புலோலியூர் கச்தாசிவம்
பெராஜதுரை
சுகந்தி வெள்ளை கவுண்டர்
இபரமேஸ்வரன்
மெய்யன் நடராஜா
ஏஸ். பாலசுஞ்சிரன்
நளாயினி சுப்பையா
பாலரஞ்சினி சர்மா
த. மயில்வாகணம்
ரோஹிணி முத்தையா
பேரிராணி இமானுவேல்

இச் சிறுகதைத் தொகுப்பின் பெருமைப்படத்தக்க தனித்துவமான அம்சம் ஐந்து மலையகப் பெண் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் முதல் தட்டவையாக மலையகத்தொகுப்பொன்றில் இடம்பெற்றிருப்பதாகும் இச்சிறுகதைப் போட்டிகளில் கணிசமான அளவில் பெண் எழுத்தாளர்கள் பங்கு கொண்டதை இது சரியாகவே பிரதிபலிக் கிறது என்று நாம் கருதுகிறோம்.

இந்தச்சிறுகதைத் தொகுப்பின் தரிசனம் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் ஒரேஒரு சிறுகதைப் போட்டிக்கு மட்டும் வந்த கதைகளில் 16 கதைகளை தெரிவு செய்யும் போது சில கதைகள் தரம் கைநழுவிப் போவதையும் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்பதைச் சொல்வது கொரவக் குறைச்சல் எதுவும் இல்லை. சிறுகதையோ, நாவலோ, கவிதையோ போட்டிக்கு என்று

வரும் போது பல சமயங்களில் மூன்றாவது இடத்துக்கு வரும் போது தரம் என்பது கண்ணாழுச்சி விழையாட்டுக்காட்ட ஆரம்பித்து விடுவதும் என்றும் புதிதல்ல.

இத்தொகுப்பு முயற்சி ஆழ்கடலில் மீன்பிடிக்கும் வேலையோ, தங்கச் சரங்க அகழ்ந்தெடுக்கும் வேலையோ இல்லை. வீட்டு கொல்லையின் பின் பக்கம் மண்வெட்டியால் தோண்டப்பார்க்கையில் காதறுந்த செருப்பை, வெற்றுபவுடர் கண்டு, பூராண் பூச்சி, நெளிந்த கும்பா, பிளாஸ்டிக்கபை அப்பா வருடத்திற்கு முன் தொலைத்த தங்க மோதிரம் எல்லாமே அகப்படுகிறமாதிரித்தான் இதுவும். இத்தொகுப்பில் எங்கோ ஒரு மோதிரம் இருக்கிறது என்ற எங்களின் நம்பிக்கை வீண்போகாது என்று நம்புகின்றோம்.

மோதிரமே அதப்படாது

போனாலும் நெளிந்துபோன பித்தளைக் கும்பாவையாவது சரிப்படுத்தி பாவித்துக் கொள்ளக் கூடுமானால் போதுமென்று நிறைவடைகிறோம் இப்படியும் கதையா என்பதிலிருந்து நல்லாகவே செய்திருக்கிறார் என்பது வரை பல தரங்களில் இக்கதைகள் அமைந்துள்ளன. சிலருடைய சிறுகதைகள் கண்ணிப்பிரவசங்கள் நீச்சல் காட்டும் மீன்குஞ்சின் ஸாவகம் தெரிகிறதா என்று கவைஞர்கள் பார்த்துச் சொன்னால் சரி. நுங்கும் நுரையுமாய் வண்டயாய், கலங்கிய நீராய் - அடித்துச் செல்லும் புது வெள்ளமாய் இத்தொகுப்பு தோற்றங் காட்டவும் கூடும்.

மலையக சமுதாயத் தின் முன்னேற்றத்திற்கு விடிவு அமைக்கும் வழிவகைகளை கலை ஒளி முத்தையாயின்னை நினைவுக்கும் ஆர்வத்தோடு வேண்டி நிற்கிறது. எமது பணி பற்றிய விமர்சனங்களையும், ஆலோசனைகளையும் நாம் மனமுவந்து வேண்டி நிற்கிறோம்.

அந்தம்

குளிர் வாட்டி
வதைக்கின்றபோதும்-இளஞ்
தளிர் நீட்சி
மினிர்கின்ற
அரும்பைக்கிள்ளி
எம்மவர் முகவூட்டம்
போக்கும்- அந்த
துளியேனும்
களிமில்லா
உழைப்பாளிகளின்
கண்ணீரில் அர்த்தமிருப்பதை
கணவான்கள் கொஞ்சம்
உற்றுப்பார்த்தாலென்ன?
மிடில்டன் சி.சாரதா

சிவரமணி கவிதைகள்-சில கவனக் குறிப்புகள்

-குப்பிரா மைந்தன் -

என் இதயத்தில் நான்
தாங்கியுள்ளது வெற்றுக்காம்பு
இன்னும் ஏறியப்படவில்லை - அன்போ
புது பிரசவத்துக்காம்
இங்கே காத்துள்ளது!

எத்தனை நம்பிக்கைத்
 துளிகளை இறைந்து இவ்வரிகள்
 வீணாகியுள்ளன என்பதை 1985ல்
 இக்கவிதையை வாசித்தவர்கள்
 சிலிர்த்து மறுபக் கத்தை
 புரட்டிமிருப்பார்கள். ஆனால் இன்று
 "சிவரமணி கவிதைகள்"
 தொகுதியினை புரட்டும் போது
 ஒவ்வொரு வரிகளுக்குமிடையே
 நாம் விடும் முச்சொலியை
 கேட்டுக் கொள்ளவேக்கின்றது.

தனக்குத் தானே 23 வயதில்
 முற்றுப்புள்ளியிட்டுக் கொண்ட
 சிவரமணியின் எஞ்சிய கவிஞரத்துக்களை
 வாசிக்கும் போது அவரின்
 வாழ்க்கைத் தளம் வளர்ச்சித்தளம்
 வீழ்ச்சித்தளம் என்பவற்றின் முனைய்ப்
 பையங்களை என்பதற்காமலே
 தொட்டுப் பார்க்க வேண்டிய
 நிலைக்கு உட்படுத்திக் கொள்ள
 வேண்டியதாயிருக்கின்றது.

சிவரமணியின் இறப்புக்கு
 ப்பின்னர் அவரின் கவிதைகளுக்கு
 அந்தக் கூட்டல் ஒரு வகை
 முட்டத்திலிருந்தவர்களின் பார்வைகளால்
 அலசப்பட்டிருந்தது. அங்கே
 பென்றிலைவாதப் பெண்மணி
 என்பதுவும் அதிக்கோடிடப்
 பட்டிருந்தது. அந்த சர்க்கைகளுக்கு
 கெல்லாம் எல்லோரும் விடைகளை
 அவர்களின் கவிதை கண்டே
 தேடுங்கள் என்பதாக பெண்கள்
 ஆய்வுவட்டம்; (Women's study

circle) எஞ்சிய 22 கவிதைகளை
 தொகுதி சிவரமணிக்
 கவிதைகளாகமுன் வைத்திருக்கின்றது
 போலும். இந்தக் கவிதைகள் 1985-
 89 க்குமிடையான காலப்பகுதியில்
 அவரால் யாக்கப்பட்டுள்ளன.

என் இனிய தோழிகளே:
 இன்னுமா தலைவார
 கண்ணாடி தேடுகின்றி? -
 சேலக்களை சரிப்படுத்தியே
 வேலைகள் வீணாகின்றன -
 வேண்டாம் தோழிகளே
 வேண்டாம்

புதிய மனிதனின் போர்க்காடு
உயர்ந்து செல்கிறது- அந்தச்
விவந்த உரிமைக் கூடும்

வெள்ளேங்களை தாழட்டுகிறது.

புரட்சி மனிதனின் உகைம்
நம்மை வரவேற்கிறது -

உந்த தன்னுள்ளத்துள்ளே எங்கோ
ஒளிந்திருக்கும் சிவப்பு சிந்தனையின்
கம் பீரத் தை மீறுமுடியாதவராக
மற்றொருகவிடத்தில் வெளிப்படுகிறார்.
ஆனால்

"யுத்தக் கால இரவுகளின்
நெருக்குதலின் எங்கள்குழந்தைகள்
வளர்ந்தவர் ஆயினர் எனக்கூறும்
போது

தான் வாழும் சூழவில்
 யதார்த்தத்தினை - வாழ்வியல்
 நிரப்பங்களுடைய நன்குணர்ந்து
 ஈழமயக் கவிதையின் பண்புகளை
 உயிர்கொடுக்கும் பிரகடனத்தையும்
 காட்டி நன்கு காட்டவும்
 தவறவில்லை. ஒரு நான்காண்டு

குறுங்காலப் பிறப்பவில் முரண்பாடு
 தர்க்கத் தத் துவங் களோடு
 முட்டுக் கொள் ஞதல் அவர்தம்
 கவிதைகளுடே அனுமானிப்புக் கு
 விடப்பட்டிருக்கின்றதை அவதானித்தல்
 சாத்தியமாக இருக்கின்றது.

இந்த முட்டிக் கொள்ளுத் தூட்டாகவும் ஒரு முழுமையான தெளிதல் இல்லை என்பதனையா?

நான் எனது நம்பிக்கைகளுடன்
தோற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்
அழகிய இரவு களவாகி
தனக்குரிய சவப்பெட்டி சுமந்து-
உ னவு உ ன்னி

இந்த இருட்டில் எதுவும் இல்லை
என்பது நிச்சயமாகி
இருக்கும் இருட்டை பெறுமதியாக்கி
ம்ம்முமோர் இரு நோக்கி ...

அப்பப்பா எத் தனை
 இடங்களில் இரவு..இரவு.. என்று
 இருக்கும் வாழ்வை இருஞ்கு
 குறியீடாக்க அதனையே
 முதன்மையாக்கி இத்தனை சோர்வு
 வாதஞ் சுமக்கும் நாமறிந்த ஒரு
 முதற் பெண் கவிஞராக இடம்
 பிடித்த விடுகிறார்கள்:-

நடிகனுக்கும் மேடைக்கும்
 உள்ள உறவைப் போலவா
 மனிதனுக்கும் வாழ்க்கைக்குமிடையான
 உறவு அமைகிறது? மனிதன்
 தனக்காக வடிவமைத்த விதிகள்,
 நியதிகள், பழக்கங்கள், சடங்குகள்,
 அற நெறிகள், நம் பிக்கைகள்
 தென்பாலானது? இவற்றிலே வீழ்ந்து
 பின்னப்பட்டுக் கொள்ளுதல் போலி
 வாழ் வாகி விடுமா என்ற
 அச்சுங்ககாரணமாகவா அவள் போய்

சேர்ந்தாள்.

“எனது கைக் கெட்டியவரை
எனது அடையாளங் கள்
யாவற்றையும் அழித்துவிட்டேன்.

நீங்கள் செய்யக் கூடிய உதவி
ஏதும் எஞ்சிமிருந்தால்

அவற்றையும் அழித்துவிடுவதே”-னும்
தற் கொலை வாசகம் சொல்லி
இறந்து போனாள் தனது
பதிவுகளை அழிக் கூட
சொல்லிமிருக்கின்றானே. அது தான்
செய்த எந்தத் பதிவு குறித்து
செய்த இந்த மொத்தப் பிரகடனம்?

சம்வாதமா? சிவப்பியாலா?
பெண் நிலைவாதமா? இனி

வருதலைமுறைகளுங்கூட தீவிர
தேடல் செய்ய வேண்டிய கவிதைப்
பதிவுகள் இந்த சிவரமணிக்
கவிதைகள். தேடுபவர்கள் எப்படி
பதில் காண்பார்கள்

சிவரமணியின் வாழ்வு
நிகழ்வுக்கும் வருங்காலத்துக்குமான
ஒரு தோற்றுப் போன பாலமா?
இல்லை பாவமா? இல்லை பாடமா?
தமக்கே உரிய கருத்தாங்களோடு
ஒவ்வொரும் தனித்தனியே விடை
காணப்பட வேண்டியவரசுனின்றார்
சிவரமணி.

பிரிவு

எங்கு சென்றுவிட்டாய்
நீ - என்
வசந்த காலங்களையும்
உண்ணாடு எடுத்துக்
கொண்டு !

பேணா
உலகில்
எனக்காக அழும்
ஒரே ஜீவன் !
கே. சந்திரவதனி

நடைச்சித்திரம்

அப்பையா

கபலிங்கதாசன்

புஸ்கோட்டில் நான்குசேப்பு பொத்தான்கள் பள்பளக்கும்
புள்ளிபோட்ட சார்த்துடன் வருவாரு அப்பையா
மஸ்கட்டை துண்டுதுண்டாய் மடங்காமல் வெட்டிந்றே
மறைவாக தின்றுருசி பார்ப்பாரு! - நிறைவாய்
ஜஸ்கிறீம் கப்பொன்றை அவருக்கென ஒதுக்கிவைத்து
ஆடாமல் அசையாமல் வருவாரு! - “டெவல்சிக்கன்”
நைசாகச் செய்துஒரு நட்டுக்கோழி ரோஸ்பண்ணி
நம்மதுரை மேசையிலே வைப்பாரு! -

புரியபணி கோழிரோசம் பூச்சலாது வெங்காயம்
போட்டுவைத்த வாசத்திலே மிதப்பாரு! - துரைச்சானி
அறியாமல் “கீச்சனிலே” அடக்கமாக நின்றுகொஞ்சம்
அன்ஸிப்போட்டு அமைதியாக நிப்பாரு! - ஆட்டுப்
பொரியலோடு எலும்புகுப்பும் போக்கறி சமைத்தபின்னே
போஞ்சிகரட் கண்டலுந்தான் செய்வாரு! - எவருக்கும்
தெரியாமல் தோட்டக்காரத் தேவராசின் ஆசைதீர்க்கத்
தீனிகொஞ்சம் எடுத்துமன்கே வைப்பாரு! -

நோனாகியா கொழும்புகெதர, நுவரகெதர மாத்தியாகியா
நோனாமாத்தியா நங்கினேத? என்பாரு! - டெலிபோன்
தான்திரிப் பேசியின் தொரேயில்லே! - யாருமில்லே
தொரைசாமியா பேசறது? என்பாரு! - ஏஸ் ஏஸ்
நோனா கோயிங் கொழும்புடே! நோசேர!....

பொஸ்... வென்று அவுட்டு
நான்ஆுப்டர் கம்மிங் என்செல்வாரு! - மும்மொழியில்
தானாக பேசிடுவார் தலையில்தொப்பி போட்டிடுவார்
தானேதுரை யாகிடுவார் அப்பையா?

ஆட்டுக்குட்டி போலிருக்கும் அல்சேசனை அழைத்துவந்து
றவி! - மேன்! - கம்கம்சிடி! என்பாரு! - நாயுடன்பூந்
தோட்டமெல்லாம் கற்றிவந்து தொரைச்சாமிநீ எங்கேபோனே?
தாங்கமுஞ்சி வாச்சரை நீகூப்பிடு- போபோ!
காட்டமாகப் பேசியின் கவனமாக தண்ணிப்போடு
காலையிலே துரைவந்து நிற்பாரு! - அந்தாரியன்
பூவைக்கட்டி வைத்துவிட்டு பூட்டிப்போடு கேட்டை
யென்று போய்விடுவார் துரைநடையில் அப்பையா! -

புலம் பெயர்வும் புதிய இலக்கியமும்

-சி.சி.வெசேகரம்-

தமிழின் புலம் பெயர்வு தொழில், கல்வி, வசதியான வாழ்க்கை போன்ற பல்வேறு காரணங்கட்காக நிகழ்ந்துள்ளது தொழிலுக்காக தற்காலிகமாக மத்தியக் கிழக்கிலும் ஆபிரிக்காவிலும் பிற பிற தேசங்களிலும் வாழும் தமிழர் சொந்த மன்னையே சார்ந்து உள்ளவர்கள். 1983 வன்முறையை அடுத்து தமிழகத்திற் தஞ்சம் புகுந்தோரிற் பொருவாரியானோர் தமது நாடு திரும்பும் நோக்குடனேயே உள்ளனர். தமிழ் நாட்டில் நிலைத்து வாழ என்னுவோருக்கு அச் சூழலுக்குத் தம்மைப் பழக்கப்படுத்துவதும் அதனுடன் சங்கமமாவதும் ஒரளவுக் கேளும் சாத்தியமானது. முற்றிலும் வேறுபட்பண்பாடுச் சூழல்கட்குள் உந்தப்பட்ட சமத் தமிழின் நிலைவேறு முக்கியமாக பிரித்தானியாவிலும் கண்டாவிலும் அவஸ்திரேலியாவிலும் மேற்கு ஜோப்பிய கண்டத்தின் நாடுகளிலும் வாழவோரின் புலம் பெயர்ந்த வாழ்க்கைதன்னை இலக்கியத்தில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது என்பது பற்றிய இக்கட்டுரையின் அழுத்தம் ஜோப்பிய அனுபவங்களைச் சார்ந்தும் இருப்பது தவிர்க்க வியலாதது.

1960, 70 களில் புலம் பெயர்ந்த பல தமிழர்கள் தமிழனர்வு உடையவர்களாக இருந்துள்ளராயினும் இவர்களது அக்கறைகள் பொதுவாகச் சமுதாயத்தின் மேல் அடுக்குகளின் கலாச்சாரத் தொடர்புடையவை. 1970க்கும் சிறிது முன்பின்னாக ஸண்டனிலிருந்து பாதி தமிழிலும் மீதி ஆங்கிலத்திலுமாக "ஸண்டன் முரசு" என்ற சஞ்சிகை வந்திருந்தது. இதன் அக்கறைகள் கண்சிமானாவு மரபு சார்ந்தவை. அத்துடன் ஸண்டன் வாழ் வசதிப்படைத்த தமிழர்களது சுய அடையாளத்தின் நெருக்கடி சார்ந்து அது அமைந்ததில் வியப்பில்லை. கோவில்கள் சங்கங்கள் வாராவாரம் பின்னைகள் தமிழ் படிக்கும் தமிழ் பாடசாலைகள் என்ற விதமாக உருவான அமைப்புகள் யாவுமே சுய அடையாளத்துக்கான மன உளைச்சலின் வெளிப்பாடுகள்தாம். 1980களில் நடுப்பகுதிவரை புலம் பெயர்ந்த தமிழர் பிரித்தானியாவிலேயே

அதிகளவில் இருந்தனர். 1983ஆம் ஆண்டில் பேரினவாத வன்முறையைடுத்துத் தமிழ் அகதிகளில் ஒரளவு பொருள் வசதியோ வாய்ப்போ இருந்தவர்களில் அனேகர் பிரித்தானியாவுக்குப் பெயர்வதையே விரும்பினர். அடுத்தபடியாக அவஸ்திரேலியாவும் பின்னர் குடியேற்ற வாய்ப்புக்களும், அகதிகள் பற்றிய அனுதாபமும் அதிகமாக இருந்த காரணத்தால் கொடிய குளிரையும் மீறித் கண்டாவுமே விரும்பப்பட்டன. 1983க்கு முன்னரே சிதறலாக ஜோப்பிய நாடுகளில் படிப்பு வேலை வாய்ப்புகளை நாடிப்போன தமிழ் இளைஞர்கள் இருந்தனர். 1980களில் பிற கூற்றில் இந்தியாவில் நிற்பதும் விரும்பத்தகாதது என்ற நிலையில் மிகுந்த சிரமங்களின் நடுவே மேற்கு ஜோப்பாவின் பல்வேறு நாடுகளிலும் தமிழர்கள் தஞ்சடைந்தனர். இவர்களிற் சிலர் தமது குடும்பத்தின் மூத்தவர்களை வரவழைத்துள்ளவராயினும் புதிதாகப்

புலம் பெயர்ந்ததோற் பெரும்பாலானோ இளைஞர்களே. இவர்கள் வாழ்ந்து வரும் தூழ்கள் இவர்களது புலப் பெயர்வின் நெருக்கடியை மேலும் கூரியதாக கிடியுள்ளன. இவர்களிற் பெருவாரியானோர் வசதி தேடி நாட்டை விட்டு ஒடியவர்களல்ல பலர் உயிருக்கு அஞ்சி வந்தோர். புகவிடத்தில் அவர்கள் தேடிய அனுதாபம் தொடக்கத்திற் சிறிது கிடைத்தாலும் கால நோக்கில் அந்தியாகவும் கறுப்பாகவும் இவர்கள் அடையாளங் காணப்பட்டது மட்டுமன்றி ஒட்டுண்ணிகளாகவும் வெறுத்தொதுக்கப்படும் நிலைக்கும் உள்ளனர்கள்.

என்றாவது நாடு திரும்பவோம் என்ற எதிர் பார்ப்பு எல்லா அகதிக்கும் இருப்பது இயலும் அந்த நம்பிக்கையை இழந்த தூழ்நிலையிற் புகவிடத்தினர் அவர்களை அன்னியமாகக் கருதும் போது அவர்களது சுய அடையாளம் மேலும் வலிதாக அவர்களது

தாய்நாட்டை சார்ந்திருப்பது இயல்பானது. இந்தவகையில் பஸ்ஸதீன் அகதிகள் நிலையுடன் தமிழ் அகதிகளின் நிலையை ஒப்பிடலாம் இங்கு நாற்பது வருடங்கள் வரையிலான

இடைவெளியை நாம் கருத்தில் கொள்ளல் அவசியம் புலம் பெயர்ந்த பஸ்ஸதீன் அகதிகளின் கணிசமானனோ புகவிடத்திலேயே நிரந்தரமாககட்டு குடியேறக் கூடுமாயினும் பஸ்ஸதீனமே இன்னும் அவர்களது மனதில் அவர்களது மன்னாகத் தெரிகிறது. இது மன்னுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள உறவு. எனவே தமிழ் அகதிகள் சம மன்னுடனான தம் பற்றைப் புலம்பெயர்வால் அறுப்பது எளிதில் நடக்கக்கூடிய ஒன்றல்ல. ஆயினும் நீண்டகாலமாகப் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தோர் முக்கியமாக ஒரு தலைமுன்றகு அதிகமாக வழந்தோ சொந்த நாடு திரும்புவது எளிதில் சாத்தியமாகாது.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர் மத்தியிலே தம் சுய அடையாளம் பேணுவது பற்றி வேறுபட்ட கண்ணோட்டங்கள் உள்ளன. மார்பில் உள்ளவற்றில் எதை எவ்வாறு பேணுவது, புதிய சமுதாய குழலுக்கேற்ப நமது வாழ்க்கை முறையை எவ்வாறு அமைப்பது என்பன பற்றிய தெளிவீனங்கள் மிக அதிகம் மருப்பேணல்மீலாட்டாகவும் குருட்டுத்தனமான பழமை வாதம் சார்ந்தும் அமையும் அதே வேளை வாழ்க்கை முறை புதிய சமுதாயச் சூழ்வின் நெருக்கட்டுத்து கொடுத்து வருகிறது. இவை பற்றிய ஆழமான சிந்தனையோ எதிர்காலம் பற்றிய தீர்க்கமான பார்வையோ இல்லாது மருபு பற்றியும் தமது தனித்துவம்

பற்றியும் மதச்சடங்குகளையும் சமுதாயச் சடங்குகளையும் முன்பு கற்றவற்றை மீண்டும் ஓய்ப்பதையுமே தமது சுய அடையாளம் பேணும் வழிகளாகக் காண்கின்றனர்.

இத்தகைய சூழ்வில் வெளிவரும் வியாபார ஏடுகளில் சமுதாயம் பற்றிய ஆழமான அக்கறையைக் காண்பது கடினம்.

இவற்றுட் செய்திப்பத்திரிகைகளாக வருபவை தரத்தில் மிகவும் குறைந்தும் பரபரப்பான செய்திகட்கே முக்கியத்துவம் குறைந்தும் வருகின்றன. ஆழத்தின் அரசியல் நெருக்கடி பற்றியும் தமிழ்மக்கள்து விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும் ஆழமான ஆய்வுகளை விட அவரவரது சார்புகட்கேற்பக் கொடுத்தும் போடும் தன்மையும் அதிகம்.

சில பிரபல எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் தொடர்ச்சியாகவும் இடைவீட்டும் வெளிவந்தாலும் பொழுது போக்கு அம்சமே முதன்மை பெறுகிறது. புலம் பெயர்ந்த வாழ்க்கையின் நெருக்கடிகளைப் பிரதிபலிக்கும் நோக்குடன் அவற்றில் சாடுபாடுள்ளோரால் வேறுபடும் கால இடைவெளிகளில் வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளன. பத்திரிகைத்துறை அனுபவமின்மையை விடப் பொருளாதாரம், விநியோகம் என்பன பற்றிய அனுபவமும் அறிவும் போதானமை காரணமாகவே பத்திரிகைகள் பல தொடங்கிய நேரத்திலேயே முடங்கிவிடந்தது.

இத்தகைய குழலில் வியாபார நோக்கமின்றியும் வெளியான அரசியல் ஸ்தாபனச் சார்பின்றியும் தொடங்கு வரும் பத்திரிகைகளில் நோவேயிலிருந்து வரும் 'கவடுகள்' (மாசிகை), 'சக்தி' (காலாண்டு), 'மெளனம்' (காலாண்டு), ஒல்லாந்திலிருந்து வரும் 'அ.ஆ.இ'

பற்றியும் சமுதாயம் பற்றியும் அவற்றில் எழுதுவோரது கண் ஜோட்டங்களாலும் நிர்ணய மாகிறது. எட்டின் அமைப்புப் பற்றிய தெளிவான கண் ஜோட்டத்துடன் தொடங்கித் தொடங்கு வெளிவருவன அதிகமல்ல. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ள அகதிவாழ்வின் நிலையும் ஏடுகளின் தரத்திற்கும் முக்கிய பங்களிக்கிறது எனலாம். அகதிகள் சுதந்திரமாக நடமாட வசதியில்லாத ஜேம்மனியில் சிற்றேடுகள் கருத்துப் பரிமாற்றலுக்கு உகந்த ஒரு வாய்ப்பாக இருந்தன. 'தூண்டில்' ஒரு கருத்துப் பரிமாற்றகளமாக ஒரு வருடங்கள் மட்டில் நடந்தது. இதற்கு அகதிகளின் நலன் சார்ந்த நிறுவன மொன்றின் ஆதரவு இருந்தமையும் இதன் நீண்டகால நிலைப்புக்கு ஒரு காரணம். 'தேனி' 'ஊதா' 'புதுமை' 'நமதுகுரல்' போன்ற ஏடுகள் வேறுபட்ட சமூக அக்கறைகளைப் பிரதிபலிக்கும் நோக்குடன் அவற்றில் சாடுபாடுள்ளோரால் வேறுபடும் கால இடைவெளிகளில் வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளன. பத்திரிகைத்துறை அனுபவமின்மையை விடப் பொருளாதாரம், விநியோகம் என்பன பற்றிய அனுபவமும் அறிவும் போதானமை காரணமாகவே பத்திரிகைகள் பல தொடங்கிய நேரத்திலேயே முடங்கிவிடந்தது.

இத்தகைய குழலில் வியாபார நோக்கமின்றியும் வெளியான அரசியல் ஸ்தாபனச் சார்பின்றியும் தொடங்கு வரும் பத்திரிகைகளில் நோவேயிலிருந்து வரும் 'கவடுகள்' (மாசிகை), 'சக்தி' (காலாண்டு), 'மெளனம்' (காலாண்டு), ஒல்லாந்திலிருந்து வரும் 'அ.ஆ.இ'

(காலாண்டு), கனடாவில் இருந்து
வரும் 'நான் காவது பரிமாணம்'
(மாசிகை) போன்றவை
குறிப்பிட்டத்தக்கவை. 'காலம்' என்ற
கனதியான ஏடு சிலகாலம்
கனடாவிலிருந்து வந்து நின் ரு
விட்டது. ஸண்டனிலிருந்து வந்த
பரிமலரும்' கனதியான எழுத்து
முயற்சியில் அக்கறை காட்டியது.
பத்து இதழ் களுடன் நின் ரு
விட்டது. கனடாவிலிருந்தே
அதிகப்படியான 'செய்தி' ஏடுகள்
வெளிவருகின்றன. 'உலகத் தமிழர்'
'தாயகம்', 'கனடா ஈழநாடு', 'சக்தி'
உட்பட 10வார ஏடுகள் உள்ளன.
எல்லாவற்றையுமே பார்க்கும் வாய்ப்புக்
கிடைப்பதில்லை. பாரிஸ் 'ஸமூநாடும்'
அங்கு பதிவாகிறது.

பென் மார்க்கில் தமிழர்
பெருந் தொகை இருப்பதாகக்
கூற முடியாது. ஆயினும்
அங்கிருந்து 'சஞ்சீவி' என்ற
ஏடு கடந்த மூன்று, நான்கு
வருடங்களாக வருகிறது.
லண்டனில் எத் தனி யோ
மடங்கு அதிகமான தமிழர்
தொகை இருந்தும்
தமிழர்கட்கான ஒரு தரமான
ஏட்டை இதுவரை
தொடர்ச்சியாகக் கொண்டு
வரமுடியவில்லை. வியாபார
நோக்குடைய செய்தி ஏடுகளின்
நடவிற் 'தமிழாச' என்ற
தாழான ஏட்டை நடத்தும்
முயற் சி மேற்கொள்ளப்பட்டுத்
தோல்வி கண்டது. இதன்பின்
இந்தியா 'ருடே' பாணியில்
நாழிகை என்று ஒன்றைக்
கொண்டுவரும் முயற்சி, மூன்று
இதழ்களின் பின் இன்னமும்
தடுமாறிக் கொண்டுள்ளது.
மற்றபடி பிற ஜேரோப்பிய
நாடுகளுடனும் கண்டாவட்டும்

ஒப்பிடுகையில் பிரித் தானியத்
 தமிழேடுகளின் நிலை பல
 கேள் விகளை எழுப்புகிறது.
 அவஸ் ரேவியாவிலிருந்து 'மரபு',
 'அக்கினிக்குஞ்சு' என்ற இரண்டு
 ஏடுகளைக் கண்டிருக்கிறேன்.
 அவை தொடர்ந்தும்
 வருகின்றன என்றே
 ஜகி கின் ரேன். ஸண்டனில்
 அண்மைவரை 'தமிழ் டைம்ஸ்',
 'தமிழ் நேஷன்' என்ற இரண்டு
 ஆங்கிலச் செய்தி அரசியல்
 சமூகவியல் ஏடுகள் அனேகமாக
 மாதம் தவறாமல் வந்தன.
 பின்னையது அண்மையில் நின்று
 விட்டது. முன்னயது
 பன்னிரண் டு வருடங்களாக
 இடையறாது வருகிறது.
 ஆங்கில ஏடான்றை
 வெற்றிகரமாக 1981 முதல்
 நடத்தக்கூடிய ஸண்டனிலிருந்து
 தரமான ஒரு தமிழேட்டை
 வெளிக்கொண்டு வருவது ஏன்
 முடியாமலுள்ளது? இது ஸண்ட
 னிலுள்ள தமிழ்ச் சமூதாயம்
 ஐரோப்பாவிலுள்ள தமிழ்ச்
 சமூதாயம் ஐரோப்பாவிலிருந்து
 வேறு பட்டது என்பதைக்
 குறிக்கிறதா?

இயக்கச்சார்பான ஏடுகள் பல வருகின்றன. அரசியற் சார்பான கட்டுரைகளும் கவிதைகள் சிலவும் காணப்பட்டாலும் இலக்கியத்தரம் என்பது அதிகம் அழுத்தம் பெறுவதில்லை. விலக்காக 'எரிமலை' என்ற சஞ்சிகை உள்ளது. மாதாமாதம் ஒழுங்காக வரும் 'எரிமலையில்' வரும் ஆக்கங்கள் கருத்து வெறுபாடுள்ளோரும் ஏற்கத்தக்க தரமுள்ளவை 'எரிமலை'யின் உள்ளடக்கம் பெருமளவும் ஈழமண்ணில் வாழும் படைப்பாளிகளது ஆக்கங்களையே

சார்ந்துள்ளது என்பது
 குறிப்பிடத்தக்கது.
 புலம் பெயாந்தோர் இலக்கியம்
 படைக்கிறார்கள். சமூக-இலக்கிய
 பத்திரிகைகளை வெளியிடுகிறார்கள்.
 இது எவ்வளவு தூரம் புலம்
 பெயர்ந்தோர் இலக்கியமாக
 அமைந்துள்ளது என்பது ஒரு
 முக்கியமான கேள்வி.
 பெருவாரியானோரின் எழுத்தில்
 ஈழமண்ணலில் நிகழும் சம்பவங்கள்,
 இனமை நினைவுகள் போன்றவற்றின்
 ஆதிக்கம் இன்னும்
 மேலோங்கியுள்ளது. இது
 இயல்பானது. ஏனெனிற சமூக
 உள்ளுணர்வுகளும் தமதுஇருப்பும்
 தமது சுய அடையாளமும் பற்றி
 ஆழமாகச் சிந்திப்போரே பெருமளவும்
 இலக்கிய ஈடுபாடுடையோராக
 இருக்கின்றனர். இவர்களுக்குச் சொந்த
 மன்றங்களான பற்று அதிகம் நாடு
 திரும்புவது பற்றிய நம்பிக்கையே
 இவர்களிற் பலரது செயற்பாட்டின்
 உந்து சக்தியாக உள்ளது. எனவே
 இவர்களது எழுத்தும் இப்பண்பைப்
 பிரதிபலிக்கிறது. அதே வேளை புலம்
 பெயர்ந்த சூழ்க்கையின்
 அவஸ்களையும் நெருக்கடிகளையும்
 அடையாளங்காட்டும் எழுத்துக்கள்
 வருகின்றன. கேவியும் கிண்டலுமான
 உரைச் சித்திரங்களில் இவை
 புலனாகும் அளவுக்கு ஆழமான
 நோக்குடைய படைப்புகளில் இவை
 காணப்படுவதில்லை. குறிப்பிடத்தக்க
 கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் ஓரிரு
 தொடர்க்கதைகளும் அகதி வாழ்வின்
 பிரச்சினைகளின் நுண்ணுரவைக்
 காட்டுகின்றன வெனினும் புலம்
 பெய்ந்த வாழ்க்கை சாந்த எழுத்து
 இயக்கம் என்ற வகையிலான
 புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்
 இன்னும் தன் தொடக்க நிலையிலேயே உள்ளது.

நல்ல புதிய எழுத்தாளர்கள் சிலர் தோன் றியுள் ள் னர். இனவிடுதலைப் போராட்டம் எழுப்பிய புதிய கேள்விகளைப் புதிய எழுத் துக் கள் எழுப்புகின்றன. பெண் ஞுரிமை, மரபு, மனித உறவுகள் என்பனபற்றி இன்று எழும் கேள்விகள் முன்னைய காலத்தினவற்றை விட மிகவும் காத்திரமானவை. ஆயினும் புதிய எழுத் தாளர் கணக்குத் தமது எழுத் தின் தாத்தை உயர்த்துவதற்காக தேவை மிகவும் உள்ளது. எழுதுவதற்கான களங்கள் உள்ளவுக்கு மேம்பாட்டுக்கு அவசியமான விமர்சனப் பழக்கம் இல்லை தரமான படைப்புகளிற் பெருவாரியானவை பலம் பெயருமுன்னமே தம்மை எழுத்துத் துறையில் ஈடுபடுத்தி ஈழத்திலிலேயே தமது எழுத்துப் பழக்கத்தைத் தொடங்கியவர்களால் அல்லது தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்தில் எழுத்த தொடங்கி கீயவாக களால் எழுதப்படுவன என்பது க.வ.ஞி.க் கத் தக் கது. இதுகாலப்போக்கில் மாறிவிடும். எனினும் தரமான புதிய எழுத்தாளரது உருவாக்கத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தடையான ஒரு விஷயம் மிகுதியான சுயதிருப்தி வயது வேறுபாடின் றிப் பல எழுத்தாளர்களையும் பிடித்துள்ள இந்த நோய் பத்திரிகை வெளியீட்டாளர் பலரையுங்கூட பாதித் துள்ளது. சாதனைகள் பற்றிய சுயப் பிரதாபங்கள் தமிழருக்குப் புதியனவல்ல. விமர்சனத்தை வெறுக்கும் இப்போக்கைப் பற்றித் தமிழ்

இலக்கியத் துறை கவனங்காட்டுவது அதன் எதிர்காலத்திற்கு அவசியம்.

புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றித் தமிழக எழுத்தாளர்கள் சிலர் அண்மையில் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளனர். இவை ஈழத்தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் என்ன நடந்து வருகிறது என்ற முழுமையான அறிவின் அடிப்படையில் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் அல்ல. புகலிட எழுத்து என்று இவர்களால் அடையாளங் காணப்படுவது முற்குறிப்பிட்டவாறு முற்றிலும் புகலிடப்பாங்கான எழுத்தல்ல. அதைவிட, ஈழமண்ணிலிருந்து வரும் சமகால ஆர்வங்கள் பற்றிய அறிவு இவர்களிடமும் போதாது. இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்துக் கவிதைகளும் சிறுக்கையில் இடமொன்றைத் தமக்கென உருவாக்கி விட்டன வெனில் அதற்கான காரணம் இவை தமது இருப்புக்காகப் போராடும் மக்களின் தேவை சார்ந்து இருப்பதேயாகும். இவ்வகையிற் கருத்தும் முனையும் பற்றிய முரண்பாடுகள் எத்தனை இருப்பினும் ஈழமண்ணிலிருந்து அம்மண்ணின் நெருக்கடியைச் சார்ந்து எழும் படைப்புக்களே மேம்பாடானவை என என்னுகிறேன்.

புலம் பெயர்ந்தோர் தமிழ் இலக்கியம் முழுமையும் முனைப்பும் பெற இன்னும் காலம் உண்டு என்பதால் அதன் எதிர் காலம் புலம் பெயர்ந்த தமிழரின் சுய அடையாளத்தில் மொழி எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது என்பதிலும் தங்கியுள்ளது. இன்றைய காலகட்டத்திற் புலம் பெயர்ந்தோரின் தமிழ்ச்சிற்கேள் முக்கியமான சில பணிகளை ஆற்றுகின்றன. புலம்

பெயர்ந்த தமிழர் மத்தியில் அவர்களது இருப்பும் எதிர்காலமும் தொட்பான காத்திரமான கேள்விகளை எழுப்புவதோடு மட்டுமின்றி நாட்டின் யுத்த குழலிற் சாத்தியமில்லாத விவாதங்கட்கு அவை ஆரோக்கியமான களங்களாகவும் அமைகின்றன. இச்சிற் ரேடுகள் ஒவ்வொன்றினதும் வாசகத்தொகை சிறியது என்பதோடு இவை கணிகமான பண்நட்டத்தைத் தாங்கீக் கொண்டு பிரச்சிக்கும் சிலரது தனிப்பட்ட உற்சாகத் திலேயே தங்கியுள்ளன. இவை எட்டும் வாசகர் வட்டம் விரிவடைதலும் நட்டில்லாது பத்திரிகை நடத்தும் நிலைமையும் உருவாகாவிடின் இவற்றின் தாக்கம் வரையறைக்குப்பட்டேயிருக்கும். புலம் பெயர்ந்த தமிழ் மத்தியில் வீடியோ திரைப்படங்களினதும் தமிழகத்துக்குப்பைச் சஞ்சிகைகளினதும் செல்வாக்கு அதிகம். ஒன்று இக்குப்பைகட் கெதிரான ஒரு போட்டம் அவசியம் புலம் பெயர்ந்த தமிழரது சுய அடையாளம் பற்றிய கேள்விக்கு குருட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றுவதையே பாதையாகக் காட்டுவோராலும் வியாபாரப் பத்திரிகைகளாலும் தகுந்த பதில்தரமுடியாது. இவ்விடத்திற் சிறுசஞ்சிகைகளும் தரமான எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் செய்யக்கூடியது அதிகம். சிறுபத்திரிகைகளினிடையே கூடிய புரிந்துணர்வும் ஒத்துழைப்பும் பொறுப்புணர்வும் கண்ணோட்டமும் அவர்களது பங்களிப்பையும் பிறநல்ல சமூகச் சுக்திகளது பங்களிப்பையும் வலியனவாக்கும்.

புலம் பெயர்ந்த நழைர் நலமாநாராஜ் சூற்பு யஸர்]

எழுத்தாளன் சுதந்திரம்

நாடன் கோர்ட்டிமெர்

ஓர் எழுத்தாளனின் சுதந்திரம் என்பது என்ன?

என்னைப் பொறுத்த வரையில் தான் காணும் கூழுக் கூழுவின் தீவிரமானதும் ஆழமானதும் தனிப்பட்டதுமான பார்வையைக் கொண்டிருப்பதும் மற்றும் அதனை உலகுக்கு வெளிப்படுத்துவதுமாகும். தன்னால் இயன்றவு செயல்படும் போது மக்களின் அரசியல் விளக்கம் ஒழுக்கங்கள் மற்றும் ரசனைகளிலிருந்து அவன் வேறுபட உரிமை உண்டு அவ்விருமையை நாம் வழங்கலாம்.

எப்போதும் எங்கேயும் வாழும் போதும் 'சுதந்திரம்' என்பது பிரத்தியேகமானதொரு அரசியல் கருத்தாகவே மனதில் உதிக்கிறது - எழுத்தாளர்களின் சுதந்திரத்தை மக்கள் என்னிப்பார்க்கையில் நமது நாகரிகம் குவிந்துள்ள ஏரிக் கப்பட்டதும் விலக் கப்பட்டதும் தடை செய்யப்பட்டதுமான புத்தகங்களின் பெரிய குவியலையே காண்கின்றனர். நமது நாடும் அந்த நெருப்புக்கு தன்பங்கை வழங்கியிருக்கிறது வழங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றது. தான் விரும்புவதை எழுதும் உரிமையானது தென் ஆபிரிக் காவில் வாழும் துபணிபுரியும் நமக்கு படிப்பறை விஷயமாக இல்லை தென் ஆபிரிக் காவில் வெள்ளையர் வாழக்கை முறை போன்றவற்றை ஆதாரிப்போருக்கு தனிப்பட்ட பார்வை என்பது தான் சார்ந்தவற்றிற்கு விசேஷமான நியாயப்படுத்துதல் செய்யும் கோட்பாடு தவிர வேறெதனையும் காணாத - எப்போது அச்சம் தரக் கூடியதாகவும் இருந்து வந்துள்ளது

இருந்துவரும்.

எழுத்தாளன் என்ற முறையில் எழுத்தாளன் செய்யக்கூடிய தெல்லாம் தான் காணும் முறையில் எழுதிக் கொண்டே இருப்பதுதான். சம்பவங்கள் குறித்து அவனது தனிப்பட்ட பார்வை என்று நான் பொருள் படுத்துவது அதுதான் அவை புத்தகங்கள் புரட்சிகளின் மிகப்பெரும் பொது நிகழ்வுகளாயினும் சரி அல்லது தினசரி தனிப்பட்ட வாழ்வின் தனிநபர் சார்ந்ததும் நெருக்கமானதும்மான நிகழ்வு களாயினும் சரி.

இதர சுதந்திரகளுக்கு மத்தியில் வெளிப்பாட்டு சுதந்திரமானது நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ள எந்த ஒரு நாட்டிலும் அச்சுதந்திரத்திற்கு இன்னொரு அபாயம் உண்டு. அது ஒருசிலர் கூட உணராதும் மிகவும் நயவஞ்சகமானதும் ஆகும். அரசியல் சுதந்திர ஒடுக்கு முறைக்கு எழுத்தாளன் தெரிவிக்கும் எதிரிப்பு என்னும் வல்லமையிலிருந்தே அவ்வாபாயம் வருகின்றது. வாழ்க்கை குறித்த தனிப்பட்ட பார்வை கொள்ளும் சுதந்திரம் என்னும் புதிராவகையில் விரிவானதும் பரந்து பட்டதுமான இன்னொரு சுதந்திரம் தன்னிடம் என்ன எதிர்பார்க்கப் படுகிறது என்ற அறிதலிலேயே அச்சுறுத்தப்படலாம். எதிரிப்புக் காட்டாது ஆசார முறைக்கு ஒத்துப்போவதே எதிர்பார்க்கப் படுவதாகும்.

தங்களின் ஊதுகுழலாக அவனைக் கருதுவோர் இருப்பார் மனிதன் என்ற வகையில் அவர்களது இலட்சியங்களை அவன் பகிர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும் அவர்களது நோக்கினை பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தங்களது வருத்தங்களை அவனுடையதாக

நானையமானது கான் வானஸவிட அதிகப்படியாக தாளில் வடிவம் கொண்டு விடுவதில்லை - அதனைக் காட்டிக் கொடுக்குமாறு தாண்டப்பட இயலாமலும் இணங்கவைக்க இயலாமலும் அல்லது அச்சுறுத்தப்பட இயலாமலும் ஒரு கலைஞர் இருக்கும் வரை அது நீடித்திருக்கும்.

இவையெல்லாம் எழுத்தாளனின் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தின் பகுதியாகும். இது வாழ்ந்திடக் கடினமானதாயினும் புரிந்து கொள்ள மிக எளிதானதாகி உலகம் காண்கிறது.

அரசியல் சுதந்திரம் நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ள எந்த ஒரு நாட்டிலும் அச்சுதந்திரத்திற்கு இன்னொரு அபாயம் உண்டு. அது ஒருசிலர் கூட உணராதும் மிகவும் நயவஞ்சகமானதும் ஆகும். அரசியல் சுதந்திர ஒடுக்கு முறைக்கு எழுத்தாளன் தெரிவிக்கும் எதிரிப்பு என்னும் வல்லமையிலிருந்தே அவ்வாபாயம் வருகின்றது. வாழ்க்கை குறித்த தனிப்பட்ட பார்வை கொள்ளும் சுதந்திரம் என்னும் புதிராவகையில் விரிவானதும் பரந்து பட்டதுமான இன்னொரு சுதந்திரம் தன்னிடம் என்ன எதிர்பார்க்கப் படுகிறது என்ற அறிதலிலேயே அச்சுறுத்தப்படலாம். எதிரிப்புக் காட்டாது ஆசார முறைக்கு ஒத்துப்போவதே எதிர்பார்க்கப் படுவதாகும்.

தங்களின் ஊதுகுழலாக அவனைக் கருதுவோர் இருப்பார் மனிதன் என்ற வகையில் அவர்களது இலட்சியங்களை அவன் பகிர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும் அவர்களது நோக்கினை பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தங்களது வருத்தங்களை அவனுடையதாக

வேண்டும் என் போரும் உண்டு விவற்றுடன் அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதும் பராட்டுவதும் இருப்பதும் தனக்குத்தானே விகவாசமாக முரண்பாட்டு நிலையை உருவாக்குகிறது. சுயேட்டையான மனிதனுக்குக்கான போராட்டத்தில் மனிதன் என்ற வகையில் அவனது நான்யமானது அனைத்தையும் தியாகம் செய்யுமாறு கோருகிறது. அவனால் எழுதப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்ததை எழுதத் தொடங்கும் கணத்தில் எழுத்தான் என்ற வகையிலான அவனது நான்யம் போய் விடுகிறது.

எல் லோரும் ஒத்துக் கொண்டாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி இதுதான் தென் ஆப்பிரிக்காவின் கருப்பு எழுத்தாளர்களின் குறிப்பான பிரச்சினையாக இருக்கிறது, இருக்கவும் செய்யும், இந்த பிரச்சினையானது சொற் கோவையில் ஆசாரம், சர்வதேசரிதியில் பெறப்பட்ட போராட்ட மொழியிடன் பிரமிப்பூட்டும் சொற்கள் பொது மேடைக்கும் செய்திக் கடிதத் திற்கும் போதுமானதாகவும் சரியானதாகவும் ஆகி விடும் அனவு விரிவடையவும் செய்கிறது. ஆனால் நாவாசாரியன் சிறுக்கை எழுத்தாளன்களினுணின் சொற் கோவையைப் பொறுத்தமட்டில் இது ஆழமுடையதன்று பரந்து பட்டதன்று நெகிழ்ச்சியுடைய தன்று கூரியதன்று புதியதன்று

கற்பனை இலக்கியம் மேட்டுக் குட்டியினரை மட்டுமே சென்றடையக் கூடியதாக நிச்சயமாக இருக்கக் கூடாது என்னும் தூழலில் இது மக்களின் ஒரு மொழி என்று கூறிக் கொள்வதும் சரியில்லை போராட்ட மொழியானது சாதாரணப் பேச்சின் கவிதையும் புதியதைக் கண்டறியும் காரியார்த்தமும் இல்லாதிருக்கிறது - கற்பனை வகையில் தேடிப் பற்ற எழுத்தாளன் எதிர் கொள்ளும் மூலம் மக்களின்

ஆன்மாவையும் அடையாளத்தையும் வெளிப் படுத்துவது போல நைந்து போன உயர்வகைக் குதாண்டல் மொழியால் செய்ய இயலாது. சிந்தனை மற்றும் உணர்வின் விசித்திரங்கள் அல்லது சித்திரபெருமிதம் கயமரியாதை வருத்தப்பட நேரிடும் கோபம் இவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கு வாட்ஸ் ஹூஸ்ல் சார்ந்த மொழியைவிட சாட்ஸ்வோர்ட், டிம்பஜா, சொவெட்டோ (ஆபிரிக்க மொழிகள்), சார்ந்த மொழியானது தாழ்ந்தது ஒன்றுமில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தும் சுதந்திரம் கருப்பு எழுத்தாளனுக்கு அவசியம்.

தேவைகளின் சார்பாகப் பேசும் பொது கூட தான் காணும் உண்மையை தன் நுடைய வார்த்தைகளில் சொல்வதற்கான உரிமையை எழுத்தாளன் காக்க வேண்டும் வாசனுக்கு எழுத்தாளனின் பரிசானது சமூக உத்தேவகமோ தார்மீக மேம்பாடோ தேச பக்தியோ அல்ல மாறாக வாசகனின் புறந்து கொள்ளலை விரிவுபடுத்தலே என்று எழுதிமிருக்கிறார் வில்ப டாயன்பி.

சமூக மாற்றத்திற்கான எழுத்தாளனின் தனிவித பங்களிப்பு இதுதான். தன் பரிசை வழங்க சகோதரர்களாலும் எதிரிகளாலும் அவன் சூழப்படாது தனித்து விடப்பட வேண்டும் தனது விருப்பு வெறுப்புகளை மீறியும் அவன் இதனைச் செய்தாக வேண்டும்.

இதற்காக அவன் தந்த கொபுரத்தில் புகுந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை. அத்தகைய இடத்திலிருந்து அப்பரிசை வழங்க இயலாது. அறிவுஜீவி என்ற வகையில் சமூகத்திற்கு எழுத்தாளனின் பொறுப்பு என்ன என்பதற்கு - பிரான் ஸில் எழுதப்பாண் காலம் அத்தகைய பாத்திரத்தைத்தானே வகித்தபிறது மீன்பால் சார்த்தர் பின் வரும் வரையறுப்பை வழங்கினார் ஒர் அரசியல் மற்றும் சமூக அமைப்பிற்கு

உண்மையாக இருக்கும் அவன் அதனை சவாலுக்கு அழைப்பதில் ஒருபோதும் சளைப்பதில்லை. அவனது விகவாசத்திற்கும் சவாலுக்குமிடையே நிச்சயம் ஒரு முரண்பாடு எழும் ஆனால் அது பயனுள்ள முரண்பாடே, சவாலன்றி விகவாசம் மட்டும் இருப்பின் அது நல்லதல்ல அப்போது ஒருவர் சுதந்திர மனிதராக இருப்பதில்லை'

இத்தகைய சுதந்திரத்தை ஒரு எழுத்தாளர் கோரும் போது தன் போராட்டத்தின் கனபரிமாணத்தை அவர் புநிதுகொள்ளத் தொடங்கு கிறார் இது ஒன்றும் புதிய பிரச்சினையல்ல இதனை எதிர்கொள்ள நேர்ந்த எழுத்தாளர்களில் 19ஆம் நூற்றாண்டு ஒருஷ்ய எழுத்தாளரான இவான் துர்கோனேவப்போல், மிகத் தெளிவாகக் கண்டு கொண்டவர் யாரும் உண்டு என நான் கருதவில்லை. ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்ற வகையில் தூர்களேவ் அனப்பெரும்புகழ் பெற்றிருந்தார். ஜார் கால ருஸ்யாவின் முற்போக்கு இயக்கத்துடன் குறிப்பாக, விமர்சகர் ஸலின்ஸ்கியாலும் பின்னர் கவிஞர் நெக்ரலோவினாலும் தலைமை தாங்கப்பட்ட மிகப் புரட்சிகரமான பிரிவுடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்தார். கோகோலால் தொங்கப்பட்ட, அடிமைத்தனத்தின் மீது எழுதப்பட்ட அரசியல் ஆதிக்கத்தின் தீமைகளுக்கு எதிராக ருஸ்யாவின் படித்தவர்க்கங்களின் மன்சாட்சியை உகப்பிவிடும் பணியை, தன் கதைகள் மற்றும் விவரிப்பு மூலம் தூர்களேவ் தொருகின்றார் என மக்கள் கூறினார். ஆனால் வாழ்வின் யதார்த்தத்தையும் உண்மையையும் வெளிப்படுத்துவதற்கான எழுத்தாளன் உரிமையை அவர் மிகவும் கட்டிக்காத்தால் - அது அவருடைய அனுதாபத் துடன் ஒத்துப்போகாத போதும் - அவரது நண்பர்களாலும் ஆர்வலர்களாலும் சக முற்போக்காராலும் அவரது மேதைமை சரிவரப் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை.

அவரது மாபிரும் நாவலன் "தந்தையரும் தனயர்களும்" 1862ல் வெளிவந்த போது புரட்சிகர சூன்யவாதிகளை ஆதரிக்கிறார் என்கற்றாக வலது சரிகளால் மட்டும் தாக்கப்படவில்லை: இளைய தலைமுறையினாலேயோ—அதன் மூல உருவாகவும் வழிபாடுகவும்தான் எந்த நாவலின் பிரதான பாத்திரம்பஸால் படைக்கப் பட்டிருந்து—மிகக் கடுமையாக தாக்கப்பட்டார். தனது வகைமாதிரியில் தான் கண்ட எல்லாக் குறைபாடு கண்டனும் முரண் பாடுகளுடனும்—தன் ணையே எவ்வாறு படைத்தார் என்று கூறுவேண்டும்—எனினில் "வாழ்க்கை அவ்விதம் அமைத்து விட்டதால்" என்று அவரை கூறியிருக்கிறார்—பஸால் படைக்கப் பட்டதால் துரோகி எனத் தீவிரவாதிகளாலும் சார்ந்திருந்த தாராளவாதிகளாலும் இழிந்துரைக்கப்பட்டார்.

பகை எனும் இன் னொரு நாவலின் வெளியீட்டுக் குப்பின் இத்தாக்குதல்கள் மீண்டும் எழுந்தன. இலக்கிக்கலை, சமூகத் தில் எழுத்தாளினின் இடம், தன்காலத்திய சங்கசைக்குரிய பிரச்சனைகள் மீதான அவனது அனுகுமுறை என்னவாக இருக்கவேண்டும் என்பவற்றை விளக்கிறும் வகையில் தனது விமர்சகர்களுக்கு பதிலளிக்க ஏதுவாக சுயசரிதப்பாங் கிலான நினைவுக் குறிப்புகளை எழுத்த தீர்மானித்தார். எழுத்தாளினின் கோட்பாட்டிற்கான முக்கிய ஆவணம் என்ற வகையில் பகட்டில்லாத கட்டுரைத்தொடர் அதன் விளைவாய் கிடைத்தது.

ஓரு கட்டுரையில் தூர்கணேவ் தொகுத்தளிக்கிறார்.

"தன் ணைச் சூழ்ந்திருக்கும் வாழ்க்கை அவனது படைப்பின்

உள்ளடக்கத்தை வழங்குகிறது. அவன் அதன் தீரட்சிபெற்ற பிரதிபலிப்பாகும். ஆனால் எப்படி வலைபாடல் எழுதுவது சாத்தியமில்லையோ அப்படியே புகழுரை எழுதுவதும் சாத்தியமில்லை, எல்லாவற்றையும் பரிசீவிக்கையில் அது அவனுக்குபுறம் பானதாகும். சாதாரணமானவர்களே குறிப்பிட்ட மையைக் கருத்துக்கு தங்களை ஓப்புக்கொடுக்கின்றனர் அல்லது ஒரு வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்றனர்.

அனு யகத்தில் வதைபடும் எழுத்தாளர்களுக்கு இவை சாதாரண மாயினும் நான் குறிப்பிடும் இந்திலைமைகள் விஷேடமானவை.

மிகவும் தற்காலிகமானவையும் சற்றுக் குறைந்த வன்முறையினான்துமான இதர நிலைகைகள் எழுத்தாளரின் மன சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கின்றன.

உதாரணமாக இரக்கிய மோஸ்தர் என்பது என்ன? கண்டறிபவர், போலச் செய்பவர், இழிதரத்தினர் மற்றும் மீண்டும் கண்டறிபவர் தோன்றுதல் என்னும் சுழற்சி என்பது என்ன? சொந்தப் படைப்பை அவன் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டுமானால் அதிகாரிகளின் கட்டளைகளுக்கு எவ்வளவு குறைந்து இடம் தருகின்றன அதற்கு அதிகமாக ஒன்றும் அவன் இலக்கிய மோஸ்தர் பற்றி பிரக்கன கொள்ள வேண்டாம்.

தனிக்கைக்கு உட்படுத்துதல் என்பதற்கு உட்படாது இருத்தல் என்னும் அடிப்படை சுதந்திரத்தின்மீது கட்டப்பட்டுள்ள இச்சதந் திர

வகைகளைத் தும் ஒரு எழுத்தாளனுக்குத் தேவை வாழ்த்

விருந்து ஒதுங்க அவன் இடம் கேட்கவில்லை. மாறாக தப்பிச் செல்வதற்கான சாத்தியமற்ற நெருக்கத்தையே கேட்கிறான். தன் சொந்த வழியில் அவன் வாழ்க்கையுடன் தீவிரமாகப் பொருந்துகிறான். இப்போர் ட்டத் திலிருந்து ஏதாவது கிடைக்கவேண்டுமானால் அவன் தனித்து விடப்படவேண்டும். எழுத்தாளர்கள் மீது மரியாதை கொண்டிருக்கும் எந்த அரசாங்கமும் எந்தச் சமூகமும் அவர்கள் தங்கள் சொந்த வழியில் தாங்கள் தெரிவு செய்யும் வடிவத்தில் மொழியில் தாங்கள் கண்டறிந்த உண்மைப்படி எழுதுவதற்கு சுதந்திரத்தை அனுமதிக்கவேண்டும்.

மீண்டும் தூர்கணேவ் கூறுகிறார்.

விரிவான பொருளில் சுதந்திரம் என்பது தன்னைப் பொறுத்தும் சொந்த வரலாறு குறித்தும் இல்லாவிடில் உண்மையான கலைஞரை நினைத்துப்பார்க்க இயலாது. அந்தக் காற்றின்றி கவாசிப்பது சாத்தியமில்லை.

என் இறுதி வார்த்தையினையும் சேர்த்துக் கொள்கிறேன்: அக்காற்றில் மட்டுமே ஈடுபாடு படைப்பாகக் குதந்திரமும் ஒன்றாக மாறுகின்றன.

தென் ஆபிரிக் கிலக் கியவாதியான நாட்டின் கோரடிமெரின் இக்கட்டுரை "they shoot Writers, Don't they?" - Ed. by George Theiner (Faber and Faber) - தொகுதியிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழில் : மணிமேகலை நன்றி - கல்குதிரை

கணடச்சீப்பக்கம்

குந்தன் குரல் சஞ்சிகையும் பத்னாக்கு ஆண்டுகளும்

- ☆ தோட்டப்பிரதேசங்கட்கான கூட்டுச் செயலகத்தின் தமிழ்வெளியிடான குன்றின் குரல் சஞ்சிகை சிறப்பிதழாக வெளியிட்டுள்ளது.
- ☆ தோட்டப்பிரதேசங்கட்கான கூட்டுச் செயலகத்திற்கு இருபது ஆண்டுகள் நிறைபெறுகின்றன.
- ☆ அதன் சஞ்சிகையான குன்றின் குரலுக்கு பதினான்கு ஆண்டுகளாகின்றன.
- ☆ காலன்டு சஞ்சிகையாக வெளிவரும் குன்றின் குரல் இந்த இதழ் அதிக பக்கங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது.
- ☆ மதையக சஞ்சிகையின் வரலாற்றில் குன்றின் குரல் சஞ்சிகைக்கு ஓர் இடமுண்டு
- ☆ மதையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு குன்றின் குரல் ஆற்றிவரும் பணி இலக்கியப் பிமர்சகர்களால் பாராட்டப்பட்டுள்ளது
- ☆ புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் குன்றின் குரல் சஞ்சிகை மூலமே மதையக இலக்கியத்தை பற்றிய தகவல்களை கருத்துக்கொள்கிறார்கள்
- ☆ ஸன்ன், பிரான்ஸ், நோர்வே, கவீடன், இந்தியா என்று பல நாடுகளுக்கு குன்றின் குரல் சஞ்சிகையாளர்களுக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் எழுத்தாளர்களுக்கும் அனுப்பிவைக்கப் படுகிறது
- ☆ இளைய தலைமுறையினர்களுக்கு மதையக இலக்கியத்தைப்பற்றிய பல தகவல்களை அறிந்து கொள்ள குன்றின் குரல் உதவியாக இருக்கும்
- ☆ குன்றின்குரல் பல புதிய எழுத்தாளர்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவந்துள்ளது
- ☆ மறைந்து போன மதையகத்து தலைவர்களை மறைந்துடன் மாணிக்கங்கள் என அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது
- ☆ பெரும்தோட்டத்துறை நேற்று இன்று நாளை என்ற ஆய்வுகளை தொடராக பிரகடித்துள்ளது
- ☆ மதையக பத்திரிகைத்துறை முன்னோடியினரை அறிமுகப்படுத்தி வருகிறது.
- ☆ சிறப்பிதழாக வெளிவரும் இந்த இதழைப்பற்றிய உங்கள் எண்ணங்களை எழுதுங்கள்
- ☆ எங்கள் குறை நிறைகளை பிமர்சியுங்கள்
- ☆ அவை எங்கள் வளர்ச்சிக்கு உரைாக அமையும்
- ☆ பழையவர்களுடன் புதியவர்களும் எழுதுங்கள் உங்கள் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிக்கு களம் அமைப்போம்
- ☆ மதையக கல்வி கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக எங்கள் பணி தொடரும்

அந்தனிஜ்வா
ஆசிரியர் "குன்றின்குரல்"

பூச்சியின் கலை

தஸ்லிமா நஸ்ரீன்

பாதித் தூக்கத்தில் விழித்தேன்

ஆச்சர்யத்தில் நான் பார்த்தேன்
அது பிற எவரது விரல்களுமில்லை
அது ஒரு கரப்பான் பூச்சி
எனது தொப்புளை நோக்கி
ஹர்ந்துகொண்டிருந்த அது
மோப்பம் பிடித்தது.

அந்த முதிர் கரும் புண்ணில்
என்ன தித்திப்பு இருக்கிறதோ
எனக்குப் புரியவில்லை.

இந்தப் பூச்சியும் ஓர் ஆணாக
இருக்குமோ?
பசிகொண்ட காமவெறி நாயைப்போல
நாக்கை வேட்டைக்குடிடன்
தொங்கப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறதோ?

விஷமுன் ஏறும்பும்
தொடைகளைக் கடிக்க எனது கால்களின்
மீதேறுகிறது
தொடைகள் ஏதேனும்
இனிப்புக் கரைசலில்
முக்கியெடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ?

யாரறிவார்
இதுவும் ஓர் ஆணாக இருக்கக்கூடும்.
சுவையறிய அதன்
கூர்நகங்களுக்கு அரிப்பெடுத்திருக்கக்கூடும்.

இந்தக் குளியின் கொடுக்கு
எல்லாவற்றையும் விடுத்து
முலைக்காம்பை நோக்கி வருகிறது

உத்திர இடைவெளியின் பதுங்கலிலிருந்து
பல்லியை
இருளின் கருமை வெளிக் கொணர்கிறது.
தோலின் மெதுமெதுப்பில் அதன்
மடிப்புகளில் அடைக்கலம் தேடுகிறது.
கருப்பையின் பாதைகளில் கறையான்கள்
அரித்துத் தின்கின்றன
வாயிலில் கருமுட்டைகள்
தூர்நீர் தெறிக்கிறது

நான் அவற்றை வெளித்தள்ள
முயன்றேன்

ஆயினும் அந்த மயிர்நிறை கம்பளிப் பூச்சிகள்
ருசிக்கும் மணக்கும்
நுழைவாயில் நோக்கி
வேகம்கொண்டோடியது.....

எப்போதைக்கும் ஆண்
நரகம் நோக்கி சந்தோஷத்துடன்
மூச்சிறைப்புடன்
யணம் போகமாட்டானா?

நான் அதிசயிப்பேன்.

முகங்களிலிருந்து
இரைதேடும் நீலப் பூச்சிகள்
உதகுகளின்
ஒதப் பரப்பில் ஈரம்குடிக்க
வஞ்சகத்துடன் வழிதேடி வரும்.

இவைகள்
ஆண்கள்லலாது வேறெதுவாகவாவது
இருக்கமுடியுமா?
இந்தப் படுக்கை மூட்டைப் பூச்சிகள்
என்னை விட்டுத் தொலையுமா?

சதைக்கோள முகடுகளின் பரப்பில்
முடங்கிவிட்டது அது.

கூரான பற்கள்
மென்மையான தசையைக் கிழிக்கின்றன.
தசைப் படிவுகளின்
வேர்கள்தேடி ஆழம் நோக்கி
இறங்குகிறது கூர் பற்கள்
ஆணின் பற்களைப்போன்ற கூர் பற்கள்.

தலைமுறை தலைமுறைச் சிலந்திகள்
யோனிக் குழாய் ஆழம் வரை
குறுக்கு நெடுக்காக
தமது நாலாம்படை வலைகளைப் பின்னியிருக்கிறது.

இந்தப் பின்னல் வலை என்னை
மெளன்மான உணர்ச்சிகளின் சேமிப்புக்கிடங்கான
என்னை
வழிமறிக்கிறது

இயற்கையும் கூட
பெண்ணின் உடம்பைத் திட்டமிட்டுத்தான்
வார்த்திருக்கிறது
ஆணின் விருப்பைத் திருப்திப்படுத்தி
ருசிகளை வீசும்படிக்கு.

வங்கமொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில்: சுதேசனா ரே.
தமிழில்: யமுனா ராஜேந்திரன்